

КНИЖНИК

102

про всі книжки

review

і всіх письменників

21-64

Світовий бестселер
— дітям України

Пам'ятаєте, яке сьогодні число? Ні? Забули?
Неважливо, головне – передплата ніколи не закінчується

21644
наш індекс

Передплата 2004
2005

Читати можна й літом.

КНИЖКА РОКУ
2004

VI Всеукраїнська рейтингова акція
«Книжка року '2004»

Лідери Літа.
Світліни Костянтина Родина

дивись сторінки 8, 10-16, 33, 34, 44

Організатори: часопис «КНИЖНИК-review», Центр рейтингових досліджень «Еліт-Профі» та Фонд сприяння розвитку мистецтва

ЗМІСТ

6-7

СУЧАСНІСТЬ І МИНУЛЕ

8, 10-16, 33, 34, 44

ЛІДЕРИ В ТАБЛИЦЯХ

10-15

СЕРБІ, БОГОСЛОВІС ТА КАНТ
ІЗ КОЧУРОМ У НОВІЙ
ПАРАДИГМІ ВЛАДИ

16-18

ЛІРИКА ЗОНИ

29-31

ЗЕЛЕНА ХВИЛЯ КНИГАРСТВА

44-45

ВІННІ-ПУХ НА ЛЕТЮЧОМУ
ГОЛЛАНДЦІ

Засновник і видавець:

ТОВ «Редакція газети «Книжник-Ревю».

Виходить з серпня 2000 р.

Свідцтво про реєстрацію:

КВ №4463 від 11 серпня 2000 р.

Передруки і переклади дозволені лише за згодою редакції. Редакція може не поділяти погляди авторів. Відповідальність за достовірність інформації несуть автори публікацій, реклами
© — рекламодавці.

Головний редактор: **Костянтин Родик**;
перший заступник — **Галина Родіна**;
заступник — **Тетяна Щербаченко**;
верстка — **Дмитро Родик**

За підтримки
Фонду сприяння
розвитку мистецтв.
Почесний Президент —
Анатолій ТОЛСТОУХОВ

Адреса редакції: Андріївський узвіз, 2-в,
Київ-70, 04070.

Тел.: (044) 238-65-19, 416-05-57.

Адреса для листування: а/с 135, Київ-70, 04070

e-mail: booker@review.kiev.ua

ИНДЕКС «КНИЖНИК-РЕВЮ» — 21644

© «Книжник-review» 2004

Друкарські роботи забезпечило ТОВ
«Тріада», вул. Артема, 25. тел.: 531-30-80

Зам №

Наклад — 3 000

ПЕРЕКЛАДАЧ НАТАЛЯ ІВАНІЧУК:

МУМІ-ТРОЛІ,
ЛІКИ ВІД ДЕПРЕСІЇ

САМ НА САМ ІЗ МАНІПУЛЯТОРОМ

Наприкінці липня у «Видавництві Старого Лева» вийшла друком перша книга серії «Країна Мумі-тролів», до якої увійшли три повісті знаменитої фінської письменниці Туве ЯНСОН про симпатичних мешканців Долини Мумі. Одночасно з книгою містами Західної України мандрували й самі мумі-тролі, влаштовуючи для малечі веселі забави. Завдяки підтримці Страхової компанії «Універсальна» великі вуличні театралізовані «мумі-акції» відбулися у Львові, Івано-Франківську й Тернополі. Дісталися мумі-тролі й Києва — побували на прийомі в резиденції Посла Фінляндії в Україні пані Лаури Рейніля, влаштованому з нагоди 90-ї річниці від народження Туве Янсон й виходу у світ українського перекладу казок. У багатолюдному товаристві журналістів, дипломатів, акторів, письменників і критиків бракувало лише людини, без якої книжка не могла відбутися — самого перекладача, **Наталі ІВАНІЧУК**, котра зараз перебуває на батьківщині мумі-тролів — працює у Посольстві України у Фінляндії на посаді аташе з питань культури.

К.р.: — Наталю, ми вже можемо одна одну привітати з тим, що сучасні українські діти знайомляться з мумі-тролями... Звідки походить Ваше зацікавлення країнами Скандинавії, таке серйозне, що аж треба було вчити мови, тим паче, Ви перекладаєте не лише зі шведської, але й із норвезької, німецької?

Н.І.: — Історія довга... Усе почалося із захоплення літературою Норвегії та Швеції ще десь у дев'ятому класі. Я зачитувалася Кнудом Гамсунем, мені подобався зовсім не легкий для читання Пер Лагерквіст. Тоді ж я остаточно визначилася з вибором професії. Вступаючи до Львівського університету ім. І.Франка, вільно володіла німецькою мовою. Зацікавитися вивченням якоїсь іншої мови мені порадив мій улюблений викладач Б.Максимчук, а добра порадиця й старша подруга Ніна Бічужа, знаючи моє захоплення скандинавською літературою, запропонувала вивчати котрусь із північноєвропейських мов. А далі усе вирішив випадок: якось до рук потрапив самовчитель норвезької мови... Якби я спершу натикнулася на підручник шведської чи данської, то починала б із тих мов. Професійною наставницею вважаю віртуоза в перекладі Ольгу Сенюк. Я мала чудових, вимогливих і доброзичливих вчителів. Тому тепер намагаюся бути такою й навіть ліпшою для своїх студентів-учнів.

К.р.: — Наскільки це відповідально — переклад художньої літератури? І що важливіше — точне відтворення оригіналу чи творче опрацювання?

Н.І.: — Відтворення має дуже велике значення, бо в перекладі існують чіткі правила: не можна нічого перекрутити чи додати, пропустити тощо, переклад має бути еквівалентом оригіналу. Але якщо мова про художній переклад, то, на моє тверде переко-

нання, переважає все ж творчість. Не штука знайти правильний лексичний відповідник, слід перекласти так, щоб у читача навіть підсвідомо підозра не закралася, що це не оригінальний твір, а лише переклад. Тобто переклад не повинен заважати сприймати сам твір. А це вже творчість. Жодним чином не можна сприймати й дозволяти комусь сприймати переклад як голе ремесло. Перекладач є автором перекладу, а не чорноробом. Усі перекладені книжки я співпереживаю. Так і повинно бути. Ось чи це цілком-то вдається — інше запитання.

К.р.: — А що найважче давалося при перекладі повістей Туве Янсон про мумі-тролів та їхніх друзів?

Н.І.: — Не спокуситися підтасовувати текст для дитячого сприйняття й уникнути «дорослих» формулювань. Але це було тільки спочатку, а потім перекладання було суцільною насолодою, таким собі вигоду-

пережила щось схоже на ейфорію, бо Норвегія — це казка, а норвежці дуже близькі мені за ментальністю. Можливо, в якомусь із життів була дружиною вікінга?..

Після Норвегії, Швеції та Данії Фінляндія не стала вже для мене несподіванкою. Я доклала багато зусиль, щоб не обмежити себе враженнями від Фінляндії тільки столицею Гельсинкі. Знаючи добре мій шал до подорожей, мій чоловік Андрій зумів таки мене «уламати» на купівлю мотоцикла. От на цьому «північному вовкові» ми й об'їздили, що могли. Фінляндію легко полюбити, подорожуючи...

Кр: — *Що найбільше вражає й чого нам, українцям, ніколи не зрозуміти в характері фінів, у їхньому побуті?*

Н.І.: — Фіни на порозі XXI століття є європейцями, такими ж, як німці, французи чи шведи. У побуті важко помітити якусь велику відмінність від інших націй: та ж забезпеченість і сістість. Ось у характері відмінності такі є. Вони привітні, ввічливі, однак стримані, виважені, помірковані, аж до повільності. Українці, напевно, всі до одного холерики, нам важко сприймати фінську флегматичність. Хоча, може, саме так і треба жити: не стресувати, не летіти сторчголов, хай повільно, але ж усе зробиться, ще й ліпше зробиться, ніж у нашій постійній гарячці.

Кр: — *Зізнаюся, що я особисто знайома лише з двома фінськими жінками — Послом Фінляндії в Україні пані Лаурою Рейніля та*

працівником посольства Ганні Гюварінен — і щиро захоплююся ними. У резиденції Посла холодної країни Фінляндії пані Лаура влаштувала нам надзвичайно теплий прийом. До речі, як почуває себе жінка на дипломатичній службі?

Н.І.: — Не гірше, ніж чоловік. Усе залежить від працьовитості, компетентності, інтелектуальності, освіченості.

Якби я зараз була на місці своїх дітей, тобто на початку життєвого шляху, то напевно би обрала фах дипломата (плюс перекладача художньої літератури!). І не тому, що ця професія така вже романтична. Попри те, що в ній також не бракує негативів, вона неймовірно цікава й... жива. Понадто, якщо пощастило працювати під керівництвом мудрого Посла, саме мудрого, а не просто інтелектуала, який зумів би згуртувати строкатий підбір дипломатів у дружню команду.

Ти відчуваєш, що можеш насправді бути корисною, бачиш, що ти в силі щось зробити для своєї держави. Хай це непомітні велетенському загальному результату, але вони реальні. Це контакти з цікавими людьми, зустрічі, бесіди, укладання угод (не лише на державному рівні). А якщо ті угоди ще й реалізуються!.. За той недовгий час на посаді аташе з питань культури в Посольстві України у Фінляндії я зуміла організувати й провести кілька художніх виставок, гастролей дитячих і не тільки колективів, реалізувати кілька українсько-фінських перекладних проєктів, переконати — хай і не всіх — фінсь-

ванням на хвилинках оповіди. Я почувала себе, напевно, приблизно так само, як Мумі-троль у хвилях теплого літнього моря.

Кр: — *Чи переживали культурний шок від «намацального» пізнання Фінляндії?*

Н.І.: — Культурний шок я відчувала 1987 року, коли вперше побувала за кордоном у Східній Німеччині, у Дрездені. Неймовірно захоплення, шалене відчуття свободи! Із того часу я досить таки часто буваю в Європі. Вона мене більше не дивує й шоку не викликає, сприймається як закономірність і якась така звичайність — саме так повинні жити люди, це нормальне життя, а не якесь надприродне явище. Страшенно мріяла потрапити до Північної Європи, а саме до Норвегії, і коли мені це врешті-решт вдалося, я ще раз

ЧУДОВА СІМКА

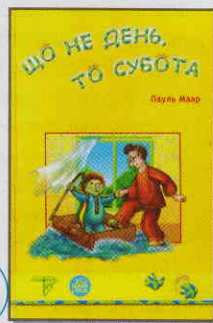
за версій експертів «Книжник-Review»

1. **Туве ЯНСОН.** Країна Мумі-тролів. Книга перша: Маленькі тролі і велика повінь; Комета прилітає; Капелюх чарівника / Пер. Н.Іванчук. — Л.: Вид-во Старого Лева, 352 с.(п)

Туве Янсон (1914—2001) — найвідоміша письменниця Фінляндії, книжками якої зачитуються дітлахи всього світу. Перше визнання їй принесли книжки, а світову славу — зняті за ними діяфілми та мультки, які зробили успіх письменниці справді приголомшливим. А почалося все далекого 1945-го, коли 30-річна авторка принесла рукопис повісти «Маленькі тролі і велика повінь» у видавництво «Шілдс» і наполягла на власних ілюстраціях книжки. На жаль, Фінляндія виявилася надто далекою від Львова, а тому видавництво Старого Лева лише через 59 років після тих подій пропонує славетну дитячу книжку українським дітлахам. Воно й на краще: адже сьогодні Країна Мумі-тролів — класика світової дитячої літератури.

22,00 €

2. **Пауль МААР.** Що не день, то субота. Передплата «Пригодницька бібліотека». — Вінниця: Тезис, Соняшник, 160 с.(п)

Ну й начудив пан Фрейд: вигдавав замудровану теорію про те, що найсильніші страхи — дитячі, от і мучаться дорослі від своїх найперших страхів, зберігаючи невеличку надію, що знайдеться якийсь казковий персонаж на зразок Суботика (руда істота ув водолазному костюмі, що комірами сорочок заїдає віконні ручки й грає в футбол сирними кульками) і допоможе їм тих страхів позбутися. У Маара так і трапляється: Суботик рятує пана Пляшкера, який боїться всього на світі — начальника, господиню будинку, несподіванок... Чого ж дивува-

тися, що книжка-порятунк-дорослих із ілюстраціями автора відразу завоювала серця школярів і «переляканих» дорослих. І почалося — німецька відзнака за літературу для юнацтва, австрійська державна премія, премія братів Гриммів, премія Німецької академії за дитячу та юнацьку літературу...

3. **Валерій ГАЙДАБУРА.** Театр між Гітлером і Сталіном: Україна. 1941—1944. Долі митців. — К.: Факт, 320 с.(п)

Війна. Совецькі українські театри вивезли на схід, а в Україні панувала німецька адміністрація. Проте за якийсь час жителі окупованих міст масово пішли до театрів. Про це свідчить доповідна штабу партизанського руху за 1942 рік, надіслана до ЦК КП(б)У: «Уряді міст України — Львові, Тер-

ких дуже незалежних журналістів, що Україна — то не лише пляма на карті й Чорнобиль.

К.: — На мій погляд, серед скандинавів так багато чудових казкарів, бо в них довга зима й треба якось боротися з депресією. А чи допомагав Вам процес перекладання казок про Мумі-тролів пережити північну зиму?

Н.І.: — Ще й як допомагав! Весняно-літньо-осінній клімат Фінляндії мені підходить просто ідеально, а від нестерпно довгої й страшенно темної зими я впадала в меланхолію. Хоча на півдні Фінляндії ще не така вже й темна зима, ось у Лапландії дійсно можна занедужати депресією... Мені здавалося, що фіни від правків звикли до зимової темряви і майже цілковитої відсутності сонця (узимку постійно хмарно), але виявилось, що вони, так само, як я, з нетерпінням чекають «зимового екватора», і так само, як я, відміряють, наскільки посувається точка заходу сонця до літнього пругу, і лічать хвилини — наскільки довшає день... А веселі мумі-тролі розраджували. Удосвіта я починала з ними день, увечері — закінчувала. У похмурі, заметені снігами суботи й неділі могла хоч і увесь день не вставати з-за столу, перекладаючи їхні пригоди й уявляючи, як ці книжечки буде читати моя люба племінничка й хресна доня Софійка.

К.: — Яка, на Ваш погляд, читацька аудиторія мумі-тролів?

Н.І.: — Від малечі до дорослих. Казки,

які увійшли до першого тому, призначаються цілком для дітей. Вони так написані, що їх дуже гарно читати вголос для діток. Стільки можливостей для вияву акторських здібностей батьків! Наступні повісті-казки уже більш «дорослі». Їх залюбки читатимуть ті дорослі, в яких по нинішній день живе дитяча душа! Які не забули, як воно бути дітьми!!!

К.: — Чи порівнюєте мумі-тролів зі своїми знайомим — характерами, звичками?

Н.І.: — На кожному кроці! Скажу по секрету, що образ Мумі-тата просто списаний із мого Тата! Про нього ми, щоправда, більше довідуємося в наступних повістях, зокрема в «Мемуарах Мумі-тата». Хропся дуже схожа на одну мою колежанку... Буквально кожного героя я можу прикласти до людей зі свого оточення. Сама я собі ні на кого не схожа... Хоча заголовок мого інтерв'ю фінсько-шведській газеті звучить так: «Наталя Іваничук — українська Мумі-мат».

К.: — А хто з героїв повістей про мумі-тролів подобається Вам найбільше й чому?

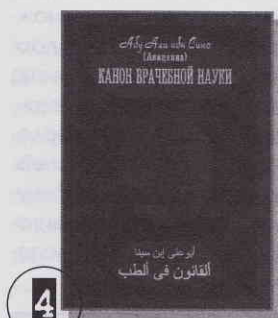
Н.І.: — Нюхмумрик! Він такий же одержимий мандрівник, як я. Бо немає нічого солодшого за пізнання світу — чи то за порогом батьківської хати, чи пізнання своєї батьківщини, чи усього світу на планеті. Якби мені колись вдалося нажити купу грошей, багатою й навіть заможною я б не стала. Усе проциндрила б на мандри! А потім, у старості, садила би собі картопельку на

дачі й тишилася, як гарно я розпорядилася своїм життям... Матеріальні статки й люксузи — це марнота. Я б залюбки подалася в мандри з Нюхмумриком, щоб навесні повернутися додому.

Розмову підтримувала Мар'яна САВКА **К.:**

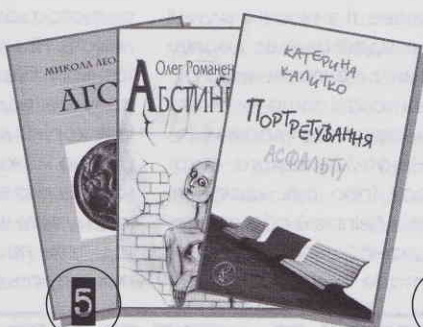
Світлана Костянтина Родіха

нополі, Станіславі, Сталіно, Києві, Харкові, Дніпропетровську, Полтаві та інших — фашистським окупантам за активною допомогою українських націоналістів вдалося відкрити ряд театрів — музично-драматичних та драматичних». Про все це — книжка Валерія Гайдабури, справді цікаве й справді невідоме.

4. Абу Али ибн СИНО (АВИЦЕННА). Канон врачебной науки. 10 тт. — Одесса: Энио, 5928 с.(п)

У 10-ти грубеньких томиках малого формату надруковано весь Канон врачебной науки — книги, яка була настільною не лише для всіх європейських

лікарів аж до середини XVII століття, а й чи не єдиним підручником на медичних факультетах західних університетів аж до віку XVIII. Не втратив трактат свого значення й сьогодні. Зокрема, усіляким народно-медично-цілителям він може правити за настільну книгу з використання у лікуванні того, що є під рукою: «Шам — воск... усиливает похоть и гонит (мочу и мезячные)».

5. Микола ЛЕОНОВИЧ. Агон. Окремі вірші & Важкі блюзи; **Олег РОМАНЕНКО. Абстиненція.** Поезії; **Катерина КАЛИТКО. Портретування асфальту.** Поезії. Сер. «Лауреати КСмологіпу». — К.: Смолоскип, 84 + 72 +

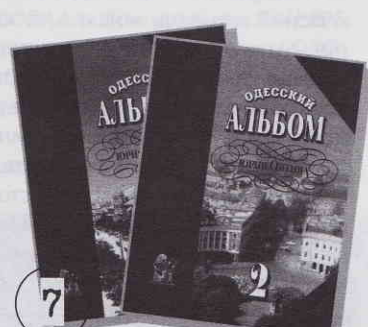

98 с.(о)

Володарі другої поетичної премії «Смологіпу» минулого року — подібні й не подібні водночас. Часом — цікаві, часом — новотрадиційні й банальні. Кортить все це перемішати, аби у висліді було всього потрошку — небарокової бароковості Агона, меланхолійного кайфу від випарів наших міст Романенка, підглядання-спостереження Калитко.

6. Николай КРЕЩАНОВСКИЙ. Потерянные. Кн. вторая. **Тайна узбекской принцессы:** — К.: Нора-друк, 308 с.(п)

В основі сюжету любовний трикутник і реальні факти з життя розвідника ГРУ Генштабу ра-

дянської армії. Час дії: вісімдесяті роки минулого століття. Місце: джунглі Нікарагуа, Афган, болота Гондурасу, савани Анголи, береги Єгипту та Лівії. Стиль: захоплююче читво, яке ковтаєш, не замислюючись.

7. Одесский альбом Юрия Овтина. Сборник стихов, рассказов, статей. Выпуск 1, 2. — Одесса: Папирус; Астропринт, 168 + 240 с.(п)

«Одеські примочки» друзів — найкращий дарунок для любителів КВК, творчості Верки Сердючки та співаючого ректора. Жартівливо й напів-серйозно про історії більш і менш відомих одеситів.

КЛАСИКА: ЧИ ПОТРІБЕН НАМ

Чому суперечки в міському транспорті, які вряди-годи трапляються між «громадянами-пасажирами», майже ніколи не закінчуються порозумінням, а частіше — переростають у сварки та штурхани? Правильно, бо ведуться вони з різних позицій і, як би сказали «серйозні науковці», яких також часом треба слухати, без по-годження термінів. Однак схожі курйози трапляються не лише в трамваях і тролейбусах: ними не гребує навіть доволі освічене поспільство — саме до таких парадоксальних полемік я б зарахував і вічні наші дискусії довкола поняття «класика» і, відповідно, полеміки з приводу того, як до неї ставитися, як її видавати й под. Власне, я б хотів розмежувати принаймні три проблеми, котрі напряму стосуються згаданих означень, але сплутуються, а відтак нічим, окрім сварок та віртуальних гуль закінчитися не можуть.

Ростислав СЕМКІВ

Найперше варто сказати про природу «класичного» і його сутнісні риси, які не можуть бути відкинута без руйнації самого предмета. Ще Т.С.Еліот у своєму есе «Що таке класик?» зазначає, що найпростіше (а в нашому випадку — єдино можливе) визначити класика, як «зразкового автора», за котрим визнається «майстерність і безперечний пріоритет у його сфері». Власне, більшість суперечок щодо так званих «живих класиків» нашого сьогодення трапляється саме тому, що визнати їх зразковими готові далеко не всі критики, а про читачів узагалі мовчу. (До слова, розкидання наліпками типу «живий класик», «культурий письменник» і т.д. — це якраз свідчення незрілості нашої критики).

Авторитет Т.С.Еліот далі заявляє, що класика визнають «лише з часом і в історичній перспективі», тобто тоді, коли з відстані років стає можливим аналізувати справжні масштаби його творчості та його впливу на подальшу літературну практику. Тобто «класик» — це поняття, котре передбачає доволі одностайний консенсус літературознавців, критиків, читачів щодо його ролі в літературі — це продукт колективної згоди, коли за тим чи іншим по-

етом чи письменником тягнеться довгий шлейф прихильників і відвертих фанів, серед яких не бракує й радикально налаштованих студентів-неформалів, і поважних сивочолих академіків. От із Шевченком у нас саме так — тому його «класичність» у рамках нашої літератури навряд можна поставити під питання (хто не знає захоплених нашим Т.Г.Ш. неформалів — звертайтеся, наведу приклади). Інша справа, що деякі тексти деяких інших наших класиків оголошені такими доволі умовно. Але які і чому саме, і завдяки яким культурно-освітнім механізмам це стало можливо — то вже питання інше й не на тепер.

Тим часом зараз найголовніше підкреслити, що «класичне» — це визнане, причому визнане в певних фіксованих формах. Навіть щодо текстів Шевченка: класичними вважаються лише ті з них, які видані академічно, зворнені відповідними дослідницькими інститутами з оригінальними рукописами, прокоментовані тощо — нічого не зробиш, така вже природа класики.

Тому видавати Нечуя-Левицького чи ко-го іншого в коміксах (про що, здається, мріють у видавництві «Дніпро») або пропонувати читачам українсько-російське видання «Кобзаря» (made in «Либідь») — це

різке заперечення самої природи класичного твору, який якраз цінний таким, яким він є, і якраз у такій своїй формі викликає згоду щодо своєї класичності. У тих «оновлених» форматах визнані тексти перестають бути класикою — це такий собі постмодерний кіч, авторами якого українські класики вважатися не можуть. Видавництва, у такому випадку, начебто натягають на себе личину музичних митців-акробатів нового покоління (DJ Dnipro, DJ Lybid), котрі використовують вініли з визнаними текстами для витворення цілком нових колажів. Яка вже тут класичність... у картинках?

Інша справа — завважте, переходжу до наступного питання! — а чи можуть поруч із нормальними ординарними виданнями класичних текстів існувати ще й «тексти в коміксах»? Та я був би безпросвітним ретроградом, якби заперечив таку можливість. Ні, наше суспільство стало вже достатньо ліберальним (більш вільним, якщо кому не подобається латино-європейський корінь лібералізму) і ми цілком толерантно можемо ставитися до всіх ді-джеїв, незалежно від клубу, в якому вони скручують музику, чи видавництв, у яких вони виставляють постлітературну січку. Ну експериментують собі люди — чому б і ні?

БІБЛІОГРАФІЧНА БІОГРАФІЯ

Мабуть, кожен сучасник від літератури не раз зазірав у журнал «Сучасність», таємно везений з-за кордону в приватні бібліотеки. Видавався він спочатку в Німеччині, а потім у США, і я особисто знаю людей, котрі прочитали всі номери цього видання. Пригадую, років десять тому мені пропонували за будь-які гроші продати «Сучасність» із «Рекреаціями» Андруховича. «Нема таких грошей!» — раритет і досі в мене. На жаль, знайти бажаний номер «Сучасності» в Україні не так легко. Але тепер є змога — якщо не прочитати весь журнал, то хоча б ознайомитись із його змістом за 43 роки — від 1961-го до 2003-го.

Нонна-Анна СТЕФАНОВА

«Перша спроба видання унікального довідкового матеріалу про часопис, який упродовж трьох десятиліть виходив поза межами України, а від січня 1992 року, по здобутті Незалежності, перенісся на рідні терени й одразу посів одне з чільних місць поміж літературно-наукових журналів», — великий подарунок і чимала праця упорядника та видавництва. Гортаючи бібліографічний довідник, цікаво спостерігати, як формувались і розросталися рубрики журналу. Наприклад, до «Перекладної прози і поезії» поступово додавалась і «Перекладна драма-

тургія»: «Як кохався дон Перлімпін з Белісою в саду» Лорки (чи Льорки) переклав Юрій Тарнавський, «Короля Ліра» Шекспіра — Василь Барка, «Чекаючи на Году» Беккета — Богдан Бойчук, «Гостину старої дами» Дюрренматта — Віра Вовк, «Людський голос» Кокто — Оксана Соловей. Навіть цей неповний список руйнує «забобон неперекладності» і нарікання на відсутність світової драматургії в українських перекладах. Від 1972 року після перекладної драми в «Сучасності» почала друкуватися й власна. Цікаво, що серед авторів — ті самі перекладачі: Богдан Бойчук — п'єси «Perit», «Коротка розмова телефоном» (мала п'єса без великих літер), далі Юрій Тарнавський,

«НОВИЙ ФОРМАТ»?

Дещо інше питання: чи зможуть такі верти захопити «підростаюче покоління» справжніми класичними текстами — чи після коміксів почне сучасний підліток шукати повне видання творів Шевченка? У мене щодо цього — великі сумніви. Бажання читати класику може спродувувати школа — освітня інституція, котра мала б (і не лише від вчителів залежить, що зараз так не є) демонструвати молодій свідомості, що читати / ходити в музеї / театри не менш цікаво, ніж стрибати з мосту, прив'язаними за ноги еластичною лентою чи вбивати одне одного пейнтбольними кульками. А комікси мають свій визначений формат — на такий спосіб ми просто поставимо персонажів класичних текстів у один ряд зі Спайдерменом, Шреком і Телепузиками. І на цьому крапка — читати товсті книжки це не подвигне; хоча, повторюю, сама по собі поява пост-класичних коміксів, особливо якщо вона врівноважена відповідною освітньою й видавничою політикою щодо оригінальних текстів, злочинно не є: хай будуть комікси, але краще нехай вони йдуть після читання класики, а не навпаки. Утопія? Не більша, ніж віра в те, що читач коміксів потім сяде за «Хіба ревуть воли...»

І нарешті — останнє. Найжорсткіше. Хто має платити за експерименти? От уже ж не держава (читаймо, платники податків) — це точно! Так, класику в її питомому форматі читають мало, попит тут мізерний, тому дотувати її видання — із суто просвітницькою метою — потрібно й навіть благородно. Але чому громадяни нашої держави повинні 13% свого прибутку віддавати за гру ді-джеїв, яких більшість із них не

слухає? Великий кількості українців зараз потрібен двомовний «Кобзар»? Це для кого? Для російськомовних, які палають бажанням прочитати Шевченка, але не втнуть по-українськи? Та вони й до рук його не візьмуть! Чи для тих, хто вміє, як захоче, читати українською (таким у нас якраз найбільше)? Але для чого тоді їм паралельний текст? Поясніть мені, у чому «соціальна значущість» цього експерименту? Отут вже можна бути категоричним: справжня академічна класика — за державні гроші; експерименти — тільки з власної кишені!

Не звинувачую при цьому названі й не названі видавництва: їм усім тепер аби вижити — будь-що придумати, щоби хоч хтось десь допоміг. Бо ж попит у нас не дуже, а податківці все одно прийдуть і візьмуться з усією відповідальністю... Питання інше: хто це там нагорі так примхливо розподіляє кошти? Хто це там так комікси й двомовні «Кобзарі» любить? Напевне ті самі, які можуть режисеру-оригіналу віддати річні державні асигнування на супер-пупер фільм, якого більша частина громадян і не побачила, а ті, котрі побачили, — не зрозуміли. Бо геніальний експеримент — згоден! Але ж це — на податки селян, які завдяки такій політиці порядного «кіно» давно не бачили...

Словом, милуюся я нашою державною оригінальністю. Цікаво в нас жити — гульк, а за півроку-рік і компакт із комп'ютерною грою з державної (нашої з вами) кишені профінансують: «Гайдамаки» — апгрейдований Ярема побиває воріженьків у Умані. 10 місій, 25 видів зброї... за сценарієм Т.Г.Ш.

Kr

ХРОНІКА

... У Польщі перекладено й го-тується до друку книжка **Марії МАПІОС** **Солодка Даруся**.

... У Дніпропетровську з ініціати-ви міської Ради створено й видано **Посібник консультаційної та інфор-маційної підтримки малого та середнь-ого бізнесу** — «У допомогу підприємцю-початківцю». Практичність книжки від міськради потверджує вміщений довідник адрес та телефонів різно-манітних установ, від яких залежні підприємці, розповсюджується вона безкоштовно.

... У Фастові письменника **Юрія ХО-РУНЖОГО** нагороджено літературно-мистецькою премією ім. Володимира Косовського — за дилогію есеїв **Українські меценати** (2001, ВД «Києво-Мо-гилянська академія») та **Шляхетні ук-раїнці** (2003, В-во ім. О.Теліги).

... У Харкові відкрито чи не першу **книгарню-кав'ярню**. За свідченнями місцевих чительників — пошук там укра-їнської книжки не є справою марною, але обмежується виданнями «Фоліо». За недостатністю відвідувачів кави поки не наливають.

... 83 роки виповнилося б прозаїку **Олені АПАНОВИЧ**. Світла пам'ять.

... Вітаємо **народжених початком вересня**: художника, книжкового ілюст-ратора **Владислава ЄРКА**, літератів **Ро-мана БАБОВАЛА**, **Володимира ПАНЧЕН-КА**, **Наталку ПОКЛАД**, **Наталю ОКО-ЛІТЕНКО**, **Софію МАЙДАНСЬКУ**, критика **Елеонору СОЛОВЕЙ**, а також паперових іменників — журнали **«Соняшник»** та **«Практична філософія»!**

Kr

«СУЧАСНОСТІ»

«Чотири проекти на український національ-ний прапор»; Василь Барка, п'єса «Госпо-дар Міста».

Поетичні рубрики перших десятиліть існування «Сучасності» містять твори не ли-ше представників «Нью Йоркської групи» й по-етів діаспори, а й поетів-шістдесятників, що жили на той час в Україні, а також авторів, за-боронених на теренах СРСР. Те ж стосуєть-ся й прози.

Над переліком критичних статей та есеїв просто «тече слінка». Особливо, коли тра-диційні загальникові «Література. Мистецтво. Культура», «Суспільство. Історія. Політика. Економіка» брунькуються окремо в «Театр»,

«Кіно», «Музику», «Подорожні нотатки», «Спога-ди», «У приймах у чужих» (наприклад, Маркаде Ва-лентина. Селянська тематика в творчості Ка-зимира Севериновича Малевича), «Силуе-ти» (Одарченко Петро. Ісидора Петрівна Ко-сач-Борисова), «У сусідів. У союзників.» (За-пруднік Янка. Інакодумство в Білорусії) тощо.

Друга половина книги — алфавітний вказівник авторів. І не варто скаржитися на відсутність вказівника за рубриками, адже тоді 500-сторінкове видання вимагало б дру-гого тому.

Kr

Бібліографічний довідник журналу «Сучасність». — Л.: Кальварія, 480 с. (п.)

Світлана Костянтіна Родіна

Софія Майданська

ПОЛОЖЕННЯ ПРО VI ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ РЕЙТИНГ «КНИЖКА РОКУ 2004»

Номінаційне поле

Об'єктом рейтингового дослідження «Книжка року 2004» є повний репертуар книжок, випущених від грудня 2003-го до грудня 2004-го року українськими видавцями самостійно або у співпраці з іноземними партнерами. Весь асортимент оцінюється в десяти номінаціях, кожна з яких ділиться на дві підномінації відповідно до хронології, географічної належності або суміжної тематики.

1	ХРЕСТОМАТІЯ	українська та зарубіжна художня класика літературознавство/мистецтвознавство/фольклор
2	КРАСНЕ ПИСЬМЕНСТВО	сучасна українська проза/драматургія зарубіжна проза/драматургія
3	ГОЛОСИ	сучасна поезія сучасна есеїстика
4	СОФІЯ	зарубіжна філософія / гуманітаристика вітчизняна філософія / гуманітаристика
5	ПОЛІТАКНЕП	сучасне українське суспільствознавство сучасне зарубіжне суспільствознавство
6	ОБРІІ	науково-популярна література, практична психологія енциклопедичні та довідкові видання
7	МИНУВШИНА	давня історія (до кінця XVIII ст.) історія XIX-XXI ст.
8	ПОСТАТІ	публікації/біографії/мемуари (до 1921 р.) публікації/біографії/мемуари (новітні часи)
9	ДИТЯЧЕ СВЯТО	книжки для малечі та молодших школярів література для підлітків
10	ВІЗИТІВКА	художні альбоми та представницькі видання краєзнавча й туристична література

Структура рейтингу

Попередню селекцію книжок усього асортименту здійснює Експертна рада у складі 30 осіб із числа експертів минулорічного рейтингу. Селекція здійснюється трічі на рік на зібраннях Експертної ради.

У червні-липні Експертна рада формує ознайомчий список «Лідери літа» (по 7 книжок у кожній підномінації). У вересні формується ознайомчий список «Лідери осені» (із книжок, що вийшли з липня по вересень). У грудні формується власне номінаційний список, до якого входять по 7 кращих видань усього року в кожній підномінації.

Оцінювання здійснює Велике журі (орієнтовно 200 осіб), до складу якого оргкомітет «Книжки року» запрошує літератів, істориків, філософів, філологів, культурологів, мистецтвознавців, журналістів, видавців та інших причетних до Книги фахівців. Члени Великого журі обирають одну або декілька номінацій, у яких вони зголошуються бути експертами.

Членам Великого журі розсилаються списки «Лідери літа» та «Лідери осені» для своєчасного ознайомлення з книжками, що претендують потрапити до остаточного номінаційного списку.

На початку грудня сформовані експертами-номінаторами остаточні номінаційні списки передаються членам Великого журі, які розставляють книжки в кожній зі своїх номінацій у рейтинговому порядку. Персональні експертні

Експертна рада:

Олена АЛЕКСАНДРОВА — головний бібліотекар Парламентської бібліотеки; **Іван АНДРУСЯК** — літературний критик; **Олександр АФОНІН** — президент Української асоціації видавців; **Наталка БІЛОЦЕРКІВЕЦЬ** — редактор відділу журналу «Українська культура»; **Андрій БОНДАР** — ведучий рубрики «Книжкова лавка» («Дзеркало тижня»); **Лесь ГЕРАСИМЧУК** — культуролог; **Олексій ГОШ** — головний редактор інтернет-книгарні «Бамбук»; **Сергій ГРАБАР** — перший заступник редактора журналу «Пам'ять століть»; **Олександр ГРИЦЕНКО** — директор Українського центру культурних досліджень; **Леся ДЕМСЬКА-БУДЗУЛЯК** — науковий співробітник Інституту літератури НАНУ; **Костянтин ДИКАНЬ** — експерт Центру соціо- та полідосліджень «Соціополіс»; **Анатолій ДНІСТРОВИЙ** — культуролог; **Віктор ДУДКО** — науковий співробітник Інституту літератури НАНУ; **Юлія ЄМЕЦЬ-ДОБРОНОСОВА** — книжковий рецензент; **Віталій ЖЕЖЕРА** — завідувач відділу культури газети «Голос України»; **Юрій КОВАЛЬСЬКИЙ** — головний редактор журналу «Радуга»; **Наталія КРИВДА** — викладач Національного університету; **Михайло НАЗАРЕНКО** — літературний критик; **Володимир ПАНЧЕНКО** — професор НаУКМА; **Сергій ПРОЛЕЄВ** — президент Українського філософського фонду; **Ігор РИМАРУК** — головний редактор журналу «Сучасність»; **Костянтин РОДИК** — головний редактор журналу «Книжник-review»; **Галина РОДИНА** — директор Центру рейтингових досліджень «Еліт-Профі»; **Микола РЯБЧУК** — політолог; **Михайло СИДОРЖЕВСЬКИЙ** — головний редактор журналу «Книжковий огляд»; **Дмитро СТУС** — літературний критик; **Людмила ТАРАН** — оглядач з питань культури газети «Вечірній Київ»; **Тарас ФЕДЮК** — вище-президент Асоціації українських письменників; **Володимир ЦИБУЛЬКО** — президент асоціації «Нова література»; **Юрій ЧЕКАН** — мистецтвознавець; **Григорій ШТОНЬ** — літературознавець; **Тетяна ЩЕРБАЧЕНКО** — літературний критик; **Володимир ЯВОРСЬКИЙ** — книгоговець, письменник.

оцінки зводяться до гіт-параду за такою шкалою балів:

М	1	2	3	4	5	6	7
Б	21	14	6	9	4	2	1

М - місце Б - бали

Гран-прі визначається шляхом персонального голосування членів Експертної ради за коротким списком із 10-ти претендентів, укладених із книжок, які набрали найбільшу кількість балів під час голосування Великого журі. Кожен експерт позначає в списку одну позицію. Переможець визначається простою сумою поданих голосів. «Книжкою року 2004» може бути лише книжка, видана українською мовою.

Експертна рада також визначає **Кращу книжкову серію** та **Видавництво року** на

підставі результатів рейтингування, а також присуджує спеціальні відзнаки.

Критерії внесення книжок до номінаційних списків

Члени Експертної ради оцінюють книжки для внесення до ознайомчих та номінаційних списків синкретично, тобто, у неподільності таких параметрів:

1. Якість тексту / новизна твору / оригінальність проекту.
2. Художньо-технічний рівень видання; якість редактури, впорядкування, довідкового апарату.
4. Актуальність появи даного твору на книжковому ринку.

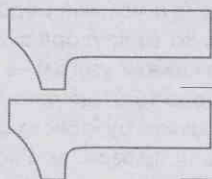
ОДИНАДЦЯТИЙ

11

ФОРУМ

ВИДАВЦІВ
У ЛЬВОВІ

16-19 ВЕРЕСНЯ 2004

ПРОГРАМА

Книжкова виставка-ярмарок
День фахового спілкування

День Польщі

День дитячого читання

Літературний фестиваль

Книжковий конкурс

"Книга Форуму-2004"

Акція "Час читати!"

а також:

акції, презентації, семінари,
круглі столи, зустрічі
з авторами,
формальне і неформальне
спілкування книжкових
людей
та інші поважні й неповажні
події

Форум сьогодні:

- ☐ 582 учасника
- ☐ понад 3500 кв.м. виставкової площі у Талаці Мистецтв
- ☐ понад 220 книгарень, бібліотек, приватних підприємців, авторів, фондів, спілок, громадських організацій, що займаються видавничою діяльністю
- ☐ 208 акредитованих журналістів
- ☐ понад 50 тисяч відвідувачів

Запрошуємо всіх, хто не байдужий до книги,
а також бібліотеки, книгарні, приватних розповсюджувачів та поліграфічні підприємства

Безкоштовна безстендова участь та акредитація надається
бібліотекам і книгарням за умови надсилання заповненої заявки

Усю необхідну інформацію
щодо участі у Форумі

Вам нададуть у дирекції:

79005 Україна, м. Львів, а/с 6644

Тел./факс (0322) 76-46-94, 76-41-52

e-mail: forum@snail.lviv.ua <http://www.snail.lviv.ua>

ЛІДЕРИ ЛІТА

«КРАСНЕ ПИСЬМЕНСТВО»

сучасна українська проза/драматургія

1	Марія МАТІОС. Солодка Даруся. — Л.: Піраміда, 176 с.(п)	ч. 4, 5-6, 8'04
2	Оксана ЗАБУЖКО. Вибрані твори. — Х.: Акта, 550 с.(о)	ч. 10'04
3	Світлана ПОВАЛЯЄВА. Замість крові. — Л.: Кальварія, 176 с.(п)	
4	Павло ЗАГРЕБЕЛЬНИЙ. Стовпотворіння; Кав-таклізма. — Х.: Фоліо, 286 с(о)	
5	Василь СЛАПЧУК. Сліпий дощ. Сер. «Exceptis excipiens». — К.: Факт, 336 с.(п)	ч. 4, 24'03, 1, 4, 5, 6 11-12'04
6	Самотній пілігрим: сучасна кримськотатарська проза. — К.: Володимир Даниленко, 420 с.(п)	ч. 3, 5-6'04
7	Іван БІЛИК. Меч Арея. — К.: Веселка, 432 с.(п)	
8	Андрей КУРКОВ. Последняя любовь президента. — Х.: Фоліо, 398 с.(п)	
9	Марина СОКОЛЯН. Кодло. Сер. «Exceptis excipiens». — К.: Факт, 200 с.(п)	ч. 1, 4, 11-12'04
10	Володимир ЯВОРІВСЬКИЙ. День переможених. — Л.: Піраміда, 280 с.(о)	
11	Петр КАТЕРИНИЧЕВ. Любовь и доблесть. — К.: А.С.К., 496 с.(п)	
12	Леонід КАПЕЛЮШНИЙ. Пригірш вітру. — К.: Факт, 400 с.(п)	
13	Марта ТАРНАВСЬКА. Вибране. — К.: Пульсари, 288 с.(о)	
14	Юрко ВОВК. Гра у безкінечність. Сер. «Exceptis excipiens». — К.: Факт, 328 с.(п)	ч. 2, 4, 11-12'04

Рецензії в «Кр»

зарубіжна проза/драматургія

1	Ентоні БЕРДЖЕС. Механічний апельсин. — Л.: Кальварія, 174 с.(о)	
2	Луї Фердинан СЕЛИН. Феєрія для другого разу I, Феєрія для другого разу II, Бойня. — Х.: Фоліо	ч. 8'04
3	Сава ДАМ'ЯНОВ. Антологія сербської постмодерної фантастики. — Л.: Піраміда, 300 с.(п)	ч. 10, 15-16'04
4	Мішель УЕЛЬБЕК. Платформа. — Х.: Фоліо, 319 с.(п)	ч. 9'04
5	Жорж БЕРНАНОС. Вибрані твори. — К.: Юніверс, 544 с.(п)	ч. 8'04
6	Фредерік БЕГБЕДЕ. 1,499 €. — Х.: Фоліо, 255 с.(п)	ч. 4'04
7	Письма любви. — К.: Радуга, 201 с.(о)	ч. 10'04
8	Томаш ПЬОНТЕК. Героин. — Х.: Фоліо, 190 с.(п)	
9	Міка ВАЛТАРІ. Велика ілюзія. — Л.: Кальварія, 160 с.(о)	
10	Гаррі КЕМЕЛЬМАН. В Воскресенье рабби остался дома; В понедельник рабби сбежал. — К.: Оптима	ч. 8, 11-12'04
11	Манфред ХОБОТ. Камера любви. — К.: Факт, 216 с.(п)	ч. 10, 11-12'04
12	Алексис КІВІ. Семеро братів. — Л.: Кальварія, 300 с.(о)	
13	Франсуаза МАЛЛЕ-ЖОРИС. Паперовий будиночок. — К.: Пульсари, 224 с.(о)	ч. 13-14'04
14	Барбара ГАУДИ. Белая кость. — К.: София, 416 с.(п)	ч. 24'03

Рецензії в «Кр»

ДІТИ ПРОФЕСОРА ПАВИЧА

Пересічному українському читачеві ненароком може здатися, що в цілісній Сербії та Чорногорії окрім уславленого вигадника та штукаря від літпостмодернізму Мілорада Павича ніхто книжок узагалі не пише. Але якщо хтось таки мав підозри щодо того, що автор «Хозарського словника» не є одним з діячів сучасного сербського літературного простору, то вони, ці підозри, як з'ясувалося, були марними. На підтвердження маємо українськомовне видання «Антології сербської постмодерної фантастики», де зібрано прозові твори авторів, імена яких для вітчизняного читача загалом не менш загадкові, ніж тая Хозарія.

Тетяна САХНО

Якщо судити з назви, нам пропонують літпродукт у душі сучасності, чи то пак постмодерності, що, правда, ортодоксальність останньої найзапекліші постмодерністи поставили би під сумнів, зауваживши у змісті графу «Родоначалники», під якою розміщено кілька оповідань М.Павича. Та, виявляється, на відміну від звичайних постмодерністів, сербські — не безбаченки й потягу до символічного батьковбивства, вочевидь, не почують. Тому М.Павич посідає в «Антології» почесне місце живого класика. «Діти», тобто постмодерні фантасти, на наше щастя, різняться між собою набагато більше, ніж оповідання родоначалника.

Що ж до фантастичності, то її помітно відразу. Утім, позаяк «Антологія» є проектом авторським, то й не варто дивуватися, що саме розуміння й підхід до явища, означеного тут як фантастика, не позбавлені деякої авторської сваволі. Для упорядника фантастична література — це те, що в англійських країнах називають fiction, тобто позбавлена мімітичних претензій словесність, у межах якої навіть понависмикувані з дійсності моделі мають відбиток нереального — щось на кшталт казок пізнього німецького романтика Е.Т.А.Гофмана, де з цілком буденних на вигляд канікул і чайників у помешканнях добродійних бюргерів виринає всяка чортівня. А у сучасній літературній ситуації, коли реалізмом вищої проби читачі не цікавляться, а письменники взагалі вважають його якоюсь хворобливою перверсією, практично будь-який прозовий твір сміливо можна зараховувати до фантастики.

Звідси, очевидно, й походить строкатість добірки: тут і гімн Первісному Розмноженню у виконанні укладача; і контр-прочитання біблійного епізоду (про те, як монодискурс шкодить ментальному здоров'ю) Б.Пекіча; й оповідка Ф.Давида з набором фантастичних атрибутів романтизму й дитячих страшилок на кшталт зачатих молодиків, вродливих жінок-упириць і вбивчого ефекту місячного сяйва; і досить таки темна метафізична штибу алегорія С.Угричича; і безсюжетно-сомнамбулічна, надивовижку поетична проза Н.Митровича, де все йдеться до того, що сон — неначе смерть, смерть — неначе сон, а життя — коротка мить між розплющенням і заплющенням очей (чи навпаки). Такий собі коктейль із фантазмів, сновидінь, усіляких зсувів свідомості, двійництва, дзеркал, візантійщини, лабіринтів, етнічних культурних традицій та філософії.

Сни, дзеркала й лабіринти із попереднього переліку наводять на думку про одну знакову постать як для сучасної світової літератури загалом, так і (надто!) для сербського постмодернізму, на якому, якщо судити з текстів «Антології», особливо відчутно лежить тінь Великого Аргентинця. Борхес, якби не та прикрість, що він народився в далекому Буенос-Айресі, а не десь на берегах Дунаю чи Сави, міг би бути другим батьком сучасної сербської фантастики, поруч із Павичем. Однак і без того його не оминув увагою — він сам замешкав у творах сербських постмодерністів як персонаж майже архетипів, а позичені доном Хорхе з Вавилонської Бібліотеки книжки осяяли натхненням не одного й не двох балканських авторів.

Борхес насправді посідає в «Антології» набагато більше місце, ніж

може видатися на перший погляд. Зокрема, досі я ще не згадувала про одну з часто уживаних моделей постмодерної літературної фантастики, котра має борхесіанське походження та зводиться до наукоподібної розповіді про якусь надзвичайну подію, історичну чи неісторичну, із неодмінним збереженням атрибутів документальної достовірності на кшталт надміру фактів і рясної цитації, причому під кінець твору читачеві відкривається (чи не відкривається — то залежить уже від читачевої спостережливості), що автор ненароком вигадав кількох історичних осіб та

авторитетні джерела. Подібна «наукова» фантастика, укр. інтелектуалізована напівмістифікація, котра маскується під документ, по суті не літературу, присутня у творчості Д.Кіша, М.Продановича, Р.Петковича.

Від тіні Великого Аргентинця й справді важко сховатися. Принаймні С.Дам'янов, виникає таке враження, працюючи над антологією, не уникнув згубного впливу деяких борхесіанських фантазмів чи то амбіцій. Під час прочитання «Антології» почуваєшся тим вояком із оповідання Міленка Паїча, котрий, ознайомившись із деякими творами загадкового (апокрифічного?) македонського письменника Влади Урошевича, відчув, що вони якось пов'язані з оповіданнями Мілорада Павича, а ті, у свою чергу, пов'язані з казками Момчила Настасієвича, які, знову ж таки, пов'язані з певними творами Радое Домановича... і так далі. Варто віддати належне укладачеві за добір потрібних текстів: Павич вечеряє з Урошевичем і потрапляє до його оповідання, Пишталю стилізує своє оповідання під Павича, Маркович цитує Митровича, так само як і Мілета Проданович... Не Вавилонська Бібліотека, звичайно, навіть не софтверіант, але врешті-решт тут таки є щось подібне до безперервної розмови й запеклої суперечки між текстами в межах однієї обкладинки.

Kr

Сава ДАМ'ЯНОВ. Антологія сербської постмодерної фантастики. — Л.: Піраміда, 300 с. (п)

«ПОРОЖНЯ НІША» ЗАПОВНЮЄТЬСЯ

Друга світова війна — одна з тих сторінок історії, що неодноразово оцінюються нашим (та й світовим) поспільством.

Лариса ЛЕБЕДІВНА

Відрядно, що національно-визвольний рух на Західній Україні почав знаходити своє об'єктивне висвітлення і в підручниках історії, і в сучасних дослідженнях. Але здебільшого вони розповідають про важливі події, що відбувались на теренах України, а про тих, хто продовжував боротьбу й життя поза межами наших земель, — короткі фрази кшталту «емігрував до...» Про страшні випробування — виживання й пошук притулку на чужині — книга Романа ВОЛЧУКА.

Відомий інженер, науковець та громадський діяч зі США в мемуарах описує події від травня 1945 по грудень 1949 р. Це — унікальний документ, який і заповнює порожню нішу нашої історії під назвою «емігрантське життя». Читачеві будуть цікавими згадки про відомих українських діячів, із якими зустрічався автор: голова «Союзу Українок», видатна феміністка М.Рудницька та її син І.Лисяк-Рудницький, учень А.Кримського О.Піцак, візантолог Ігор Шевченко, піаніст В.Кіпа, докторка С.Парфанович...

Автор післямови Микола Рябчук звертає увагу на «зграбний стиль, блискуче чуття деталі», «захопливий сюжет, яскраві характери», «добре почуття гумору», а також унікальні архівні світлини. Вочевидь, книга — достойне продовження першої частини, «Споминів із передвоєнного Львова та воєнного Відня».

Kr

Роман ВОЛЧУК. Спогади з повоєнної Австрії та Німеччини. — К.: Критика, 144 с. (о)

ЛІДЕРИ ЛІТА

«ПОСТАТІ»

публікації/біографії/мемуари (до 1921 р.)

1	Михайло МАКСИМОВИЧ. У пошуках омріяної України. — К.: Либідь, 360 с. (п)	ч. 13-14'04
2	Віктор САВЧЕНКО. Симон Петлюра. Сер. «Время и судьбы». — Х.: Фолио, 415 с. (п)	ч. 7'04
3	Володимир ІКОННИКОВ. Історичні портрети. — К.: Либідь, 428 с. (п)	ч. 7, 13-14'04
4	Микола КОСТОМАРОВ. Богдан Хмельницький. — Дніпропетровськ: Січ, 843 с. (п)	ч. 13-14'04
5	Микола ПЕТРОВ. Скрижалі пам'яті. Сер. «Пам'ятки історичної думки України». — К.: Либідь, 336 с. (п)	ч. 7, 13-14'04
6	Віктор КИРКЕВИЧ. Время Романовых. Киев в империи. — К.: 264 с. (п)	ч. 13-14'04
7	Іван ОГІЄНКО (Митрополит Іларіон). Розп'ятий Мазепа. — К.: Наша культура і наука, 348 с. (о)	ч. 13-14'04
8	Микола ЛАЗОРСЬКИЙ. Гетьман Кирило Розумовський: роман-хроніка 18 віку. — К.: Обереги, 656 с. (п)	ч. 13-14'04
9	Юрій КОВТУН. Кохані жінки Шевченка: Тарасові музи. — К.: Україна, 205 с. (о)	ч. 9, 13-14'04
10	Наталья КУХАР-ОНИШКО, Віктор ПИВОРОВИЧ. Великолепный князь Тавриды. — Херсон: Летопись Причерноморья, 248 с. (с)	
11	Василь УЛЬЯНОВСЬКИЙ. Митрополит Київський Спиридон: образ крізь епоху, епоха крізь образ. — К.: Либідь, 376 с. (п)	
12	Вадим МЕНЖУЛИН. Другой Сикорский: неудобные страницы истории психиатрии. — К.: Сфера	ч. 9'04
13	Н. КОСТОМАРОВ. Богдан Хмельницкий. — К.: Радуга	
14	Олександр БАРВИНСЬКИЙ. Спогади з мого життя. — К.: Смолоскип, 528 с. (п)	

Рецензії в «Кт»

публікації/біографії/мемуари (новітні часи)

1	В'ячеслав ЧОРНОВІЛ. Твори: У 10-ти т. Т. 2. — К.: Смолоскип, 906 с. (п)	
2	Родинне вогнище Зерових. Сер. «Українська модерна література». — К.: Гелікон, 432 с. (о)	ч. 5-6, 7, 10'04
3	Федір НІРОД. Спогади художника, або Записки щасливої людини. — К.: Либідь, 180 с. (п)	ч. 5-6, 11-12'04
4	Олесь ГОНЧАР. Щоденники: У трьох томах: Т. 2. — К.: Веселка, 607 с. (п)	
5	В'ячеслав ПОЛЯНСЬКИЙ. Королі джазу. — Л.: Кальварія, 128 с. (п)	
6	Ніна МАТВІЄНКО. «Ой виюрю нивку широкою». — К.: Музей Івана Гончара, 576 с. (о)	ч. 5-6, 8'04
7	Роман ВОЛЧУК. Спогади з повоєнної Австрії та Німеччини. — К.: Критика, 144 с. (о)	ч. 15-16'04
8	Три повстання Січків: У 2. Т. 1: Спогади Стефанії Петраш-Січко. Документи. Т. 2: Спогади. Інтерв'ю. Листи. — Х.: Фолио, 256+240 с. (о)	
9	Моисей ЛОЕВ. Украденная муза: воспоминания о Киевском Еврейском Театре 1925-50. — К.: Дух і Літера, 243 с. (п)	
10	Жіноче серце, сповнене любові: Портрети киянок на початку ХХІ ст.: — К.: Просвіта, 520 с. (п)	
11	Ростислав КОЛОМИЄЦ. Анатолій НОВИКОВ. Прогулки з командором. — Сімферополь: Квадранал	ч. 5-6'04
12	Давид КАХАНЕ. Щоденник Львівського гетто. Спогади рабина. — К.: Дух і Літера, 267 с. (п)	ч. 4'04
13	Степан ДУБНИЦЬКИЙ (Андрій КІЛКО). Україну захищали в чужині. — Тернопіль: Джура, 284 с. (о)	
14	Ольга КОРНИЄНКО. А.Г. Івченко. Каким его помним. — Запоріжжя: Запоріжжя, 120 с. (п)	

Рецензії в «Кт»

ЛІДЕРИ ЛІТА

«ХРЕСТОМАТІЯ»

українська та зарубіжна художня класика

1	Тарас ШЕВЧЕНКО. Кобзар. — К.: Дніпро, 340 с.(п)	
2	Тарас ШЕВЧЕНКО. Повне зібрання творів: У 12 т./Т.3-6. — К.: Наукова думка, 252+600+496+632 с.(п)	ч. 13-14'04
3	Тарас ШЕВЧЕНКО. Кобзар. — К.: Просвіта, 678 с.(п)	
4	Сер. «Бібліотека світової літератури»: ШЕКСПІР, ШІЛЛЕР, МІЦКЕВИЧ, Оноре де БАЛЬЗАК, Гі де МОПАСАН, СТЕНДАЛЬ, ЛОНДОН. — Х.: Фоліо	ч. 9'04
5	Давит Сасунці. — К.: Дніпро, 176 с.(п)	
6	Тарас ШЕВЧЕНКО. «Я так її, я так люблю...». — К.: Либідь, 706 с.(п)	ч. 13-14'04
7	«Слово о полку Ігоревім» та його поетичні переклади й переспіви в українській літературі. — Х.: Акта, 668 с.(п)	ч. 4'04
8	Микола ГОГОЛЬ. Роздумування про Божественну Літургію. — Л.: Свічадо, 172 с.(с)	чч. 10, 13-14'04
9	Трістан та Ізольда. — К.: Либідь, 80 с.(п)	
10	Велесова книга. — Вінниця: Континент-Прим	ч. 10'04
11	Антуан де СЕНТ-ЕКСЮПЕРІ. Маленький принц (пер. Норы Галь). — К.: Софія, 144 с.(п)	ч. 7'04
12	Світової поезії світ. Сер. «Шкільна бібліотека. Зарубіжна література в освіті». — К.: Обереги	
13	Тарас ШЕВЧЕНКО. Кобзар. — Рівне: Волинські обереги, 640 с.(п)	ч. 13-14'04
14	Київ. Русская поэзия. XX век. — К.: Юг, 440 с.(п)	

Рецензії в «К»

українська та зарубіжна художня класика

1	Святий Київ наш великий: Мал. Тараса Шевченка та його сучасників: (Альбом). — К.: Мистецтво	ч. 13-14'04
2	Юлія КРИСТЕВА. Полілог. — К.: Юніверс, 480 с.(п)	
3	Дмитро ЧИЖЕВСЬКИЙ. Українське літературне бароко. — К.: Обереги, 576 с.(с)	чч. 5-6, 8'04
4	Володимир ЯЦЮК. Віч-на-віч із Шевченком: Іконографія 1838-1861 років. — К.: Балтія-Друк	
5	Данііл ЛІДЕР. Театр для себе. — К.: Факт, 104 с.(с)	
6	М.НОМИС. Українські приказки, прислів'я і таке інше. — К.: Либідь, 352 с.(п)	ч. 5-6'04
7	Зоя МІТОСЕК. Теорії літературних досліджень. — Сімферополь: Таврія, 408 с.(с)	чч. 10, 11-12'04
8	Петро ЖУР. Труді і дні Кобзаря. Сер. «Бібліотека Шевченківського Комітету». — К.: Дніпро, 520 с.(п)	чч. 4, 13-14'04
9	Ольга ПЕТРОВА. Мистецтвознавчі рефлексії. — К.: КМ Академія, 400 с.(с)	ч. 9'04
10	Мирослав ШКАНДРИЙ. В обіймах імперії: Російська і українська літератури новітньої доби. — К.: Факт	ч. 13-14'04
11	Юрій МОРОЗОВ, Татяна ДЕРЕВЯНКО. — Еврейские кинематографисты в Украине. 1917-1945. — К.: Дух і Літера, 328 с.(с)	
12	Максим ТАРНАВСЬКИЙ. Між розумом та ірраціональністю: Проза Валер'яна Підмогильного. — К.: Пульсари, 230 с.(п)	ч. 13-14'04
13	Григорій Кочур і український переклад. — К.: Ірпінь: Перун, 280 с.(с)	ч. 15-16'04
14	Олександр КЛЕКОВКІН. Античний театр. — К.: Артєк, 208 с.(п)	

Рецензії в «К»

ЗБЕРЕЖЕНО В ПЕРЕКЛАДІ

Коли поезія за визначенням «це те, що зникає у перекладі», шана й подяка належить людям, які роблять все для її збереження. Особливо яскраво у цій когорті є постать Григорія Кочура. Завдяки його натхненній праці українці зарахували до своєї (як казав Х.А.Борхес) «бібліотеки симпатій» чимало шедеврів світової літератури рідною мовою.

Тетяна РЯЗАНЦЕВА

Матеріали міжнародної науково-практичної конференції Григорій Кочур і український переклад (Київ-Ірпінь 27-29 жовтня 2003) вийшли нині окремою книгою у видавництві «Перун». На особливу відзнаку заслуговує неординарне художнє вирішення тому, яке увиразнює важливу складову задуму конференції — аспект «зберігаючої пам'яті» (І.Фізер).

Композиція видання — п'ять досить великих розділів — спрямована на максимальне висвітлення особистості й творчої діяльності Г.Кочура. Чимало уваги приділено аналізу його перекладацької концепції і спадщини, а також актуальним проблемам перекладу. Окремий (IV) розділ присвячено невмирущому «Гамлету» В.Шекспіра

НА ШЛЯХУ ДО

Анатолій ДНІСТРОВИЙ

Існують книги, котрі пишуться як змістовні цілісності й системи, завершені історії й сюжети, де всі складові чітко відповідають логіці

авторського задуму й перебувають у органічній взаємодії з іншими складовими. Такі книги читати легко, бо вони, як окремі країни, — мають свою організовану специфіку. Проте, існує інший тип книжок, які викликають не менше поваги, аніж попередні. До такого типу я зарахував би «зібрані» чи «зведені» книжки, які інколи творяться без волі автора. Ці книги цінні тим, що дають можливість по-лабораторному побачити, як творилися ті чи інші концепції, системи поглядів. Вони дають можливість відчутти складне народження думки, її поступове шліфування і впорядкування (разом із іншими) у логічне, широкоформатне узагальнення.

Сказане сповна стосується видання Рефлексії до критики чистого розуму КАНТА, яка нагадує впорядкований архів із уламків випадкових записів, нотаток, розгорнутих суджень німецького філософа, що не зведені у велику книгу або в кілька інших творів. Бено Ерדман, який дав народження цій книзі, по суті, створив ще одне надійне підґрунтя для розуміння «Критики чистого розуму». Адже «Рефлексії...» упорядковувалися за принципом ідейного перегуку й доповнення до згаданої «Критики...».

Варто зазначити, що «Рефлексії...» — це найскладніша з філософських перекладних книжок, котра з'явилася останнім часом у Україні. Підставою для такого твердження є те, що матеріал цієї книги не є цілісним, однорідним, а інколи він геть непрояснений, трапляється подвійне трактування тих чи інших положень, над чим і до нині мудохаються численні інтерпретатори. І звідси, що на перекладача чекало

в українських перекладах». Така побудова сприяє стереоскопічності розуміння доробку видатного майстра-перекладача, а також робить збірку зручною для опрацювання, що має значення, насамперед, для студентів і аспірантів. Матеріали виступів і самі по собі дуже цікаві, але для учнівства мають додаткову цінність як бібліографічне джерело й дороговказ для подальших самостійних розвідок у галузі перекладознавства, історії та теорії літератури, текстології тощо. Особливо плідним у цьому сенсі видається останній розділ «Проблеми перекладу і підготовки перекладачів», де між іншим розглядаються й такі цікаві речі, як «еволюція мовних прав у Європі та право кожної нації на переклад» (С.Саєнко), «українська національна ідея в поетичному перекладі» (Г.Філіпенко), «різновиди перекладу» (В.Радчук) та ін.

Молодих науковців, до речі, чимало серед доповідачів конференції, яку вшанували своєю присутністю метри — відомі викладачі, письменники, культурологи й, звісно ж, фахові перекладачі: І.Дзюба, О.Пономарів, Р.Чілачава, М.Стріха, А.Перепада, Ю.Покальчук, М.Габлевич, А.Содомора, Е.Соловей, М.Коцюбинська та багато інших. Приємно, що навіть на тлі таких шанованих гостей доповіді молодих учасників фактично не потребують істотних «поправок на вік».

Отже, збірку матеріалів конференції, присвяченої Г.Кочурі, варто віднести до категорії спеціальної літератури, проте, за висловом того ж таки Борхеса «непоганий і в усякому випадку чуливий і вдячний читач», що знає цінність перекладацької праці, знайде для неї місце на власній полиці.

Kr

Григорій Кочур і український переклад: Матеріали міжнар. наук.-практ. конф., К.; Ірпін, 27–29 жовт. 2003 р. — К.; Ірпін: Перун, — 280 с. (п)

УКРАЇНСЬКОГО КАНТА

значно більше труднощів, ніж би він перекладав «цілісну» філософську роботу, із чітким категоріальним апаратом. Відповідно, це ускладнює працю над коментарями та взагалі наукове редагування.

Лише зваживши на цю обставину, появу «Рефлексії до критики чистого розуму» Канта сповна можна назвати серйозною подією в історії української інтелектуальної книжки (ця книга, до речі, не перекладена на сусідні мови). Оптимізм пробуджує сам факт і можливість таких книг ув Україні.

Ті ймовірні недоліки, які виявлятимуться в цьому виданні Канта (як і в попередньому — «Критика чистого розуму» 2000-року), насправді не повинні відлякувати й викликати скепсис, бо подібні твори й книги вимагають кількох перевидань, котрі би враховували помилки попередніх. А доопрацювання обох українських Кантів (2000 і 2004-го рр.), яке згодом може відбутися, здатне вилитися в безпрецедентне, пристойне, ідейно-тематично цілісне видання «Критики чистого розуму», яке би об'єднало й згадану «Критику...», і «Рефлексії...», і відповідний науковий супровід.

Видавництво «Юніверс» узялося за цю нелегку роботу, воно має великий практичний потенціал у роботі над Кантовою спадщиною. Доброзичливо побажаємо їм подальшого зростання, адже їхня перемога — це також і наша перемога. Окрему подяку хочу висловити своїм приятелям — перекладачеві Ігорю Бурковському (за відданість Канту) і літературному редактору «Рефлексій...» Юркові Бедрику (нарешті почав займатися серйозними справами).

Kr

Імануель КАНТ. Рефлексії до критики чистого розуму / Переклад з німецької й латини та примітки Ігоря Бурковського. — К.: Юніверс, 464 с. (п)

ЛІДЕРИ ЛІТА

«СОФІЯ»

зарубіжна філософія / гуманітаристика

1	Жан БОДРІЯР. Символічний обмін і смерть. — Л.: Кальварія, 376 с. (п)	
2	Реймон АРОН. Етапи розвитку соціологічної думки. — К.: Юніверс, 688 с. (п)	
3	Ернест ГЕЛНЕР. Розум і культура. — Х.: Акта, 296 с. (о)	
4	Нові перспективи історіописання. — К.: Ніка-Центр, 392 с. (п)	ч. 4, 8, 11-12'04
5	Імануель КАНТ. Рефлексії до критики чистого розуму. — К.: Юніверс, 464 с. (п)	ч. 15-16'04
6	ГЕГЕЛЬ. Феноменологія духу. — К.: Основи, 548 с. (о)	ч. 11-12'04
7	Жан-Мішель БЕНЬЄ. Роздуми про мудрість. Сер. — «Зміна парадигми». — К.: Ніка-Центр, 168 с. (п)	
8	Богдан ДЗЮРАХ. Духовне життя монаха на основі творів святого Теодора Студита. — Л.: Свічадо	
9	Райндгарт КОЗЕЛЛЕК, Ютта ШЕРРЕР, Костянтин СІГОВ. Історичні пошуки ідентичності. — К.: Дух і Літера	
10	Саломон РЕЗНИК. Ментальное пространство. — К.: УАП-МИП, 160 с. (о)	ч. 11-12'04
11	Філософія сьогодні: розмови з У.Беком, Г.-Г.Гадамером, Ю.Габермасом та іншими. — К.: Альтерпрес, 168 с. (о)	ч. 2, 7'04
12	Отфрід ГЬОФЕ. Розум і право: складові інтеркультурного правового дискурсу. — К.: Альтерпрес, 264 с. (о)	ч. 5-6'04
13	Отфрід ГЬОФЕ. Справедливість і субсидіарність. — К.: Альтерпрес, 144 с. (о)	
14	Девід ГЬОМ. Трактат про людську природу. — К.: Всесвіт, 552 с. (о)	ч. 10'04

Рецензії в «Кр»

вітчизняна філософія / гуманітаристика

1	Вілен ГОРСЬКИЙ, Юрій ЗАВГОРОДНІЙ та ін. Давньоруські любовиди. — К.: КМ Академія, 304 с. (о)	ч. 8'04
2	Євген БИСТРИЦЬКИЙ, Сергій ПРОЛЕЄВ та ін. Ідея культури: виклики сучасної цивілізації. — К.: Альтерпрес, 192 с. (о)	ч. 2'04
3	Анатолій ТОЛСТОУХОВ. Глобалізація. Влада. Економіка. — К.: ПАРАПАН, 308 с. (о)	
4	Володимир КУЗНЕЦОВ. Філософія права. Історія та сучасність. — К.: Стило, 382 с. (п)	
5	Ідентичність і місія Українського Католицького Університету. — Л.: Український Католицький Університет, 248 с. (п)	
6	Філософія політики — К.: Знання України, 400 с. (о)	ч. 7'04
7	О. САГАН. Вселенське православ'я. — К.: Світ знань, 912 с. (о)	
8	Іван ВАРЗАР. Із конспектів минулих літ: Вибране в концептуальних і мемуарних вимірах / Кн. 1: Держава і народ-етнос у політологічному дискурсі. — К.: Фада, АТД, 592 с. (п)	

Рецензії в «Кр»

ЛІДЕРИ ЛІТА

«ПОЛІТЛІКПЕН»

сучасне українське суспільствознавство

1	Ю.ЩЕРБАК. Україна: виклик і вибір. Перспективи України в глобалізованому світі XXI століття. — К.: Дух і Літера, 578 с.(о)	4. 5-6'04
2	Дмитро ПАВЛИЧКО. Українська національна ідея. — К.: Основи, 771 с.(п)	
3	Лариса МАСЕНКО. Мова і суспільство: Постколоніальний вимір. — К.: КМ Академія, 163 с.(о)	
4	О.ГРИЦЕНКО, В.СОЛОДОВНИК. Пророки, пірати, політики і публіка. Культурні індустрії й державна політика в сучасній Україні. — К.: К.І.С., 168 с.(о)	4. 3'04
5	Проти катувань / Харківська правозахисна група. — Х.: Фоліо, 368 с.(о)	
6	Місцеве самоврядування. Кн. 2. Організація роботи міського голови. — Л.: Ліга-Прес, +міні-диск	
7	А.МАСЕНКО. Мова і політика. — К.: Соняшник	
8	Соціально-психологічний вимір демократичних перетворень в Україні. — К., 512 с.(п)	
9	Абетка української політики. — К.: Смолоскип, 364 с.(о)	
10	Почему Украина не Россия. — Харків: Фоліо, 397 с.(п)	4. 10'04
11	М.ЛУКІНЮК. Обережно: міфи! Спроба системного підходу до висвітлення фальшувань історії України. — К.: Видавництво ім.О.Теліги	4. 7'04
12	Іван ЧИЖ. Україна: шлях до інформаційного суспільства. — К.: Либідь, 288 с.(п)	
13	Б.СУШИНСЬКИЙ. Шлях України: Нація і Національна ідея. — Л.: Добра справа, 192 с.(о)	
14	Конституційна реформа: експертний аналіз. — Х.: Фоліо, 176 с.(о)	4. 11-12'04

Рецензії в «КІ»

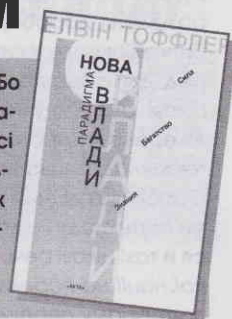
сучасне зарубіжне суспільствознавство

1	Елвін ТОФФЛЕР. Нова парадигма влади. — Х.: Акта, 685 с.(о)	4ч. 2, 5-6, 15-16'04
2	Джон ЕСПОЗИТО. Ісламська загроза. Міф чи реальність? — Л.: Кальварія, 336 с.(о)	
3	Пауло ФРЕЙРЕ. Педагогіка свободи: етика, демократія і громадянська мужність. — К.: КМ Академія, 124 с.(о)	
4	Жан-Люк НАНСІ. Досвід свободи. — К.: Український Центр духовної культури, 216 с.(о)	
5	Джек ДОНЕЛЛІ. Права людини у міжнародній політиці. — Л.: Кальварія, 280 с.(о)	
6	Джон Дарем ПІТЕРС. Слова на вітрі: історія ідеї комунікації. — К.: КМ Академія, 302 с.(о)	4. 10'04
7	Андерс АСЛУНД. Розбудова капіталізму. Економічні перетворення у країнах колишнього радянського блоку. — К.: Дух і Літера, 636 с.(о)	4. 1'04
8	Джон МЮЛЛЕР. Капіталізм, демократія та непогана бакалія Ральфа. — Х.: Каравела	4. 3'04
9	Доналд Л. ГОРОВИЦ. Міжжетнічні конфлікти. — Х.: Каравела, 684 с.(о)	
10	Олсон МЕНКУР. Логіка колективної дії. Суспільні блага і теорія груп. — К.: Лібра, 272 с.(о)	4. 13-14'04
11	Алан ТУРЕН. Повернення дівця. — К.: Альтерпрес, 320 с.(о)	
12	С.Моллер ОКІН з учасниками дискусії. Чи шкодить мультикультуралізм жінкам. — Х.: Каравела,	
13	Р.КОЗЕЛЛЕК, Ю.ШЕРРЕР, К.СІГОВ. Історичні пошуки ідентичності. — К.: Дух і Літера, 160 с.(о)	
14	Сандро ГОЦІ. Урядування в об'єднаній Європі. — К.: К.І.С., 286 с.(о)	4. 7'04

Рецензії в «КІ»

РЕЦЕПТ ЗДОБУТТЯ

Чому Іван бідний? Бо дурний. Чому дурний? Бо бідний! Чи можна розірвати це напозір зачароване коло? І чи коло це взагалі, адже далеко не всі сентенції такого стибу є силіогізмами. Загальновідомо: краще бути здоровим і багатим, ніж хворим і бідним, але лише посвячені знають — як цього досягти. Елвін ТОФФЛЕР подає себе саме за такого мудрагеля.

«Конфлікт є неминучим соціальним фактом. Боротьба за владу не обов'язково є лихом».

Елвін Тоффлер

Костянтин ДИКАНЬ

Мало хто не чув про дві попередні книги Елвіна Тоффлера: «Футуршок» і «Третя хвиля». Нарешті до нас (через півтора десятка років після її першої публікації й осмислення майже трьома десятками народів, включно з малайзійцями, росіянами й тайцями) припленталася й завершальна книга — **Нова парадигма влади. Знання, багатство, сила.**

За визначенням автора, трилогія охоплює широкий часовий проміжок: від 50-х років минулого століття до приблизно 2025 року. Це час, який став достатнім для зміни напрямку розвитку людської цивілізації — цивілізації «заводських димарів» поступилася новій і доволі відмінній. Саме процес трансформації аналізувався Тоффлером: «Футуршок» — дослідження суто процесу змін, його впливу на людей та організації; «Третя хвиля» — вивчення напрямку змін; «Нова парадигма влади» — осмислення того, хто й у який спосіб контролюватиме зміни. Усе разом — «нова теорія соціальної влади, дослідження прийдешніх зрушень в бізнесі, економіці, політиці та світових справах».

Очевидно, що нова архітектура влади базується на підмурівку досягнень попередників. Тому автор змушений оглянути появу індустріальних національних держав, монополізацію сили в них, перетворення насильства в закон і зростаючу залежність населення від грошей. Відтак можновладці стали послуговуватися не силою, а багатством, нав'язуючи історії свою волю. Надалі влада грошей змінюється — на перше місце виходить людина — «людський фактор», за висловом Михайла Горбачова, що цілком відповідає мудрому висновку В.Черчилля «імперії майбутнього будуть імперіями розуму».

Елвін Тоффлер аналізує процес і місце отримання знання («поза як знання перебирає на себе головну роль у творенні багатства,

ДЛЯ НЕОФІТІВ

«Словарь библейского богословия» став наслідком тривалої спільної праці інтернаціональної групи католицьких екзегетів — професорів Духовних Академій, які включили сюди останні дані біблійної науки щодо «імен, предметів і виразів Біблії». Цей глід екуменічної співпраці — не енциклопедія, його мета — ознайомити читача як освіченого в цій сфері, так і неофіта з мовою досі найтиражованішої у світі книги. «Якщо перші повинні знати об'єкт своєї віри, то другі обов'язково повинні знати, що вони заперечують».

Марія ХРУЩАК

Щоправда, словник не такий простий у використанні — має складну систему посилань, яку й не кожен християнин

СИЛИ, БАГАТСТВА, ВЛАДИ

корпорація стає генератором знань») та його вплив на соціум. Ці роздуми — справжня осанна інформації. Можна лише пошкодувати, що дехто в Україні досі вважає міцне «директорське» словечко символом сили й стимулятором прогресу. «Нова прискорена система творення багатства дедалі посутніше залежить від обміну даними, інформацією й знанням. Вона є «надсимволічною». Якщо знанням не обмінятися, годі утворити нове багатство».

Нове знання, втілене в новітні технології, — уже не рушій прогресу, а перетворювач довкілля, включно й соціального. Новітня економіка переходить від масового виробництва до гнучкого — на замовлення. Завдяки новим технологіям ефективніше виробляти невеликі партії дуже розмаїтої, виконаної на замовлення продукції. Причому це коштує майже так само, як і за умов масового виробництва.

Плекальників заводських монстрів ніколи не візьмуть до Європи: «заводські димарі» їй не потрібні, це прерогатива економічно мало-розвинених країн: «Традиційні фактори виробництва — земля, праця, сировина й капітал — утрачають свою вагу, позаяк їх заступає символічне знання». А ви кажете: чорноземи, чорноземи... Думати потрібно! Й дуже швидко, бо придуває й впровадить хтось інший. Отже змагаються не Захід і Схід, не Північ і Південь, а прудкі й повільні, тобто апологети торгівлі геостратегічним розташуванням можуть відпочивати: ні США, ні Росія вже ніколи не платитимуть цим країнам таку високу ціну, як раніше. Такою є геополітика по-тофлерівськи, а так він бачить перспективи змагання двох світів: «У майбутню епоху трансформації влади найголовніша ідеологічна боротьба точитиметься не між капіталістичною демократією та капіталістичним тоталітаризмом, а між демократією XXI століття й середньовічним мракобіссям XI ст.»

Є в книзі ще один, можливо, найважливіший для України, аспект — аналіз залежності зростання багатства від розвитку демократії й рівня знань: хоче бути багатими й сильними — забезпечте державу демократією, а народ — знаннями. «Демократія на робочому місці, подібно до демократії політичної, не може процвітати в неосвіченому суспільстві. Натомість що вченим є населення, то більше демократії воно потребує». Ось так — не більше й не менше.

Гімн знанню інформації подеколи заводить автора в хаші інформаційних воєн, шпигунства, лабіринти засобів масової комунікації. Часом ці алузії видаються дещо притягнутими до запропонованої теми, та не біда. Простежити перебіг думок такого непересічного мислителя ніколи не зайве.

Kr

Елвія ГОФЛЕР. Нова парадигма влади. Знання, багатство, сила. — Х.: Акта, 685 с. (о)

зрозуміє. Окрім того, наприклад, поняття «людина» складається з трьох частин та великого числа допоміжних абзаців на зразок: Земний Адам, Небесний Адам, Адам гріховний, Работ-рок Божий, Нова Людина та ін., а також — 16 посилань.

У передмові автори знайомлять сучасного «неофіта» з мовою Біблії, її образами й символами, історією кожної із Книг. І як належить сучасному богослові, не претендують на вичерпність, адже Біблія досі залишається одним із найзагадковіших і найглибших джерел людського пізнання Бога.

Kr

Словарь библейского богословия. — К.: Кайрос, 1297 с. (с)

ЛІДЕРИ ЛІТА

«ОБРІЇ»

науково-популярна література, практична психологія

1	Григорій ІВАЩЕНКО-ДЗВІНКОВИЙ. Нехай козирить-ся! Гральні карти в історичному і культурному контекстах. — Д.: АРТ-ПРЕС, 208 с. (п)	ч. 13-14'04
2	Степан НАЛИВАЙКО. Індокорійські таємниці України. — К.: Просвіта, 448 с. (п)	
3	Карен АРМСТРОНГ. История Бога. Тысячелетние искания в иудаизме, христианстве и исламе. — К.: София, 496 с. (п)	ч. 5-6'04
4	Дмитрий ШЛЕНСКИЙ, Павел ГЛОБА. Посмертная маска. — Львов: Центр Европы, 76с. (о)	ч. 10'04
5	Иегуда БЕРГ. Сила Каббалы. — К.-Москва: София 320 с. (п)	
6	Хелен АЛФОРД, Майкл НОТОН. Менеджмент, когда вера имеет значение: христианские социальные принципы в управлении современной организацией. — К.: Кайрос, 357 с. (о)	
7	Василь ЯГУПОВ. Військова психологія. — К.: Тандем, 4'8'04	
8	Григорій КУРЛОВ. Путь к дураку. Философия смеха. — К.: София, 384 с. (п)	ч. 9'04
9	М.ВЕЛИЧКОВСЬКИЙ, А.МАРТИНЮК. Український рукопаш гопак. — Л.: Аліга-Прес	
10	Парахамса ЙОГАНАНДА. Вино мистики: духовный взгляд на «Рубайят» Омара Хайяма. — К.-Москва: София, 224 с. (п)	ч. 2'04
11	Карлос КАСТАНЕДА. Особая реальность: Новые беседы с доном Хуаном. — Х.: Фолио, 254 с. (п)	ч. 8'04
12	Василь МЕЛЬНИК. Життя і Вчення Ісуса Христа. — Х.: Фолио, 638 с. (о)	ч. 9'04
13	Робин ШАРМА. Уроки лидерства от Монаха, который продал свой «феррари»; Святой, Серфингист и Директор. Монах, который продал свой «феррари». — К.-Москва: София	ч. 10'04
14	Владимир НИКИТИН. Идея образования или содержание образовательной политики. — К.: Оптима, 205 с. (о)	

Рецензії в «Кр»

енциклопедичні та довідкові видання

1	Святослав КАРАВАНСЬКИЙ. Словник рим української мови. — Л.: БаК, 1048 с. (п)	ч. 13-14'04
2	Великий англо-український словник. — Х.: Фолио, 790 с. (о)	
3	Російсько-український словник. — К.: Абрис, 1424 с. (п)	ч. 1, 5-6'04
4	Словарь библейского богословия. — К.: Кайрос, 1297 с. (с)	ч. 3, 15-16'04
5	Бібліографічний довідник журналу «Сучасність». — Л.: Кальварія, 480 с. (п)	ч. 5-6, 15-16'04
6	КАРПЕНКО, ФЕДЬКО. Франція: мовно-країнознавчий словник; Українсько-французький тематичний словник; ЯКУТОВСЬКА, ЯЦКО, КАРПЕНКО. Українсько-німецький тематичний словник. — К.: Видавець Вадим Карпенко, 80+ 140 с. (о)	ч. 2'04
7	Лесь ГЕРАСИМЧУК. ArtLex: англо-український словник мистецтвознавця. — К.: Грот, 124 с. (о)	ч. 3'04
8	СЛЕТА, ХОЛИН. 2002 задачі по хімії. — Х.: Фолио,	
9	Моніторинг стандартів освіти. — Л.: Літопис, 328 с. (о)	
10	Володимир КРАВЕЦЬ. Гендерна педагогіка. — Тернопіль: Джура, 416 с. (п)	
11	ГУЦЬ, ОЛІЙНИК, ЮЩУК. Українська мова у професійному спілкуванні. — К.: BeeZone, 336 с. (п)	ч. 7'04
12	Офіційна Україна сьогодні. — К.: К.І.С., 840 с. (о)	
13	Ричард А. ПОЗНЕР. Проблеми юриспруденції. — Х.: Акта, 488 с. (о)	
14	Ірина ФАРИОН. Правопис — корсет мови? — Л.: Свічадо, 120 с. (о)	ч. 11-12'04

Рецензії в «Кр»

ЛІДЕРИ ЛІТА

«ГОЛОСИ»

сучасна поезія

1	Іван АНДРУСЯК. Часниковий сік. Сер. «Зона Овідія». — К.: Факт, 128 с.(п)	ч. 11-12, 15-16'04
2	Олег СОЛОВЕЙ. Аль Катик: Книга інтимної лірики. Сер. «Зона Овідія». — К.: Факт, 168 с.(п)	ч. 11-12, 15-16'04
3	Володимир ЗАТУЛИВІТЕР. Четвертий із триптиха. Сер. «Зона Овідія». — К.: Факт,	ч. 11-12, 15-16'04
4	Людмила ТАРАН. Книга перевтілень. Сер. «Зона Овідія». — К.: Факт, 136 с.(п)	ч. 11-12, 15-16'04
5	едвард еестлін камінгс. Тюльпани й димарі / Пер. з англ. І. Андрусяка і К. Борисенко. — Хмельницький-Київ: В-во Сергія Пантюка, 96 с.(о)	ч. 11-12'04
6	Анатолій ДНІСТРОВИЙ. Покинуті міста. — Хмельницький-Київ: В-во Сергія Пантюка, 64 с.(о)	ч. 8'04
7	Олесь ІЛЬЧЕНКО. Аркуші. — К.: Ювента плюс, 108 с.(о)	
8	Пісні Нового Світу: Улюблені вірші поетів США та Канади. — К.: Факт, 344 с.(п)	
9	Денис ЗИКЕЕВ, Ольга ШЕВЧЕНКО, Андрей СИДЕРСКИЙ. Ничего на потом. — К.-Москва: Ника-Центр, Старлайт, 184 с.(о)	
10	Теодозія ЗАРІВНА. З вітчизною у гербі. — К.: Український Центр духовної культури, 104 с.(о)	
11	Юлія ЄМЕЦЬ-ДОБРОНОСОВА. Равлики тиші. — Х.: Майдан, 140 с.(о)	ч. 11-12'04
12	Болотні вогні. Сер. «Зона Овідія». — К.: Факт, 160 с.(п)	ч. 11-12, 15-16'04
13	Василь КЛІЧАК. Пелена. — К.: Просвіта, 176 с.(о)	
14	Маскарад. Поетический альманах. — Вінниця: Континент-Прим, 122 с.(п)	

Рецензії в «Кр»

сучасна есеїстика

1	Михайлина КОЦЮБИНСЬКА. Мої обрії. В 2 т. — К.: Дух і Літера, 336 с. (п)	ч. 7'04
2	Світлана МАТВІЄНКО. Дискурс формалізму: український контекст. — Л.: Літопис, 144 с.(о)	
3	Український Best. Книжка року 2003. — К.: Книжник-review, Радуга, 272 с.(п)	
4	Василь СЛАПЧУК. В очікуванні на інквізитора. — Луцьк: Волинська обласна друкарня, 128 с.(о)	
5	Гендерна перспектива/ упоряд. В. Агеева. — К.: Факт, 256 с.(о)	
6	Петро СОРОКА. Голос із притвору. Денники-нічніки 2003 р. — Тернопіль: Джура, 148 с.(о)	
7	Сергій ГРАБАР. Стан душі. — К.: Амадей, 264 с.(п)	ч. 2, 7, 9'04
8	Віктор КОСТЮЧЕНКО. Біль аж до краю дороги...: Есе. — К.: Пульсари, 276 с.(о)	
9	Петро СОРОКА. Докія Гуменна. — Тернопіль: Тернопільський держпедуніверситет ім. В. Гнатюка, 495 с.(п)	
10	Анатолій МИХАЙЛЕНКО. Моя ти доле чорнобрива. — К.: Просвіта, 272 с.(о)	ч. 13-14'04
11	Валерій НІКОЛЕНКО. Гонорар. — Дніпропетровськ: Пороги, 242 с.(п)	ч. 10'04
12	Олег РОМАНЧУК. Жити серцем. — Л.: Свічадо, 176 с.(о)	

Рецензії в «Кр»

У «ЗОНІ ОВІДІЯ» МОЖЛИВО ВСЕ

КНИЖКА РОКУ 2004: НОМІНАЦІЯ «ГОЛОСИ»

Утішним сигналом стала з'ява розлогої поетичної серії. «Зона Овідія» — той видавничий проект (започаткований поетом Тарасом Федюком і видавництвом «Факт»), у якому — цілком об'єктивно! — можливе все: несподівані відкриття нових імен і нової якості відомих, і навіть... розчарування. А чом би ні? Адже не секрет, що саме так твориться література — у поразках і перемогах.

Василь ЛОБОДЕЦЬ

Нині такий кумедний час: зграйка розумників видає три-чотири книжечки, називає це «серією» і трубить на всі усюди, що це найбільше досягнення. На відміну від подібних гуманітарних «гетто», «Зону Овідія» задумано на значно привабливіших і чесніших принципах. Продюсер серії, віце-президент АУП, поет Тарас Федюк обстоює думку, що потрібно видавати не по-корпоративному розрекламовані «брендики» (далеко не найкращої якості), а прагнути схопити той материк, яким є сучасний літературний процес. Залучити початківців, представників молодшого, середнього, старшого покоління, відомих, галасливих, скромних авторів, і не тільки україномовних, і не тільки українських, особливо ж — тихих маргіналів із регіонів.

17,50 €

Досвід «Зони Овідія» необхідний ще з однієї причини — меценатської. Серія знайшла покровителів — це народні депутати Олексій Козаченко та Богдан Губський, а також Фонд інтелектуальної співпраці «Україна — XXI століття».

Географія «Зони Овідія» в перспективі не замикатиметься лише на авторах України (україномовних, російськомовних чи кримськотатарськомовних), а й має на меті залучити талановитих поетів із Білорусі, Росії та країн Європи.

Уже вийшли книги Дмитра КРЕМІНЯ «Синопис», Людмили Таран «Книга Перевтілень», Ірини Євси «Описи имуществ», Павла ПРНИКА «Коник на снігу», альманах молодих поетів Полтавщини «Болотні вогні», Івана Андрусяка «Часниковий сік», Олега Солов'я «Аль Катик», покійного Володимира Затуливітра «Четвертий із триптиха». На підході книги Юрія Бедрика, Петра Коробчука, Назара Гончара.

17,50 €

Іншим відгалуженням «Зони Овідія» можна вважати однойменний тонкий формат серії, яку започаткувало хмельницьке «Видавництво Сергія Пантюка». У рамках цього формату також готується кілька поетичних збірок.

Переконалими, що «Зону Овідія» нині ще неможливо об'єктивно оцінити, адже для цього потрібна часова дистанція. Але той факт, що її ідеологія базується не на хирлявому ієрархізмові, безликий і дешевий корпоративності, надає їй значно більше переваг у пошуку якісних авторів. У «Зоні Овідія» можливе все — це найбільша цінність і заслуга серії.

Кр

Павло ПРНИК. Коник на снігу; Дмитро КРЕМІНЬ. Синопис. Сер. «Зона Овідія». — К.: Факт, 100+176 с.(п) (Рецензії див. також: Кр ч. 22'03)

Упорядники серії «Зона Овідія» зробили акцент передовсім на текстах, тому ніби то й передбачається певна обізнаність читача з літературним середовищем. Коротка біографічна довідка — лише для презентації молодих («Болотні вогні»). Не знаю як кому, а мені для інтимнішого спілкування з поезією все ж бракує світлин автора. І якщо моїм знайомим відомо, хто така Людмила ТАРАН, то випадковий читач може поцікавитися, принаймні якому поколінню вона належить. Такого мінімуму інформації у виданні не знайдете.

Олеся МАМЧИЧ

На обкладинку збірки **Четвертий із триптиха Володимира ЗАТУЛИВІТРА** винесено репродукцію ікони Андрія Рубльова. Трійця, явлена старозавітному Аврааму — як три осяйні постаті, очікує людину за причасним столом. На бенкеті життя людини відлено вільне місце. Тепер її черга розповісти все, що вона може вимовити з глибини своєї людськості. Тож життя кожного з нас і є такою відповіддю, а поет приносить до Бога вірші — як конденсат свого ества. Утім, як на мене, подібне оформлення вимагає великої відповідальності й метафізичнішого рівня текстів. Поезія Затувлівітра спрямована більше вглиб конкретного буття, конкретної хвилини, аніж до Творця. До Бога автор швидше має дрібні претензії, аніж глибинну розмову, на яку налаштовує Рубльов.

Відразу впадає в око належність автора до свого покоління. Заангажованість у соціальну тематику, акцентація на темі України та народу. Часом роздратовують надмірні критичні узагальнення: старші бачать молодих заледве не сатанистами з бомбою в руках для підризу незалежності, а молоді старших — відповідно опудалами у вишиванках.

Виникає запитання до упорядників: якими принципами вони керувалися, обираючи тексти. Книга посмертна, то ж чи враховано авторську волю, бо тексти досить нерівні. У деяких віршах відчувається вплив Ліни Костенко, навіщо їх було тулити разом із оригінальними, із яких цілком можна укласти добрий том?

Проте вражає й запам'ятовується — цікаве занурення у слово, словотвір і словогра автора («день відколгоспів», «зійшли брудні хрущовські недошкроби» тощо). Нестандартна зорова подача тексту інтригує. Там, де Затувлівітер відходить від прямолінійності, віє шарм поезії, не до кінця зрозумілої, не завжди послідовної логічно, але ж якої гарної! Як рядок «простимий промє доще проростимий». Як «Не знаю де, але є гавань, завідь, / в якому, може, морищі морів, / куди не запливають навіть / найпрапоріші з прапорів».

Розгублена людина, «гомо газетікус» у країні, де, за авторською іронією, «Село — і

шлунок одпочинеши!» (але насправді іронія тимчасова, бо «Село безлюдне. Можна роздхнутись / не лиш до тіла, навіть до душі»), де хочеться «сховатися у множині людей, / щоб нас Шекспір не розібрав на лиця», де остання лисця, що лягла на сніг «полягла ще молодою / але зеленою а не рудою / як всі її сестриці», — усе ж росте в саду чорна «самородина» й існують «двері говоримі, хата відчинима».

«Хто це придумав таку ідіотську назву?» — подумала я про антологію молоді поезії Полтави **Болотні вогні**. Потім прочитала передмову і мій критичний запал дещо спав — ну, концепція, так концепція (пов'язана із версією, що корінь «полт» у назві міста насправді означає «болото»), самоіронії молодим полтавцям не позичати.

Антологія має всі ознаки антології: багато посередніх текстів, шмат зовсім графоманських («Завмерла мить, сріблиться дощ, / / мухи падають у борщі»), трохи — щиро вдалих, а загалом складається приємне враження: так, із молодих поетів Полтави може вийти щось дуже цікаве. Відчувається, що часом бракує фахового редактора, бо й ув автора згаданого перлу теж є вірші іншого рівня. Неприємно подразнюють слух рими «сонця — віконця», «любов — кров» та інші школярські недоречності. Але натомість маємо «звикати до листя — звикати не звик» та «Старі хати віконниці заслонять / Тоді, як сон налетить на лиця» Надії Калениченко або «етика Григорія Сковороди / вміщалася в його / полотняну торбу / а якби вона знала / що її вивчатимуть / точно випала б / у дірку» Сергія Осоки.

Добре володіє звукописом Світлана Загреба — недарма дипломант «Червоної рути». Віртуозна музичність притаманна Надії Калениченко. Її поетика дуже органічна, слово напливає на слово хвилями. Сергій Осока (у змісті чомусь став Сорокою) філософує, причому часом опускаючи логічні ланки. Втім, саме абсурдність його висновків і неочікуваність смислів заворожують.

Але... Але багато здобутків наявні ще тільки потенційно. Поки що молодь класично має тягар, успадкований від попередників і — щастя: «де нам виходити? на «площаді лєніна» / де зі щасливих очей не зводять» (Н. Калениченко).

Книга **перевтілень** Людмили Таран нага-

ром. Кожен вірш — довершена єдність, тонкі двері у сенс, які слід не проминути, а відкрити. Зайдеш у кімнату й довго стоятимеш у напівтемряві. І з часом усе чіткіші обриси вловить око. Це поезія для вслухання, вдивляння і вдумування. Адже повз двері можна запросто пробігти й таємниця житиме — але без тебе.

Ця збірка — справді літературна подія. Високий аристократизм слова може спричинити, що її почують не настільки, як вона того заслуговує. Не хочеться нікого нікому протиставляти, але публічний Ірванець збере значно більшу аудиторію. Для того, щоб відчути поезію Таран, оплески не потрібні. Оплески її просто заглушили б.

Неймовірно вишукані образи, як то притаманно європейській традиції, є лише камінчиками, із яких будується палац. На Сході можна було би медитувати, уявляючи собі «трави, / Відполіровані сонцем» або «на вінця напнуте вино».

Метафори закручуються в делікатне поетичне сплетіння, яке легким туманцем прикриває вхід до печери, за яким — глибина. Поезія Таран глибоко метафізична, слово авторка вимовляє, все так тонко, що повітря обважніє і на нього можна буде спертися. Грань, коли Бог говорить до людини і коли людина запитує Бога про світ, стирається. Книга Таран — це дуже серйозна розмова із Творцем. Мить застигає, «яблуко раптом упало, зірвалося з гілки — / Так і залишився звук на світлині». Час входить у людину жовто-коричневою старістю і водночас людина із ним (часом) розминається — «Я не можу потрапити в час».

Герметичність текстів то більша, то менша (як у віршах про кохання). Але існує одна небезпека, якій авторка буває піддається: надто вже в нашій літературі Емма Андієвська є королевою герметизму. І тому — часом необачна інтонація потрапить під її вплив і звучить геть зовсім по-андієвськи.

А взагалі — що тут говорити. Треба читати.

Kr

Людмила ТАРАН. Книга **перевтілень**; **Болотні вогні**; Володимир ЗАТУЛІВІТРА. **Четвертий із триптиха**. Серія «Зона Овідія». — К.: Факт, ІЗ6+І60+І76 с. (п) (**Рецензія див. також: Kr ч. II-12 '04**)

ПРИПРАВА ДО СПРИЙНЯТТЯ

Є письменники, які смакують словом і мимоволі змушують до цього читача. Відтак дивинися на світ крізь призму чиеї творчості й твій світогляд приправлений запахами, смаками автора...

Марина ПЕРЕГІНСЬКА

Саме такою сугестивною є збірка віршів Івана Андрусяка Часниковий сік. Як і все, народжене пером (перепрошую — клавіатурою) цього автора, книжка має запаморочливі глибини імпліцитності. Зрештою — не варто глибоко копатись у підтексті, прихованому змісті, досить скористатись порадою мудрих французів і ...шукати жінку.

Ліричний Герой Андрусяка від часів «Панночки з блакитними очима» подорослішав, позбувся розгубленості, звички чекати, поки доля поверне обличчя до його страждань, але не втратив здатності возвеличувати кохану, «вдихати... немов повітря і, немов повітря, видихати»; «та перелети мене через янголень тільки / через кола кириличні в голубій воді над губами / потерчам корабля на долоні янголень моя янголинь / відлунюючи хрестиком понад левадами / цікавицею понад вишиття вуст янголетюта перелети».

Зараз уже й не згадати, хто перший наз-

вав Івана Андрусяка ліриком, мотивуючи це тим, що він, мовляв, найніжніший, найделікатніший у творчості серед «новодегенерацийної» трійці. Зараз — він єдиний із них продовжує жити поезією, а чи справді Андрусяк поет такий ніжний і делікатний? Коли пише про кохання — можливо. Але паралельно з жінками в його Ліричного Героя йде покликання митця. Іноді він намагається це поєднати: «ці тексти як жінки регочуть відданою / виношують тремтять від дотику руки / а їхній чорний трон на паперовім блюдці / немов старий магніт притягує зірки... / ...ти рвав їх на шматки залишав їм рани / лелівав як дітей як потолоку дер / тепер вони твої але чому іване / ти жодного із них не вимовиш тепер».

Зануритися у світ Андрусяка — означає розгубитися, загубитися. Непередбачувані образи, несподівані висновки. Збірка «Часниковий сік» об'єднує нові вірші й уже знайомі читачеві. Але є в ній щось дуже нове

не лише для читача, а й для самого автора, а саме — віра в Бога. Досі творчий шлях Андрусяка був шляхом пошуку. Не стилю, майстерності, способу самовираження (цього автору, на щастя, не бракувало), а себе в цьому світі, своєї віри. Цинізм, бравада, претензії на звання язичника, які характеризували «раннього» Андрусяка, здається, безслідно зникли. Андрусяк «пізній» уже знає, хто він і задля чого він тут.

Ліричний Герой втілюється в Стефана Яворського, Григорія Сковороду, Миколу Зерова, трансформується в Саломею, бо замало жити власним емоціями. Герой тісно переплітається з власним автором, поезія стає таким букетом чуттєвості й напруженості, де вже не відрізниш своє від чужого. У творах Андрусяка немає Оповідача — занадто сильне его автора, щоб його Герой виступав відстороненим спостерігачем. Кожний вірш — уміло скиданий стіг навколо остриви власного «я», проекція погляду на світ крізь себе. Така «внутрішня» поезія захоплює насамперед усвідомленням ризикованості автора, який не втомлюється й не боїться нанизувати світ на власну душу.

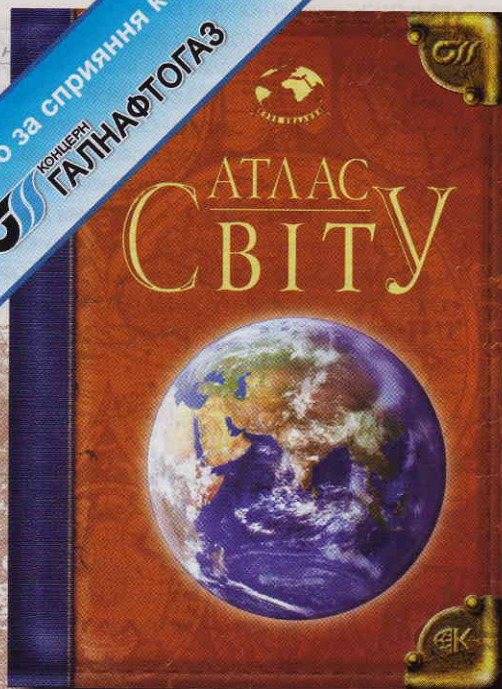
Kr

Іван АНДРУСЯК. Часниковий сік. Сер. «Зона Овідієва». — К.: Факт, 128 с. (п)

16,00 €

Виготовлено за сприяння компанії
ГАННАФТОГАЗ

V. I. P.

вишуканий • інтелектуальний • подарунок

- висока інформативність
- актуальність
- вишуканий дизайн
- якісне поліграфічне виконання

Атлас складається з 8 основних розділів:

- Світ

- Європа

- Азія

- Африка

- Північна Америка

- Південна Америка

- Австралія та Океанія

- Україна

Кожний розділ доповнює інформація про територію, кількість населення, мову, релігію і державний устрій країн світу.

- тверда палітурка
- зручний формат 23,5x32 см
- 140 сторінок
- 81 детальна карта країн світу

ДНВП
КАРТОГРАФІЯ
60 років

ДНВП «КАРТОГРАФІЯ»
м. Київ, вул. Попудренка, 54
МСП-660, 02660

Території, на яких прийнято поясний час.
Початок вихідного дня.
Гринвіцький час.

Карти, створені професіоналами

<http://www.ukrmap.com.ua>

відділ збуту:
(044) 552-31-24, 552-02-15
e-mail: zbut@ukrmap.com.ua

відділ маркетингу:
(044) 568-53-12, 573-26-84
e-mail: marketing@ukrmap.com.ua

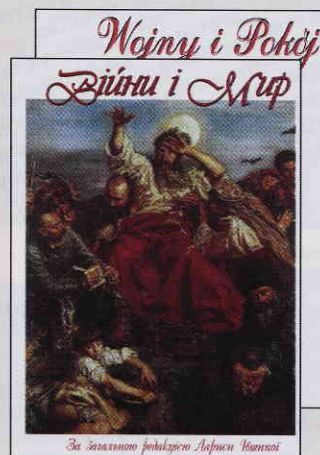
Відкрий свій **ДЕНЬ** в історії

Увага, новинка!

«Війни і мир» (укр. мова), «Wojny i Pokoj» (пол. мова)

Третя книжка з бібліотеки «Дня» — це наша новинка, яка вийшла з друку. «Війни і мир» — про відносини між Україною та Польщею впродовж кількох століть. Вона містить такі розділи: «Люблінська унія 1569 року — шлях куди?», «Брати» чи «вороги» — вимір доби визвольних змагань середини XVII ст. — початку XIX ст., «Культурний простір» та «Наша і ваша свобода. Колізії XX століття». У видання ввійшли матеріали відомих українських та іноземних науковців та громадських діячів. Це символічно, що книжка «Війни і мир» виходить у рік Польщі в Україні. У поляків та українців були різні сторінки в історії, але автори цього видання не намагаються з'ясувати, на чий стороні була правда. Натомість прагнуть зрозуміти наші відносини на всіх етапах історії.

Серед авторів цієї книжки відомі історики, філософи, філологи, культурологи, журналісти, краєзнавці: Збігнев Бжезинський, Джеймс Мейс, Яцек Куронь, Ярослав Ісаєвич, Юрій Шаповал, Станіслав Кульчицький, Віктор Горобець, Володимир Панченко, Дмитро Павличко та інші.

«Україна Incognita» (укр., рос. мови)

Серію видань бібліотеки газети «День» відкрила «Україна Incognita» — антологія історичних етюдів, що вийшли на тематичних сторінках газети «Історія і «Я» та «Україна Incognita» протягом останніх 5 років. Книжка розповідає про кількості історію нашої землі — від скифів і сарматів до трагедій і звершень XX століття. Висвітлює маловідомі сторінки життя яскравих особистостей, чиї імена славили Україну й нерозривно пов'язані з нею.

«Дві Русі» (укр., рос. мови)

Книжку «Дві Русі» присвячено контраверсійним сторінкам російсько-українських відносин. Збірник історичних есе, науково-популярних нарисів об'єднаний однією темою: українсько-російські відносини (політичні, військові, культурні) з часів Києво-Руської держави до наших днів. Автори матеріалів, надрукованих у «Дні» останнім часом, прагнули простежити, якими історичними шляхами йшли в майбутнє Русь Київська і Русь Московська. Простежити і дослідити, без жодних упереджень і найменших спроб образити два великі слов'янські народи.

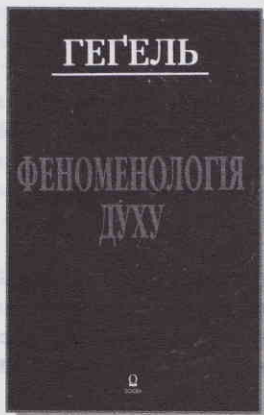
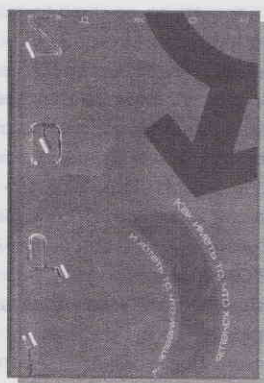
За загальною редакцією Лариси Івшиної

<http://www.day.kiev.ua>

Купуйте книжки «Дня» в книгарнях вашого міста!

Замовляйте за телефоном: (044) 414-64-00

E-mail: amir@day.kiev.ua

ФІЛОСОФСЬКІ НАУКИ.
СОЦІОЛОГІЯ. ПСИХОЛОГІЯ**БЕНЬЕ Жан-Мішель****Роздуми про мудрість** / Пер. з фр. Є.Марічева. Сер. «Зміна парадигми»; Вип. 4. — К.: Ніка-Центр, 2003, 163 с., 150 пр.(п)**БОНДАРЕНКО Александр,
ПЕТКОВА Татьяна****«Женский журнал» представляет:
«Беседы с психологом».** — К.: Свет, 2003, 207 с., 5000 экз.(п)**БОРОНІН С.В.****Енциклопедія моральності.** Том 3. Від 14 до 18 років. — К.: Біота (Біла Церква); Білоцерків. кн. ф-ка), 2003, 221 с.(п)**ВАСИЛЬЧУК Анатолій****Атлас функціональної анатомії тонкоматеріальних тіл людини.** — Л.: Каменяр, 2003, 648 с., 3000 пр.(п)**ГЕГЕЛЬ Георг Вільгельм Фрідріх****Феноменологія духу** / Пер. з нім. П.Тарашук. — К.: Вид-во Соломії Павличко «Основи», 2004, 548 с.(о) (Рецензія див. також: Кр ч. II-12'04)**Гендер: реалії та перспективи в українському суспільстві:** Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (м.Київ, 11—13 груд. 2003 р.) / Відп. ред. К.М.Левківський; Упоряд.: С.П.Юдіна. — К.: Фоліант, 2003, 299 с., 800 пр.(о)**ГРЭЙ Джон****Как иметь то, что хочешь и хотеть то, что имеешь:** Практ. пособие по исполнению желаний / Пер. с англ. под ред. И.Старых. — К.: София, 2004, 366 с., 5000 экз.(п)**ГРЭЙ Джон****Женщины с Венеры, мужчины с Марса** / Пер. с англ. под ред. И.Старых. — К.: София, 2004, 399 с., 5000 экз.(п)**ГУБКО Олексій****Психологія українського народу:** Наук. дослідж. в 4 кн. Кн.1: Психологічний склад праукраїнської на-родності. — К.: Задруга, 2003, 399 с., 1000 пр.(о)**Г'ЮМ Девід****Трактат про людську природу:** Спроба запровадження експериментального методу міркувань про об'єкти моралі / За ред. та з передм. Е.К.Мосснера; 3 англ. пер. П.Насада. — К.: Всесвіт, 2003, 550 с., 1000 пр.(о)

(Рецензія див. також: Кр ч. I-10'04)

ГУМЕНЮК Оксана**Психологія впливу.** — К.: Екон. думка, 2003, 304 с., 1000 пр.(о)**Давньоруські любовиди** / В.Горський, О.Вдовина, Ю.Завгородній, О.Киричок. — К.: КМ Академія, 2004, 302 с.(о) (Рецензія див. також: Кр 8'04)**Етика майбутнього** / За ред. Т.Майера і С.Мілмер. Сер. «Сучас. думка»; Кн. 20. — К.: Основні цінності, 2003, 260 с., 1000 пр.(о)**Збірник наукових статей студентів — переможців Другого всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт з гендерної проблематики** (7 квітня — 30 листопада 2003 р.). — К.: Фоліант, 2004, 87 с., 400 пр.(о)**ЗЛОТИНА Марія****Диалектика** / Ин-т философии им. Г.С.Сковороды; Отв. ред. Ю.А.Мелков. Сер. «Наша спадщина». — К., 2004, 343 с.(п)**КОВАЛЕНКО И.Н.,
КОВАЛЕНКО Н.П.****Поведение и власть в организации:** Кн. для руководителей. — К.: Юрид. л-ра, 2003, 317 с., 300 экз.(п)**КОКУН Олег****Оптимізація адаптаційних можливостей людини:** психофізіологічний

аспект забезпечення діяльності. — К.: Міленіум, 2004, 264 с., 300 пр.(о)

КОЛЯДА Михаил**Современная энциклопедия воспитания ребенка:** 3000 вопросов что делать, если... — Донецк: БАО, 2004, 446 с., 15000 экз.(п)**Короткий словник психологічних термінів** / М-во України з питань надзвич. ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобиль. катастрофи, Акад. пожеж. безпеки України; Уклад.: Г.Г.Петренко та ін. — К., 2003, 183 с., 1000 пр.(п)**КЭРРОЛЛ Ли****Притчи Крайона** / Пер. с англ. — К.: София, 2004, 173 с., 7000 экз.(о)**ЛЕВЧЕНКО Катерина****Гендерна політика в Україні:** визначення, формування, управління / Нац. ун-т внутр. справ. — Х.: Вид. НУВС, 2003, 343 с., 300 пр.(п)**ЛИВШИЦ Владимир****Современная энциклопедия психологических тестов.** — Донецк: БАО, 2004, 383 с., 15000 экз.(п)**ЛОБАНОВА Алла****Феномен соціальної мімікрії** / Ін-т соціології НАНУ. — К., 2004, 298 с., 300 пр.(о)**ЛУКАШЕВИЧ М.П.****Соціологія праці:** Підручник. — К.: Либідь, 2004, 439 с., 2000 пр.(п)**МІТНА В.О.****Естетика і мистецтво:** Навч. посіб. / Київ. нац. ун-т буд-ва і архітектури. — К.: КНУБА, 2003, 252 с., 300 пр.(о)**На праздничном столе:** Меню. Рецепты. Сервировка. Этикет / Сост. В.А.Круковский. — К.: А.С.К., 2004, 416 с., 10000 экз.(п)**НЕВЛЕВА И.М.****История русской философии:** Учеб. пособие. — Х.: Фирма «Консум», 2003, 407 с., 1000 экз.(п)**Перспективи лівої ідеології в умовах соціальних трансформацій:** Як укр. ліві відповідають на виклики сучасності? Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., 14-15 жовт. 2003 р. / Соц. асоц. України, Ін-т соціології НАНУ; За ред. М.О.Шульги. — К., 2003, 233 с., 300 пр.(о)**ПІРЕН М.І.****Конфліктологія:** Підручник / Мікрорегион. Акад. упр. персоналом. — К.: МАУП, 2003, 357 с., 5000 пр.(о)**Психологія суїциду** / В.П.Москалець, Л.Е.Орбан-Лембрик, М.В.Миколайський, Н.В.Абдюкова та ін.; За ред. В.П.Москальця. Сер. «Альма-матер». — К.: Академвидав, 2004, 286 с.(п)**Робота з дитиною у прийомній сім'ї:** Метод. посіб. / Г.М.Бевз, В.Г.Захарченко, О.Г.Карпенко та ін.; Держ. ін-т пробл. сім'ї та молоді. — К., 2003, 187 с., 1000 пр.(о)**САСИНА Л.А.,****МАЖНИК Н.А.****Социология:** Учеб.-метод. пособие для самостоят. изуч. дисциплины / Харьк. гос. экон. ун-т. — Х.: ИНЖЭК, 2003, 278 с., 1800 экз.(о)**Семейная энциклопедия. Этика** / Сост. В.Лившиц. — Донецк: БАО, 2004, 381 с., 15000 экз.(п)**СМОРЖ Л.О.****Філософія:** Навч. посіб. — К.: Кондор, 2004, 313 с., 1000 пр.(п)**Сонник:** Современный и дополненный / Авт.-сост. Д.В.Таболкин; Худож.-оформитель И.В.Осипов. Сер. «Домашняя библиотека». — Х.: Фолио, 2004, 286 с., 3000 экз.(п)**ТУ Лиллиан****Золотая Книга фэн-шуй:** Как стать здоровым, богатым и счастливым: 365 мыслей, способных изменить вашу жизнь / Пер. с англ. — К.: София, 2004, 379 с., 5000 экз.(п)**УИЛСОН Колин****Жизнь после смерти:** Пер. с англ. — Х.: Клуб Семейн. Досуга, 2004, 478 с., 5000 экз.(п)**ЧЕБЫКИН А.Я.,****МЕЛЬНИЧУК И.В.****Генезис эмоциональных особенностей у детей разного возраста и пола** / Юж. науч. центр АПН Украины. — Одесса, 2004, 147 с., 320 экз.(о)**ШВЕДОВА Людмила****Развитие логического мышления, сообразительности, воображения и интеллекта:** Детям 5—12 лет. — Донецк: БАО, 2004, 349 с., 15000 экз.(п)**ФРЕЙРЕ Пауло****Педагогіка свободи:** Етика, демок-

ратія і громадянська мужність / Пер. з англ. О.Дем'янука. — К.: КМ Академія, 2004, 122 с.(о)

РЕЛІГІЯ. ТЕОЛОГІЯ.
АТЕІЗМ

АНДЕРСОН Кен

Бесстрашный, как Агнец. Пастор Самуил Лэм и подпольная Церковь Китая. — Черкасы: Смирна, 2003, 212 с., 5000 экз.(о)

БАРАДЯНУ-БІРЛАДНИК Василь

Сонник: (Словник сновидінь політкаторжанина). — К.: Юніверс, 2003, 109 с.(о)

БРАУН Сильвия,

ХАРРИСОН Линдсей

Благословения с другой стороны / Пер. с англ. И.Старых. — К.: София, 2004, 254 с., 5000 экз.(п)

ВЛАСТО А.П.

Запровадження християнства у слов'ян: Вступ до середньовіч. історії слов'янства / З англ. пер. Р.Качук та Ю.Терех. — К.: Юніверс, 2004, 491 с., 2000 пр.(п)

День за днем із Новим Заветом: Щоденне читання Біблії / За ред. Д.Клапхем та ін.; Пер. з рос. О.Тарасюк. — Рівне: Живе слово, 2003, 400 с.(о)

КОВПАК Василь, отець

Переслідувана традиція. — Л.: Ліга-Прес, 2003, 245 с.(о)
Концепція українського Греко-Католицького консерватизму.

КУЗЬ О.Н.,

БРУНЬКО П.В.

Религиоведение: Учеб. пособие / Харьк. гос. экон. ун-т. — Х.: ИНЖЭК, 2003, 174 с., 1800 экз.(о)

МАРУСЯК Михайло, протоієрей

Книга Діянъ святых Апостолів: Навч.

посіб. / Чернівці. нац. ун-т ім. Ю.Федьковича. — Чернівці: Рута, 2004, 334 с., 300 пр.(п)

МЕЛЬНИК Василь

Життя і вчення Ісуса Христа / 2-ге вид. — Х.: Фоліо, 2004, 638 с., 4000 пр.(п)

(Рецензія див. також: Кр ч.9'04)

ОСИПОВ Павел

Коло Сварога, или Жизнь в череде Глобальных катастроф. — Одесса: (Белгород-Днестров. тип.), 2003, 302 с., 1000 экз.(о)

ПАНЬКОВ Анатолий,

БАРАДЯНУ-БІРЛАДНИК Василий

Религия и Боги Древней Руси-Украины: Ист. очерк: С укр. пер. и доп. авторы. — Одесса: Юрид. л-ра, 2003, 176 с.; 24 л. ил.(п)

Повернення до Божого Храму. Сер. «Духов. грамота». — К.: Грамота, 2004, 136 с., 10000 пр.(о)

САДОВНИКОВ О.К.,

ЛИХВАР В.Д.

Религиоведение: Учеб. пособие / Нац. фармацевт. ун-т. — Х.: Золотые страницы, 2003, 109 с., 2000 экз.(о)

САМРАЛЛ Лестер

Дух, душа и тело. — К.: Слово Жизни, 2003, 218 с.(п)

СВИТКО Елена

Свет Атлантиды исцеляющий: Древние истории целительства Рэйки и AROLO. — К.: Ника-Центр, 2003, 107 с., 1000 экз.(о)

Свята Тереса від Дитятка Ісуса

Повість про одну душу, написана нею самою. — Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2003, 229 с.; 12 арк. іл.(п)

СЕРАФИМА, игуменія

Митрополит Агафанел. — К.: Мистецтво, 2003, 352 с.: ил.(о)

СКАБАЛЛАНОВИЧ М.Н.

Рождество Пресвятой Богородицы. Сер. «Lex Orandi». — К.: Пролог, 2004, 193 с., 5000 экз.(о)

УАЙТ Еллен

Патріархи і пророки: Пер. з англ. — К.: Джерело життя, 2004, 751 с., 5000 пр.(п)

УАЙТ Еллен

Пророки і царі: Пер. з англ. — К.: Джерело життя, 2004, 478 с., 5000 пр.(п)

ФІЛАРЕТ, Патріарх.

Інтерв'ю. Том 6. — К.: Вид. від. УПЦ Київ. Патріархату, 2003, 743 с., 1500 пр.(п)

ЯРОЦЬКИЙ П.П.

Релігієзнавство: Навч. посіб. / Київ. ун-т туризму, економіки і права. — К.: Кондор, 2004, 306 с., 1000 пр.(п)

ІСТОРИЧНІ НАУКИ

АЙСЛЕР Ріане

Чаша та меч: Наша історія, наше майбутнє / Пер. з англ. Н.Комарова. — К.: Сфера, 2003, 321 с., 1000 пр.(о)

АРТИМОВИЧ Василь

Велика Білина і довкілля. Сер. «Українські села». — Л.: Євросвіт, 2003, 215 с.(о)

Афган, прописаний у серці: (Кн. про учасників афган. війни Миколаїв. обл.) / Відп. за вид. О.М.Дем'яненко. — Миколаїв: Миколаїв. обл. друк, 2004, 373 с., 3000 пр.(п)

БІЛОКОНЕНКО С.П.,

ГОНТАР О.В.,

КОТОВА Н.О.

Українська та зарубіжна культура. Історія України: Вибр. лекції: Навч. посіб. Сер. «Б-ка студента-медика». — Одеса: Одес. мед. ун-т, 2004, 330 с., 1000 пр.(о)

БІЛОКОНЬ Микола

Органи державного управління та місцевого самоврядування в Російській імперії у другій половині XIX ст. (на матеріалах Лівобережної України): Іст.-правове дослідж. / МВС України. Нац. ун-т внутр. справ. — Х.: Вид. НУВС, 2003, 256 с., 300 пр.(п)

БОРОВИК Олександр,

БОРОВИК Андрій

Трагедія Холмщини: До 60-ти річчя Холм. подій. — Рівне: Рівнен. друк, 2004, 232 с., 1000 пр.(о)

БОСИК Зоя

Весілля в селі Пінчуки Васильківського району Київської області. — К.: Поліграф Консалтинг, 2003, 103 с., 500 пр.(о)

БРАФМАН Яков

Книга Кагала: Всемирный еврейский вопрос / Межрегион. Акад. упр. персоналом. — К.: МАУП, 2004, 367 с., 3000 экз.(о)

БУШИН Микола,

ІЛЛЯШЕНКО Юлія

Черкаський край в особах, 1941—2001. Золотоніський район. — Черкаси: Відлуння-плюс, 2003, 334 с., 350 пр.(п)

ВЕРЕЩАК В.И.

Правду не одолеть. — К.: Україна, 2003, 175 с., 1000 пр.(п)

ВЕРГНИГОРА Світлана

Великобританія. Шлях крізь віки: Наук. пр. переможця конкурсу / Ін-т ім. Б.Д.Грінченка. Конкурс «Історія виникнення європ. держав». — К., 2003, 51 с., 100 пр.(о)

ВИЛИНОВ Юрій

Остров в филигрانی епох і путей: (Хортицький коллаж) / Прогр. Асоц. «Экол. образование»: «2003 год — год Хортицы в Запорожье». — Запорожье: Полиграф, 2003, 205 с., 1000 экз.(о)

ВЛАСОВ Віталій

Історія України: Підруч. для 7 кл. загальноосвіт. навч. закладів / За ред. Ю.А.Мицика. — К.: Генеза, 2004, 279 с., 5000 пр.(п)

ВОВК Степан,

ШИЛОВ Юрій,

НАЛИВАЙКО Степан

Сторінки історії та культури Праукраїни. Кн. 3. — Чернівці: Прут, 2003, 303 с., 300 пр.(о)

ВОЛЧУК Роман

Спомини з повоєнної Австрії та Німеччини. — К.: Критика, 2004, 143 с.(о) (Рецензія див. с. II)

Всесвітня історія. Новітній період, 1914—1939: Підруч. для 10 кл. загальноосвіт. навч. закладів / М.Є.Рожик, М.І.Ерстенюк, М.С.Пасічник та ін. — К.: Генеза, 2004, 311 с., 5000 пр.(п)

Геноцид українського народу: історична пам'ять та політико-правова оцінка: Матеріали Міжнар. наук.-теорет. конф., Київ, 25 листоп. 2000 р. / Ін-т історії України НАНУ, Асоц. дослідників голодоморів в Україні; Редкол.: В.А.Смолій та ін. — К.; Нью-Йорк: Вид-во М.П.Коць, 2003, 595 с., 1000 пр.(п)

ПІСЕМ Олександр

Всесвітня історія XX ст.: Довід. для абітурієнтів та школярів. — Кам'янець-Подільський: Абетка,

2003, 640 с., 500 пр.(о)

ГРИБОВСЬКИЙ Владислав

Кошовий атаман Петро Калнишевський / Нікополь. регіон. від-ня НДІ козацтва при Ін-ті історії України НАНУ. — Дніпропетровськ: Пороги, 2004, 130 с., 300 пр.(о)

ГУБАРЕВ Виктор

История Украины: Справ. школьника и студента. — Донецк: БАО, 2004, 655 с., 15000 экз.(п)

ГУБАРЕВ Віктор

Історія України: Довід. школяра і студента. — Донецьк: БАО, 2004, 623 с., 15000 пр.(п)

ДАНИЛЮК Архип

Шляхами України: Етногр. нарис. — Л.: Світ, 2003, 255 с., 1500 пр.(п)

ДУБРОВ Борис

На поклик Вітчизни: Оповіді про повних кавалерів ордена Слави — уроженців Одещини. Сер. «Лицарі України». — Одеса: Астропринт, 2004, 173 с., 1000 пр.(п)

ЄЛЛАВІЧ Барбара

Історія Балкан XVIII — XIX століття. Том 1. Сер. «Європейська історія». — К.: Свенас, 2003, 511 с., 1000 пр.(о)

ЗОЛОТАРЬОВ Вадим

Олександр Успенський: особа, час, оточення. — Х.: Фоліо, 2004, 366 с., 1000 пр.(п)

ІГНАТЬЄВ П.М.

Країнознавство. Країни Азії: Навч. посіб. — Чернівці: Книги — XXI, 2003, 383 с., 1000 пр.(п)

ІКОННИКОВ Володимир

Історичні портрети / Голов. ред. С.Головко. — К.: Либідь, 2004, 426 с., 5000 пр.(п)

КАГАНЕЦЬ Ігор

Арійський стандарт: Укр. ідея епохи великого переходу. — К.: Вид-во А.С.К., 2004, 334 с., 10000 пр.(п)

Книга Скорботи України. Рівненська область. Том 2 / Голов. редкол. І.О.Герасимов (голова) та ін. — Рівне: Волин. обереги, 2003, 434 с., 2000 пр.(п)

Книга Скорботи України. Черкаська область. Том 2 / Голов. редкол. І.О.Герасимов (голова) та ін. — К.: Кн. Пам'яті України, 2004, 294 с., 3000 пр.(п)

КОБАЛЬ Андрій,

ФЕГИР Василь

Заріччя: Іст.-краєзнав. нарис. — Ужгород: Закарпаття, 2004, 78 с., 500 пр.(п)

КОБИЛЮХ Василь

Українські козацькі назви у санскриті / Перед. сл. В.Муляви. — Л.: К.; Донецьк: Наука і освіта, 2003, 243 с., 1000 пр.(п)

КОВАЛЬОВ Анатолій

Обеліски над Кодацьким порогом. — Дніпропетровськ: Пороги, 2004, 125 с., 100 пр.(о)

КОВАЛЮК Роман

Національно-патріотичний рух студентської молоді Львівської політехніки (друга половина XIX — перша половина XX ст. / Нац. ун-т «Львів. політехніка». — Л.: Львів. політехніка, 2003, 187 с., 1000 пр.(п)

КОЗЕРОД Олег

Євреї України в період нової економічної політики 1921—1929 рр. / Ін-т політ. і етнонац. дослідж. НАНУ. — К., 2003, 313 с., 500 пр.(о)

КОНОВЕЦЬ Олександр

Український ідеал: Іст. нарис, діалоги. — К.: Просвіта, 2003, 195 с.(о)

КОСТОМАРОВ Микола

Богдан Хмельницький: Дніпропетровськ, 2004, 843 с.: ил., 3000 пр.(п)

КОСТОМАРОВ Микола

Богдан Хмельницький: В 3-х т. — К.: Радуга, 2004, 659 с.: ил., 5000 экз.(п)

КОСТЮК Михайло

Німецькі колонії на Волині (XIX — початок XX ст.). — Тернопіль: Підручники і посібники, 2003, 381 с., 500 пр.(о)

КРЕМЕНЬ Василь,

ТАБАЧНИК Дмитро,

ТКАЧЕНКО Василь

Україна: проблеми самоорганізації. Том 2: Десятиріччя суспільної трансформації. — К.: Промінь, 2003, 463 с., 3000 пр.(п)

Літопис Нижнього Селища: Ст., рецензії, публікації / Упоряд. О.Довгань, М.Пригара. — Ужгород: Гражда, 2003, 59 с., 250 пр.(о)

МАЛЫГИН Андрей

Русская Ривьера: Курорты, туризм и отдых в Крыму в эпоху Империи. Конец XVIII — начало XX в. — Симферополь: СОНАТ, 2004, 349 с.; 16 с. ил.; 10000 экз.(п)

поль: СОНАТ, 2004, 349 с.; 16 с. ил.; 10000 экз.(п)

МЕЗЬКО-ОГЛОБЛИН Олександр

Переяславський договір 1654 / Укр. іст. т-во, Нац. ун-т «Остроз. акад.»; Упоряд. В.Гром. Сер. «Оглобляна»; Том 2. — Нью-Йорк: Острог; К.: Торонто, 2003, 151 с.(о)

Моє Різдво: Твори переможців літ. конкурсу серед учнів початк. та серед. навч. закладів Львівщини. — Л.: Камінь, 2004, 112 с.(о)

МОРЩАВКА Олександр

Марганець: сторінки минулого: Есе. — К.: Поезія, 2004, 59 с., 100 пр.(о)

МУЗИЧЕНКО Олександр

Історія, етнографія та народна творчість кримських болгар / Крим. респ. унів. наук. б-ка ім. І.Франка. — Симферополь: Доля, 2004, 143 с., 1000 пр.(п)

НІЗОВА Людмила

Промислова кооперація Радянської України в добу НЕПу / Ін-т історії України НАНУ. — К., 2003, 214 с., 200 пр.(о)

ОБОЙМИНА Елена,

ТАТЬКОВА Ольга

100 знаменитых муз. Сер. «100 знаменитых». — Х.: Фолио, 2004, 509 с., 8000 экз.(п)

ОЛЕСІЮК Тиміш

Соборна Україна: Наук. розвідки і спомини / Київ. нац. ун-т ім. Т.Шевченка; Упорядкув. та вступ. ст. В.Сергійчука. — К.: Укр. Видавн. Спілка, 2004, 638 с., 1000 пр.(п)

МЕЛЛЕР Стивен

Земля Осириса: Тайны древнеегипетской цивилизации: Пер. с англ. — Х.: Клуб Семейн. Досуга, 2004, 286 с., 15000 экз.(п)

Миколаївщина в роки Великої Вітчизняної війни: 1941—1944: (До 60-річчя визволення обл. від нім.-румун. окупантів) / М.О.Багмет, В.Д.Будак, О.М.Гаркуша (голова редкол.) та ін. — Миколаїв: КВІТ, 2004, 503 с., 1500 пр.(п)

ОГРЕНИЧ Наталия

Рубикон: Статьи разных лет. — Одесса: Астропринт, 2003, 202 с., 750 экз.(о)

От киммерийцев до крымчаков: народы Крыма с древнейших времен до

конца XVIII в. — Симферополь: Таврия-Плюс, 2004, 206 с., 200 экз.(о)

Палмаш: Полвека истории... 1954—2004: Ист. очерк / Сост. В.И.Демчук. — Днепропетровск: АРТ-ПРЕС, 2004, 239 с., 716 пр.(п)

ПАТРИЛЯК І.К.

Військова діяльність ОУН(б) у 1940—1942 роках / Київ. нац. ун-т ім. Т.Шевченка, Ін-т історії України НАНУ; Відп. ред. С.В.Кульчицький. — К., 2004, 598 с., 150 пр.(о)

Письма потомков Ивана Максимовича Синельникова — первого губернатора Екатеринослава. Вып. 4 / Сост.: С.В.Абросимова, В.В.О.Синельников. — Одесса: Астропринт, 2003, 78 с., 300 экз.(о)

Политические репрессии в Крыму (1920—1940 гг.) / Д.В.Омельчук, М.Р.Акулов, Л.П.Вакатова и др. — Симферополь: Таврида, 2003, 207 с., 1000 экз.(п)

РЕКИТА Віктор

Історія Закарпаття у творчій спадщині Василя Гренджі-Донського / Ужгород. нац. ун-т. — Ужгород: Гражда, 2004, 98 с., 350 пр.(о)

Світлий розум, шляхетне серце: Родина Річинських: Спогади, листування / Упоряд. Л.Річинська. — Луцьк: Терен, 2004, 67 с., 300 пр.(о)

СЕРГІЙЧУК Володимир

Дмитро Вишневецький. Сер. «Українські державники». — К.: Україна, 2003, 190 с., 3000 пр.(п)

СЕРГІЙЧУК Володимир

Переяславська рада — трагедія України і програв Європи. — К.: Дікор, 2003, 131 с.(о)

СКАЛЬКОВСЬКИЙ Аполлон

Історія Нової Січі, або останнього Коша Запорозького / Передм. та комент. Г.К.Швидько; Пер. з рос. Т.С.Завгородньої; Худож.-ил. О.М.Бузилов. — Дніпропетровськ: Січ, 2003, 678 с., 3000 пр.(п)

Скарбниця історичної пам'яті Рівненщини: Зб. ст. та документів / Упоряд. Л.А.Леонова. — Рівне: Волин. обереги, 2004, 183 с., 300 пр.(п)

Старожитності Кременчука: Археол. пам'ятки території та округи міста / Ін-т археології НАНУ, Центр охорони та

дослідж. пам'яток археології упр. культури Полтав. облдержадміністрації, Кременчуц. краєзн. музей; О.Б.Супруненко, І.М.Кулатова, К.М.Мироненко та ін. — Полтава; Кременчук: Археологія: Ред. часопису «Автограф», 2004, 159 с., 310 пр.(о)

СТАСЮК І.А.

Новоставці на Полкві. — Хмельницький: Поділля, 2003, 303 с.; 8 арк. іл., 600 пр.(п)

Трипільська цивілізація у спадщині України: Матеріали наук.-практ. конф., Київ., 30-31 трав. 2003 р. / Голов. ред. І.Черняков. — К.: Просвіта, 2004, 325 с.(о)

ТРУБЧАНИНОВ С.В.

Історична географія України: Навч. посіб. / Кам'янець-Поділ. держ. ун-т. — Кам'янець-Подільський: Оіом, 2003, 168 с., 300 пр.(о)

ТУРЧЕНКО Ф.Г.,

МОРОКО В.М.

Історія України: Кінець XVIII — початок XX століття: Підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закладів. — К.: Генеза, 2004, 423 с., 10000 пр.(п)

Тут був Євбаз, а потім площа Перемоги / Авт.-упоряд. Д.Малаков. — К.: Амадей, 2004, 143 с., 1500 пр.(п)

У вирі шістдесятницького руху: Погляд з відстані часу / Ідея вид. та упорядкув. В.Квітневого. — Л.: Каменяр, 2003, 127 с.(о)

Україна Incognita / За заг. ред. Л.Івшиної. 3-те вид., стер. — К.: Укр. прес-група, 2004, 397 с., 3100 пр.(п)

(Рецензії див. також в к. 8'04)

Україна та Росія: проблеми політичних і соціокультурних відносин: 36. наук. пр. / Ін-т історії України НАНУ; Редкол.: В.А.Смолій (відп. ред.). — К., 2003, 604 с., 300 пр.(о)

«Українізація» 1920—30-х років: передумови, здобутки, уроки / В.М.Даниленко, Я.В.Верменич (заступник керівника авт. колективу), П.М.Бондарчук та ін.; Редкол.: В.А.Смолій (відп. ред.). — К., 2003, 391 с., 150 пр.(о)

Українці Казахстану: (Книга-альбом) / Ідея, концеп. вид., текст В.Г.Цибенка; Упорядкув., текст С.Ф.Пазенка. — К.: Мистецтво, 2004, 127 с.; іл., 4000 пр.(с) (укр., рос. мовами)

ФЕДАКА Сергій

Хроніка Карпатської України. — Ужгород: Гражда, 2004, 78 с., 300 пр.(о)

Формування і функціонування бюджетної системи України: Монографія / С.О.Булгакова, О.Т.Колодій, Л.В.Єрмошенко та ін.; За заг. ред. А.А.Мазаракі; Київ. нац. торг.-екон. ун-т. — К.: Книга, 2003, 342 с., 300 пр.(о)

Харків: 36. архів. матеріалів / Держ. архів Харк. обл.; Голов. ред. С.І.Посохов; Упоряд.: Л.М.Момот та ін. — Х.: Вид-во Нац. ун-ту внутр. справ, 2004, 314 с., 1000 пр.(п)

ХОРОШУН Б.І.,

ТИМОШЕНКО О.І.

Історія України у запитаннях і відповідях: Навч. посіб. / Європ. ун-т. — К., 2003, 285 с., 3000 пр.(о)

ЦАПУН Раїса

Народні обряди з репертуару гурту «Джерело»: Навч.-метод. посіб. / Рівнен. держ. гуманіт. ун-т. — Рівне, 2003, 123 с., 300 пр.(о)

ЧАЙЧЕНКО Олександр

Укри-арії: Дослідження родоводу українців. — К.: Варта, 2003, 301 с., 1000 пр.(п)

ЧУГУЄНКО Михайло

Україна, яка шокує: Лабіринти історії. — Х.: Клуб Сімейн. Дозвілля, 2004, 351 с., 4000 + 6000 пр.(п) (укр. і рос. мовами)

ЧУНИХИН В.А.

Невидимий армії добровольці. — Николаев: Николаев. обл. тип., 2004, 147 с., 2000 экз.(о)

ШАВШИН Владимир

Каменная летопись Севастополя / 2-е изд. — Севастополь: К.: ДС Стрим, 2004, 319 с., 3000 экз.(п)

ШИЛОВ Юрий

Истоки славянской цивилизации / Межрегион. Акад. упр. персона-

лом. — К.: МАУП, 2004, 700 с., 3000 экз.(п)

ШЛЯХОВ О.Б.

Судновласники і моряки Азово-Чорноморського басейну (90-ті рр. XIX ст. — 1914 р.). — Дніпропетровськ: Вид-во Дніпропетр. нац. ун-ту, 2003, 366 с., 300 пр.(о)

ШОКАЛЮК О.І.

Історія України: Курс лекцій (для самост. опрацюв.) / Ін-т менеджменту та економіки «Галиц. Акад». — Івано-Франківськ, 2003, 282 с.(о)

Щоденник Львівського гетто. Спогади рабина Давида Кахана / Упоряд. Ж.Ковба. Сер. «Бібліотека Інституту юдаїки». — К.: Дух і Літера, 2003, 272 с.(о)

ЯКУБОВА Лариса

Соціально-економічне становище етнічних меншин в УСРР (20-і — початок 30-х років XX ст.) / Ін-т історії України НАНУ. — К., 2004, 454 с.,

ЯРЕМЕНКО Василь

Євреї в Україні сьогодні: реальність без міфів. — К.: Оріяни, 2003, 57 с., 1000 пр.(о)

ПОЛІТИКА

БАДЗЬО Юрій

Підпільна нація / Міжрегіон. Акад. упр. персоналом. — К.: МАУП, 2003, 100 с., 5000 пр.(о)

БЕБИК В.М.

Політологія для політика і громадянина / Міжрегіон. Акад. упр. персоналом, Міжнар. кадрова акад. — К.: МАУП, 2004, 422 с., 1000 пр.(п)

ВОРОНОВ Ігор

Людина і політика: У пошуках гуманістичної альтернативи. — К.: Генеза, 2004, 315 с., 1000 пр.(о)

ГЕЛЕЙ С.Д.,

РУТАР С.М.

Політологія: Навч. посіб. / 5-те вид., переробл. і доповн. — К.: Знання КОО, 2004, 645 с.(п)

Європейський Союз та Україна:

Стратегія відносин в контексті розширення / Ін-т регіон. та Євроінтеграц. дослідж. «ЄвроРегіо Україна». — К.: К.І.С., 2003, 197 с.(о)

ІЩЕНКО М.П.

Політологія: Навч. посіб. — Черкаси:

Вид. від. Черкас. нац. ун-ту ім. Б.Хмельницького, 2004, 387 с., 300 пр.(о)

ЛУЖКОВ Ю.М.

Возрождение истории: Человечество в XXI веке и будущее России. — Запорожье: Премьер, 2003, 192 с., 5000 экз.(п)

ЛЮК'ЯНЕНКО Левко

Національна ідея і національна воля / Міжрегіон. Акад. упр. персоналом. — К.: МАУП, 2003, 292 с., 10000 пр.(п)

МАТВІЄНКО Павло

Національному розвитку власні сили: Коментар до Маніфесту Партії національно-економічного розвитку України. — К.: Наук. думка, 2004, 287 с., 50000 пр.(о)

Молодь, освіта, наука, культура і національна самосвідомість: 36. матеріалів Всеукр. наук.-практ. конф., 27-28 берез. 2003 р. У 5-ти тт. Т.5 / Редкол.: М.І.Шкіль (відп. ред.) та ін. — К.: Вид-во Європ. ун-ту, 2003, 405 с., 500 пр.(о)

МОРОЗ Олександр

Жива стерня. — К.: Парламент. вид-во, 2004, 223 с., 4000 пр.(о)

МОРОЗ Олександр

Політична анатомія України. — К.: Парламент. вид-во, 2004, 388 с., 4000 пр.(о)

ПАВЛОВСЬКИЙ Михайло

Живу тобою, Україно / Упоряд.: Т.Г.Андрийчук, Т.М.Карпенко. — К.: Муз. Україна, 2003, 637 с., 2000 пр.(п)

ПРИМАКОВ Евгений

Мир после 11 сентября и вторжения в Ирак. — Запорожье: Премьер, 2004, 189 с., 5000 экз.(п)

Розширення Європейського Союзу: вплив на відносини України з центральноевропейськими сусідами / Ін-т регіон. та Євроінтеграц. дослідж. «ЄвроРегіо Україна». — К.: К.І.С., 2004, 358 с.(о)

РОМАНЮК А.С.,

ШВЕДА Ю.Р.,

ШУМЕЛЬДА О.Б.

Політико-правові аспекти фінансування політичних партій: світовий досвід та Україна / Львів. нац. ун-т ім. І.Франка, Сусп.-гуманіт. консорціум «Генеза». — Л.: Видавн. центр АНУ ім. І.Франка, 2003, 130 с., 1000 пр.(о)

Українська політична нація: генеза, стан, перспективи / В.С.Крисаченко, М.Т.Степики, О.С.Власюк та ін.; За ред. В.С.Крисаченка; Нац. ін-т стратег. дослідж. — К.: НІСД, 2003, 631 с., 1000 пр.(п)

Філософія політики: Підручник / Авт.-упоряд.: В.П.Андрущенко (керівник) та ін. — К.: Знання України, 2003, 399 с., 5000 пр.(о) (Рецензії див. також: *Кт ч.7'04*)

ЧЕМШИТ А.А.

Государственная власть и политическое участие. — К.: Укр. Центр духов. культури, 2004, 528 с., 400 экз.(о)

ЩЕРБАК Юрій

Україна: вилик і вибір: перспективи України в глобалізованому світі XXI століття. — К.: Дух і Літера, 2003, 576 с.(о)

ЗАСОБИ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ. КНИЖКОВА СПРАВА

БЕЛЬСКИЙ Миرون

Книгоиздательство М.С.Козмана в Одессе / Междунар. общ. орг. Евр. общин. центр «Мигдаль»; Под ред. В.Верховского, Л.Штекеля. Сер. «Одесса и евреи»; Вып. 1. — Одесса: Студия «Негоциант», 2003, 104 с., 200 экз.(о)

Загибель Михайла Коломийця: Результати журналістського розслідування / Ліга екон. журналістів, Ін-т мас. інформ. — (К.): Максимум, 2003, 95 с.; іл., 2000 пр.(о)

КАПЕЛЮШНИЙ Анатолій

Практичний посібник-довідник журналіста: Редагування в ЗМІ: Аналіз і перевірка фактичного матеріалу. — Л.: ПАІС, 2004, 575 с., 500 пр.(п)

РІЗУН В.В.

Маси: Тексти лекцій / Київ. нац. ун-т ім. Т.Шевченка. — К.: Київ. ун-т, 2003, 116 с., 2000 пр.(о)

Слів наших джерело-2: Київ. журналісти про себе, про свою професію, про зустрічі з героями своїх матеріалів / Авт. проекту та упоряд. І.І.Заседа. — К.: Поезія, 2003, 324 с., 800 пр.(п)

ТИМОШИК Микола

Видавнича справа та редагування: Курс лекцій. У 2 ч. Ч.2. / Київ. нац. ун-т

ім. Т.Шевченка, Ін-т журналістики; За ред. В.В.Різун. — К., 2004, 128 с., 400 пр.(о)

ФІЛОЛОГІЧНІ НАУКИ

Американська література на рубежі XX-XXI століть: Матеріали II Міжнар. конф. з л-ри США, Київ, 24-26 верес. 2002 р. / Редкол.: Т.Денисова (голова) та ін. — К.: Вид-во Ін-ту міжнар. відносин, 2004, 591 с., 300 пр.(о)

БАЦЕВИЧ Ф.С.

Основи комунікативної лінгвістики: Підручник. Сер. «Альма-матер». — К.: Академія, 2004, 342 с.(п)

БІЛОУС Петро

Світло зниклих світів (художність літератури Київської Русі): 36. ст. — Житомир, 2003, 159 с., 100 пр.(о)

БУТЕНКО Євген,

ЗІНЧЕНКО Микола

Прозаїки і поети Семенівщини: Літ. альманах. — Глобине: Поліграфсервіс, 2004, 115 с., 250 пр.(о)

ВАСИЛЬЕВА Е.К.,

ПЕРНАТЬЕВ Ю.С.

50 знаменитых английских романов / Худож.-оформитель Л.Д.Киркач-Осипов. Сер. «100 знаменитых». — Х.: Фолио, 2004, 510 с., 7000 экз.(п) (Рецензії див. також: *Кт ч.8'04*)

ВИХОВАНЕЦЬ Іван,

ГОРОДЕНСЬКА Катерина

Теоретична морфологія української мови / За ред. І.Вихованця. — К.: Пульсари, 2004, 398 с., 2000 пр.(п)

Говірка села Машеве Чорнобильського району / Центр захисту культ. спадщини від надзвич. ситуацій та ін. — К.: Довіра, 2003, 600 пр.(п)

Ч.1: **Тексти** / Уклад.: Г.В.Воронич та ін. — 607 с.

Ч.2: **Тексти** / Уклад.: Ю.І.Бідношя, Л.В.Дика. — 455 с.

ГОРБОЛІС Лариса

Парадигма народнорелігійної моралі в прозі українських письменників кінця XIX — початку XX ст. — Суми: Сум. обл. друк. Козац. вал, 2004, 199 с., 300 пр.(о)

ГУЦЬ М.Ф.,

ОЛІЙНИК І.Г.,

ЮЩУК І.Г.

Українська мова у професійному

спілкуванні: Навч. посіб. — К.: Міжнар. агенція «BeeZone», 2004, 329 с., 3000 пр.(п)

Діалектологічні студії. 3: 36. пам'яті Ярослави Закревської / Ін-т українознавства ім. І.Крип'якевича НАНУ; Відп. ред.: П.Гриценко, Н.Хобзей. — Л.: Вид-во М.П.Коць, 2003, 606 с., 300 пр.(о)

ЖИЛА Світлана

Теорія і практика вивчення української літератури у взаємозв'язках із різними видами мистецтв у старших класах загальноосвітньої школи. — Чернігів: Деснян. правда, 2004, 359 с., 500 пр.(о)

ЗАЙЧЕНКО Н.Ф.,

ВОРОБИЙОВА С.А.

Практичний курс української мови для іноземців: усне мовлення. — К.: Знання України, 2004, 323 с., 1000 пр.(о)

КАПРАНОВ Сергій

“Ісе моноутарі” як пам'ятка японської релігійно-філософської культури доби Хейан. — К.: КМ Академія, 2004, 166 с.; 2 арк. іл.(о)

КАЦАВЕЦЬ Г.М.,

ПАЛАМАР Л.М.

Мова ділових паперів: Підручник. — К.: Алерта, 2004, 317 с.(о)

КИЧЕНКО Александр

Молодой Гоголь (истоки и пути эволюции ранней прозы) / Черкас. нац. ун-т ім. Б.Хмельницького. — Черкаси, 2004, 191 с., 300 экз.(о)

КЛИМЕНКО Христина

Пам'ять серця: Книга-фільм: Біографія Тараса Шевченка в кінокадрах. — К.: Поліграф Консалтинг, 2004, 119 с., 1000 пр.(о)

КОВТУН Юрій

Кохані жінки Шевченка: Тарасові му-

зи. — К.: Україна, 2004, 206 с.(о) (Рецензії див. також: *Кт ч.15-14'04*)

КОЗАЧОК Я.В.

Українська ідея: з вузької стежки на широку дорогу (художня і науково-публіцистична творчість Миколи Костомарова) / Нац. авіац. ун-т. — К., 2004, 351 с., 300 пр.(о)

КОНДРАТЮК Андрій

Зацвіла в долині калина. — Рівне: Волин. обереги, 2004, 48 с., 300 пр.(о)

КУБАЙЧУК Віктор

Хронологія мовних подій в Україні: зовнішня історія української мови. — К.: К.І.С., 2004, 168 с.(о)

КУЦЕНКО Леонід

Крицеве слово: Літературний портрет Є.Маланюка. Сер. «Урок літератури». — К.: Веселка, 2003, 22 с.(о)

ЛУЧУК Ольга

Діалогічна природа літератури: Перекладознавчі та літературознавчі нариси. — Л.: Вид-во укр. католиц. ун-ту, 2004, 278 с.(п)

МАТЕУШ Віталій

Калейдоскоп красунь: (Роздуми). — Хмельницький: Евріка, 2004, 59 с., 100 пр.(о)

МАТЕУШ Віталій

Розгін Шевченка і його антипрагматизм. — Хмельницький: Евріка, 2004, 52 с., 100 пр.(о)

МОЛЧАНОВА Раїса

Люди і долі: Новели, притчі, образки, казки, спогади, статті: До 190-річчя від дня народження Т.Г. Шевченка. — Хмельницький: Евріка, 2004, 130 с., 500 пр.(о)

На пошану пам'яті Віктора Китастро: 36. наук. пр. / Нац. ун-т «Києво-Могилян. акад». — К.: Академія, 2004, 319 с.(о)

НИКОНЕНКО Петро,

ЮРІЙЧУК Микола

Сидір Воробкевич: Життя і творчість / Чернівц. нац. ун-т ім. Ю.Федьковича. — Чернівці: Рута, 2003, 207 с., 300 пр.(о)

ОЛЬШЕВСЬКИЙ Ігор

Леся Українка. Містика імені й долі. — Луцьк: Терен, 2004, 67 с., 300 пр.(о) (Рецензії див. також: *Кт ч.8'04*)

ПОЛЮГА Левко

Словник синонімів української мо-

ви. Сер. «Словники України». — К.: Довіра, 2004, 477 с., Дод. тир. 4000 пр.(п)

ПОЛЯКОВА Людмила

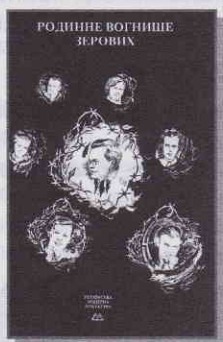
Український орфографічний словник з граматичними таблицями + короткий правописний коментар. — Х.: Торсінг, 2004, 491 с., 5000 пр.(п)

ПРАДІД Юрій

Короткий російсько-український та українсько-російський словник: Сфера професійного спілкування працівника ОВС. — Симф.: Доля, 2004, 95 с., 300 пр.(о)

ПРИХОДЧЕНКО К.І.

Універсальний словник-довідник: 30000 слів і виразів сучас. укр. мови. — Донецьк: БАО, 2004, 319 с., 15000 пр.(п)

Родинне вогнище Зерових / Ред. рада: В.Шовкун та ін.; Вступ. ст. Є.Сверстюка. Сер. «Українська модерна література». — К.: Гелікон, 2004, 425 с., 1000 пр.(о) (Рецензії див. також: Кт чч.5-6, 10'04)

Російсько-український зовнішньоторговельний і зовнішньоекономічний словник / Уклад.: Н.П.Башняков та ін. — К.: Вища шк., 2004, 735 с., 5000 пр.(п)

Русско-украинский и украинско-русский толковый словарь / Под общ. ред. А.Г.Савченко. — Х.: Прапор, 2004, 543 с., 1000 экз.(п)

САМОЙЛЕНКО Григорій

Літературне життя Чернігівщини в XII—XX ст. — Ніжин: Аспект-Поліграф, 2003, 327 с., 500 пр.(о)

Словник української мови XVI — першої половини XVII ст. Вип. 10. «3» / НАНУ. Ін-т українознавства ім. І.Крип'якевича; Відп. ред. Д.Гринчишин. — Л.: Львів. політехніка, 2003, 255 с.(о)

Сучасний тлумачний словник української мови: Для школярів, абіту-

рієнтів, студентів, викладачів / Уклад.: Л.П.Олексієнко, О.Л.Шумейло. — К.: Кобза, 2004, 543 с., 5000 пр.(п)

Українська мова: Дит. енцикл. / Авт.-упоряд. А.М.Матвієнко; Худож. Г.П.Філатов. Сер. «Я пізнаю світ». — К.: Школа, 2004, 383 с., 10000 пр.(п)

ШКАРУБА Л.М.,

СПАНАТІЙ Л.С.

Російсько-український словник художніх термінів: Навч. посіб. Сер. «Вища освіта в Україні». — К.: Каравелла, 2004, 317 с., 6000 пр.(п)

АЛЕШИН Владимир

Посмертно живые. Кн. 1: Раскаленное междуречье: Роман. — Симф.: Таврия, 2003, 622 с., 3000 экз.(п)

БАГМЕТ А.,

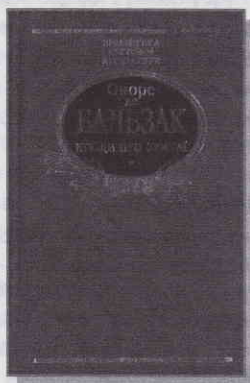
ДАЩЕНКО М.,

АНДРУЩЕНКО К.

Збірка українських приказок та прислів'їв / 2-ге вид., стер. Сер. «Народні джерела». — К.: Техніка, 2004, 220 с., 3000 пр.(п)

БАКЛАЙ Наталя

Лубни: (Поема). — Глобине: Поліграфсервіс, 2004, 48 с., 8000 пр.(о)

БАЛЬЗАК Оноре де

Еподи про звичай: Сцени приватного життя: Пер. з фр. / Ін-т л-ри ім. Т.Г.Шевченка; Передм. Д.С.Наливайка; Прим. Д.С.Наливайка, О.Б.Алексеев; Худож.-іл. Л.Д.Киркач; Худож.-оформлювач Б.Бублик. Сер. «Бібліотека світової літератури». — Х.: Фоліо, 2004, 429 с., 2500 пр.(п)

БАХ Ричард

Чайка Джонатан Ливингстон: Повесть / Пер. с англ. И.Ильина и А.Кальниченко; Худож.-оформитель

Л.Д.Киркач-Осипов. — Х.: Фоліо, 2004, 159 с., 5000 экз.(п)

БЕГБЕДЕ Фредерік

1,499 є: Роман / Пер. з фр. М.О.Імляшенка, О.М.Ногіної; Худож.-оформлювач І.В.Осипов. Сер. «Література». — Х.: Фоліо, 2004, 255 с., 3000 пр.(п)

БЕЛЬЦОВ Володимир

Відблиск розуміння: Вірші. — Дніпропетровськ: Гамалія, 2004, 102 с., 100 пр.(о)

БІЛОЦВІТ Олеся

Передчуття наближення: Поезії. — Чернівці: РВК «Деснян. правда», 2004, 63 с., 2000 пр.(о)

БОНЬ-ЯКУБИШИН Мар'яна

Між іншим: Поезії. — Ужгород: Гражда, 2004, 59 с., 250 пр.(о)

БОРШОШ-КУМ'ЯТСЬКИЙ Юлій

До срібних сивин: Надруковані й призабуті поезії та проза. — Ужгород: Закарпаття, 2004, 174 с., 500 пр.(о)

БРИК Олексій

І возлюбил... Роман. — Ніжин: Аспект-Поліграф, 2004, 319 с., 500 пр.(о)

БУРАКОВ Сергій

Все про кохання, все про любов...: Вірші. — Дніпропетровськ: Дніпрокнига, 2004, 319 с., 1500 пр.(п)

ВАЛТАРІ Міка

Велика ілюзія: Роман / Пер. з фін. Ю.Зуба. — Л.: Кальварія, 2003, 158 с.(п)

ВАРХОЛ Роман

Старе вино з міха: Поезії / Худож. оформл. М.Зайця. — Л.: Каменяр, 2004, 81 с.(о)

ВИНАРСКИЙ Наум

А будет ли «Happy end?». — Х.: ИПЦ «Контраст», 2004, 255 с., 500 экз.(п)

ВИШНЯК Михайло

Перо під ребро, або Служба і дружба: Гумор і сатира. — Симф.: Доля, 2003, 127 с., 500 пр.(п)

ВЛАДИМИРОВА Людмила

В минуты роковые. — Одесса: Астропринт, 2003, 91 с., 150 экз.(о)

ВОВК Юрко

Гра у безкінечність: Повесть. Сер. «Excerptis excipienda». — К.: Факт, 2003, 325 с., 2000 пр.(п)

Володар дикого лісу: Закарпат. нар. казки / Упорядкув. І.Рєбрика. Сер. «Блукаючі вогні віртуального світу». — Ужгород: МПП «Гражда», 2004, 198 с.(о)

ГЛАЗОВИЙ Павло

Архетипи. — К.: МАУП, 2003, 231 с., 5000 пр.(п)

ГОЛОВКО Дмитро

Присмак бруньки березевої: Поезії. — Симф.: Доля, 2004, 103 с., 500 пр.(о)

ГОНЧАР Олександр

Щоденники. У 3 т. Т.2. 1968—1983 / Упорядкув., підгот. текстів, ілюстр. матеріалу В.Гончар. — К.: Веселка, 2003, 607 с.; іл.; 500 пр.(п)

ГОРСТ Георгій

Днесь: Роман, повість, новели / Нац. спілка письменників України. — Одеса: Астропринт, 2003, 282 с., 500 пр.(о)

ГРЕЙНДЖЕР Энн

Идеальное место для трупа: Пер. с англ. / 2-е изд., перераб. — Х.: Клуб Семейн. Досуга, 2004, 351 с., 6500 экз.(о)

ГРЕНДЖА-ДОНСЬКИЙ Василь

Ілько Липей. Карпатський розбійник: Повесть. — Ужгород: МПП «Гражда», 2003, 183 с., 1000 пр.(о)

ДАНТЕ Алі'єрі

Божественна комедія: Поема / Ін-т л-ри ім. Т.Г.Шевченка; Пер. з італ. і комент. Є.А.Дроб'язка; Передм. О.Б.Алексеев; Іл. В.В.Петрова; Худож.-оформлювач Б.П.Бублик, С.І.Правдок. Сер. «Бібліотека світової літератури». — Х.: Фоліо, 2004, 607 с., 2500 пр.(п)

ДЕРЕВЯНКО Борис

Дневники: 1962—1982 / Сост. А.С.Де-

ревянко. — Одесса: Астропринт, 2004, 455 с., 500 экз.(п)

ДИБ'ЯК Неоніла

Літургія осіннього сонця: Поезії. — Рівне: Волин. обереги, 2004, 103 с., 1000 пр.(о)

Думи мої, думи мої..: Поезії, присвячені Великому Кобзареві / Упоряд. В.М.Гаранін; Вступ. сл. Є.М.Прісовський. — Одеса: Астропринт, 2004, 144 с., 500 пр.(о)

ДЮМА Александр

Три мушкетера / Пер. с фр. С.С.Ши-лаева. — Х.: Кн. клуб «Клуб Семейн. Досуга», 2004, 6000 экз.(п)
Т.1. — 335 с.
Т.2. — 334 с.

ДЯЧОК Ганна

Запізнілі жоржини: Поезії. — Рівне: Волин. обереги, 2004, 55 с., 50 пр.(о)

ЗАВГОРОДНИЙ Олександр

Життя могого птах: Поезії, переклади. — Дніпропетровськ: Ліра Лтд, 2004, 171 с., 300 пр.(о)

ЗАГРЕБЕЛЬНИЙ Павло

Південний комфорт: Роман / Вступ. ст. Г.Кіпніса; Худож.-оформлювач І.Осипов. — Х.: Фоліо, 2004, 351 с., 3000 пр.(п)

ЗАГРЕБЕЛЬНИЙ Павло

Стовпотворіння; Катаклізма / Худож.-оформлювач І.Осипов. Сер. «Література». — Х.: Фоліо, 2004, 286 с., 4000 пр.(п)

Зворушене серце: Твори Ольги Кобилянської. У 2 кн. Кн.2 / Упорядкув. А.А.Чічановського; Передм. А.С.Дем'янівської. Сер. «Шкільна бібліотека». — К.: Грамота, 2003, 383 с., 2000 пр.(п)

ЗИКЕВ Денис,

ШЕВЧЕНКО Ольга,

СИДЕРСКИЙ Андрей

Ничего на потом: Стихи и тексты песен. — К.: Ника-Центр; М.: Старклайт, 2004, 183 с.(о)

KIVI Алексис

Семеро братів: Роман / Пер. з фр. О.Завгороднього. — Л.: Кальварія, 2003, 299 с.(п)

КІРИМОВ Іван

Біль: Поезії / Худож. І.Кучак. — Ужгород: ІВА, 2004, 94 с., 2000 пр.(о)

КЛЕБАНСКАЯ Татьяна

Меня несет судьбы течение..: Стихи. — Днепропетровск: Днепронкнига, 2004, 207 с., 1000 экз.(п)

КЛЕМЕНТС Мария

Затерянный рай. — Х.: Клуб Семейн. Досуга, 2004, 463 с., 11000 экз.(о)

КОКУЦА Іван,

КМЕНЮК Михайло

Софія Потоцька. — К.: Екс Об, 2004, 109 с., 3000 пр.(о) (укр. і рос. мовами)

КОНАК Станіслав

Бетховен: Поема-симфонія. — Одеса: Астропринт, 2004, 31 с., 300 пр.(о)

КОНСТАНТИНОВ Юрий

Оковы для Танатоса: Остросюжет. фантастика. — К.: Преса України, 2004, 496 с., 5000 экз.(п)

Контакт із Заходом: Сім німець історій / Упорядкув., післямова, довідки про авторів К.Дате, І.Дате. — К.: Критика, 2004, 254 с., 1000 пр.(о)

КОЗЬО Пауло

Алхимик / Пер. с португ. А.Богдановский. — К.: София, 2004, 222 с.(п)

КОЗЬО Пауло

На берегу Рио-Пьедра села я и заплакала: Пер. с португ. — К.: София, 2004, 222 с., 5000 экз.(п)

КРАСИЦЬКА Галина

Обпалені долі: Проза. — Житомир: Полісся, 2004, 128 с., 200 пр.(о)

КРИЩЕНКО Вадим

Між минулим і майбутнім: Поезії. — К.: ВІРА ІНСАЙТ, 2004, 175 с.(п)

КУРАШКЕВИЧ Кирило

Вдогін за весною: Поет. роздуми. — К.: Азимут-Україна, 2003, 399 с., 300 пр.(п)

КУРКОВ Андрей

Неполное собрание сочинений. Сер. «Заблудившиеся миры Андрея Куркова». — К.: Альтерпрес, 500 экз.(о)

Т.1: **Пикник на льду.** — 2003, 255 с.

Т.2: **Закон улитки.** — 2003, 395 с.

Т.3: **Игра в отрезанный палец.** — 2003, 437 с.

Т.4: **Прияель покойника.** — 2004, 342 с.

КУРКОВ Андрей

Последняя любовь президента: Роман / Худож.-оформитель И.О.Оси-

пов. Сер. «Интрига». — Х.: Фоліо, 2004, 398 с., 5000 экз.(п)

ЛОГВИНЕНКО Михайло

До останнього патрона..: Долі українських письменників ХХ ст. очима літературознавця, критика: Спогади, нариси, штрихи (шкіди) до портретів. — Х.: III тисячоліття, 2003, 412 с., 500 пр.(о)

ЛОНДОН Джек

Мартін Іден: Роман / Ін-т л-ри ім. Т.Г.Шевченка НАНУ; Пер. з англ. П.Рябової; Передм. і прим. Н.Д.Білик; Худож.-оформлювач Б.П.Бублик. Сер. «Бібліотека світової літератури». — Х.: Фоліо, 2004, 383 с., 2500 пр.(п)

ЛУКЬЯНЕНКО Сергей

Речной дозор: Фантаст. роман. Сер. «Звездный лабиринт». — Х.: Фоліо; М.: АСТ, 2004, 383 с., 5000 экз.(п)

Луни душі: Укр. любов. лірика ХХ-го ст. / Упоряд. М.Федунець. — Хмельницький: Евріка, 2004, 94 с., 1000 пр.(о)

Любів Україну: Кращі роботи волинських журналістів — дипломатів обл. конкурсу / Упр. у справах преси та інформ. Волин. облдержадміністрації та ін.; Упоряд. В.Денисюк. — Луцьк: Надстир'я, 2003, 270 с., 300 пр.(о)

МАЛОВИК Григорій

День: Поезії, новели. — Дніпропетровськ: Ліра Лтд, 2003, 87 с., 300 пр.(о)

МАФФИНИ Мэри Джей

Говори о мертвых плохо: Роман: Пер. с англ. — Х.: Кн. клуб «Клуб Семейн. Досуга», 2004, 287 с., 2000 экз.(п)

МЕЛЬНИК Анатолий

Загублене щастя: Повісті. — Вінниця: ПП «О.Власюк», 2004, 289 с., 95 пр.(о)

МЕРИМЕ Проспер

Богдан Хмельницький: Роман, іст. нарис, новели: Пер. з фр. / Ін-т л-ри ім. Т.Г.Шевченка НАНУ; Передм. і прим. Н.М.Горячої; Худож.-ілюстр. Є.В.Вдовиченко; Худож.-оформлювач Б.П.Бублик. Сер. «Бібліотека світової літератури». — Х.: Фоліо, 2004, 511 с., 1500 пр.(п)

МИТЧЕЛ Маргарет

Розвіяні вітром: Роман / Пер. з англ. Р.І.Доценка; Худож.-оформлювач Б.П.Бублик. Сер. «Рандеву». — Х.: Фоліо, 2004, 4000 пр.(п)
Кн.1. — 591 с.
Кн.2. — 590 с.

Міфи Давньої Греції: Твори давньогрецьких авторів: Навч. посіб.: У 2 кн. / Упорядкув., передм. і комент. А.А.Чічановського. Сер. «Шкільна бібліотека». — К.: Грамота, 2004, 70000 пр.(п)
Кн.1. — 607 с.
Кн.2. — 607 с.

МИЦКЕВИЧ Адам

Пан Тадеуш, або Останній наїзд на Литві: Поема / Ін-т л-ри ім. Т.Г.Шевченка НАНУ; Пер. з пол. М.Рильського; Передм. і прим. Р.Радишевського; Іл. Андріолі; Худож.-оформлювач Б.П.Бублик. Сер. «Бібліотека світової літератури». — Х.: Фоліо, 2004, 349 с., 2500 пр.(п)

МОПАССАН П'єр

Любий друг: Роман, новели: Пер. з фр. / Ін-т л-ри ім. Т.Г.Шевченка НАНУ; Передм. і прим. К.О.Шахової; Худож.-ілюстр. Т.Б.Зеленченко; Худож.-оформлювач Б.П.Бублик. Сер. «Бібліотека світової літератури». — Х.: Фоліо, 2004, 351 с., 2500 пр.(п)

НАНІЇВ Павло

Лозинава труна: Біогр.-худож. повість. — К.: Нью-Йорк: Вид-во М.П.Коць; Острого, 2003, 138 с., 1000 пр.(о)

Обрій: 36 римованих почуттів: (36 поезій). — Вінниця: О.Власюк, 2003, 147 с., 95 пр.(о)

ОБУХОВА Раиса

Я слышу шепот звезд: Стихи. — Одеса: Астропринт, 2003, 111 с., 150 экз.(о)

ОВСЯНИКОВА Любовь

Заручники долі: Роман-версія. — Дніпропетровськ: Овсяніков, 2004, 174 с., 1000 пр.(о)

ОДЕН Уишан Хью

Избранные стихотворения / Пер. А.Ситниченко. — Запорожье: Дикое Поле, 2003, 222 с., 150 экз.(о)

ПАВЛЕНКО Марія

Вклоняюся місяцю молодому: По-езії. — Житомир: Полісся, 2004, 139 с., 300 пр.(о)

ПАВЛЕНКО Марія

Рубаї, або чотири сторони світу: По-езії. Ч.2. — Житомир: Полісся, 2003, 96 с., 300 пр.(о)

Поліська дома. Вип.2. Весна / Поліс.-Волин. народознав. центр; Зібр., упорядкув. та прокомент. В.Давидюк; Нотация І.Федун. — Рівне: Волин. обереги, 2003, 175 с., 1000 пр.(о)

Привітання життя 2000—2002: Зб. поезій учасників конкурсів на здобуття Літ. премії ім. Б.І.Антонича за 2000—2002 роки / Вступ. сл. Г.Крук і М.Людкевич. Літ. премія ім. Б.І.Антонича «Привітання життя». — Л.: Каменяр, 2003, 295 с., 600 пр.(о)

РЕМАРК Ерих Марія

На западном фронте без перемен; Возвращение: Романы: Пер. с нем. / Худож.-оформитель Б.Ф.Бублик. Сер. «Мастера. Классика». — Х.: Фолио; М.: АСТ, 2004, 463 с., 5000 экз.(п)

РОСИЧ Анатолий

Вой: Роман. — К.: Літера, 2004, 415 с.(о)

РУДАНСЬКИЙ Степан: Пер. мовами народів світу / Упоряд.: Б.В.Хоменко, К.Д.Хоменко; Передм. І.Дзюби. — К.: Голов. спец. ред. л-ри мовами нац. меншин України, 2003, 320 с., 5000 пр.(п)

САВЧУК Микола

Світло свічок далеких: Поезії. — Хмельницький: Евріка, 2004, 88 с., 200 пр.(о)

СЛИВИНСКИЙ Орест

І білі купави: есеїстика. — К.: Задруга, 2004, 184 с., 500 пр.(о)

СТЕЛЬМАХ Михайло

Вибрані твори: У 2 т. — К.: Укр. письменник, 2003, 5000 пр.(п)
Т.1: **Чотири броди:** Роман. — 594 с.
Т.2: **Гуси-лебеді летять..; Щедрий вечір:** Повісті. — 267 с.

СТЕНДАЛЬ

Червоне і чорне: Роман / Ін-т л-ри ім.

Т.Г.Шевченка НАНУ; Пер. з фр. Д.Паламарчука; Передм. Т.Якимович; Прим. Б.Буніч-Ремізова; Худож.-ілюстр. І.І.Яхін; Худож.-оформлювач Б.П.Бублик. Сер. «Бібліотека світової літератури». — Х.: Фолио, 2004, 511 с., 2500 пр.(п)

СТІВЕНСОН Роберт-Луїс

Острів скарбів: Роман / Пер. з англ. Ю.Корецького. Сер. «Пригоди. Фантастика». — К.: Веселка, 2003, 206 с., 5000 пр.(п)

СУБОТА Володимир

Некондиційний Гоша: Гумор і сатира. — Х.: Регіонінформ, 2004, 297 с., 1000 пр.(п)

СУШКО Костянтин

Я вибираю Хортицю: Роман-освячення. — Запоріжжя: Поліграф, 2004, 360 с., 1000 пр.(о)

ТРУНКО Тарас

Post купальське: Поезії різних літ. — Л.: Каменяр, 2004, 95 с.(о)

Українське слово: Хрестоматія укр. л-ри та літ. критики ХХ століття: Навч. посіб.: В 4 кн. / Упорядкув., фак. ред. та бібліогр. довідки В.Яременка. — К.: Аконіт, 2003, 18800 пр.(п)
Кн.1. — 799 с.
Кн.2. — 799 с.
Кн.3. — 799 с.
Кн.4. — 799 с.

ФЕДОРЕНКО Евгений

Сочинения. — К.: Логос, 2003, 710 с., 500 экз.(с).

ФЛЕМИНГ Ян

Живи и пусть умирают другие: Пер. с англ. — Х.: Клуб Семейн. Досуга, 2004, 271 с., 3000 экз.(п)

ХОЛТ Виктория

Страстная Лилит. — Х.: Клуб Семейн. Досуга, 2004, 479 с., 7000 экз.(п)

ХОРУНЖЕВА Наталия

Дорогой серебряных звезд: Стихи. — Днепропетровк: Пороги, 2004, 75 с., 500 экз.(о)

ЦИМБАЛЮК Евген

Берег любви — берег печали. — Рівне: Волин. обереги, 2003, 199 с., 500 пр.(п)

ЧЕРЕДНИЧЕНКО Владимир

Восходящая к свету. — Х.: Клуб Семейн. Досуга, 2004, 446 с., 3000 экз.(п)

ЧЕРИнь Ганна

Святі корови: Гуморески й оповідання з минулого, сучас. й майбут. життя українців Вітчизни й Діаспори. — К.: Юніверс, 2004, 294 с., 1000 пр.(п)

ЧЕРКАЩЕНКО Александр

Ветер странствий: Из блокнота журналиста. — Днепропетровск: ИМА-прес, 2003, 314 с., 500 экз.(п)

ШАБАТИН Полікарп

На заставі: Зб. поезій. — К.: Варта, 2004, 254 с., 500 пр.(п)

ШЕВЧЕНКО Тарас

Вибране: Для серед. та ст. шк. віку. Сер. «Шкільна хрестоматія». — К.: Школа, 2004, 447 с., 10000 пр.(п)

ШЕВЧЕНКО Тарас

Кобзар / Ін-т л-ри ім. Т.Г.Шевченка НАНУ та ін.; Післямова С.Гальченка. 3-тє повне вид. за ред. В.М.Доманицького. Факсимільне. — Рівне: Волин. обереги, 2004, 607 с., 1000 пр.(п)

ШІЛЛЕР Фрідріх

Лірика. Драми: Пер. з нім. / Ін-т л-ри ім. Т.Г.Шевченка НАНУ; Передм. та прим. К.Шахової; Іл. Л.Д.Кукач; Худож. оформл. Б.Бублик, С.Правдюка. Сер. «Бібліотека світової літератури». — Х.: Фолио, 2004, 510 с., 2500 пр.(п)

ЭДЖЕ

Тебе: Песнь песней в 1001 импровизации. — К.: Оптима, 2004, 87 с., 350 экз.(п) (Рецензії див. також: Бг. ч.9, II-І2'04)

ЮЩЕНКО Олександра

Прозріння: Поезії. — К.: Азимут-Україна, 2004, 215 с., 350 пр.(о)

ДИТЯЧА ЛІТЕРАТУРА

БЕЛОУСОВ Евгений

Легенды, были и сказки Крыма для детей. — Севастополь: Библекс, 2004, 287 с.: ил. — 6000 экз.(п)

Білосніжка: Казки: Для дошк. та мол. шк. віку / Іл. Т.Вульфа. -

К.: Школа, 2003, 56 с., (Сер. «Енцикл. золотих казок»). - 5000 пр.(п)

Детям обо всем на свете: Попул. дет. энцикл. Кн.3. — Х.:

Синтез, 2004, 415 с., 5000 экз.(п)

Древние римляне / Под ред. Дж. Казелли; Тексты Э.Брирлея. — Х.:

Ранок, 2003, 88 с.: ил. — (Сер. «Зеркало цивилизаций»). — 4500 экз.(п)

Мифология: Межиріччя, Стародавній Єгипет, Стародавня Греція,

Стародавній Рим: Дит. енцикл. / Авт.-упоряд. О.О.Могила, С.В.Чумаков; Худож.: В.М.Родін, Л.Л.Сільянова. — К.: Школа, 2004, 447 с.: іл. - (Я пізнаю світ). — 10000 пр.(п)

ПИМЕНОВА Ирина

Заря нового времени: Пособие для внеклас. развивающего обучения. — Х.: Ранок: Веста, 2004, 65 с., Сер. «История человечества» (п)

ПИМЕНОВА Ирина

Зоря нового часу: Посіб. для позаклас. розвиваюч. навчання. - Х.: Ранок: Веста, 2004, 65 с., Сер. «Історія людства» (п)

ПОТПЕР Гарри

Всемирный волшебный лексикон / Худож.-оформитель А.С.Юхтман, И.В.Осипов. — Х.: Фолио, 2004, 415 с., 2500 экз.(п)

ПОТПЕР Гарри

Драконология / Худож.-оформитель А.С.Юхтман, И.В.Осипов. — Х.: Фолио, 2004, 334 с., 2500 экз.(п) (Рецензії див. також: Бг. ч.ІІ-І2'04)

ПОТПЕР Гарри

Энциклопеди яначинающего мага / Худож.-оформитель А.С.Юхтман, И.В.Осипов. — Х.: Фолио, 2004, 334 с., 15000 экз.(п)

Підготувала головний бібліограф науково-бібліографічного відділу Національної парламентської бібліотеки України
Галина ВОЛЯНСЬКА

Телеканал "1+1" та шоколад "Корона" оголошують V-й Всеукраїнський конкурс романів, кіносценаріїв та п'єс "Коронація слова"!

Умови конкурсу:

- Роман, кіносценарій чи п'єса мають бути написані українською мовою.
- До участі в конкурсі допускаються твори, які раніше не друкувалися.
- Під час проведення конкурсу оргкомітет зберігає анонімність авторів.
- Для участі у конкурсі слід вислати поштою машинопис роману, кіносценарію чи п'єси, підписаний псевдонімом. В окремому конверті, підписаному тим же псевдонімом і вкладеного до теки з машинописом, вказується справжнє ім'я, прізвище, домашня адреса, телефон та заява про участь у конкурсі.
- Роман, кіносценарій чи п'єса мають бути надруковані на друкарській машинці або комп'ютері у два інтервали.
- Машинописи не рецензуються і не повертаються.
- Рішення про результати конкурсу ухвалює журі.
- У номінаціях визначається:
перша премія - 18 000 гривень,
друга премія - 6 000 гривень,
третя премія - 4 000 гривень
та сім заохочувальних премій по 1 000 гривень.
- Лауреати складають відповідальність за сплату податків.
- Кращі романи будуть видані книжками.
- Машинописи надсилаються до 1 лютого 2005 р. на адресу:
На конкурс "Коронація слова".
Абоненська скринька №65, м. Київ-142, 03142.
- Довідки за цією ж адресою.

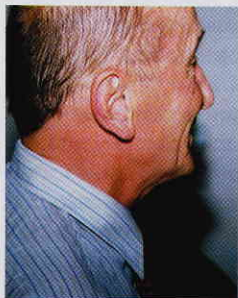
Медіа-партнери:

Генеральний
радіо-партнер:

ОДЕСЬКИЙ КОНКУРС

На міжнародному книжковому ярмарок «Зелена хвиля» (Одесі) уперше відбувся конкурс книжкового мистецтва. Головний результат оглядини кращих видавничих і авторських проектів такий: українська книга, зокрема й одеські видання, можуть конкурувати з виданнями Москви, Санкт-Петербурга. Це засвідчили висліди у п'яти номінаціях, які фіксували найуспішніші результати співпраці видавця, художника й поліграфістів.

Анатолій ГЛУЩАК

Два переможці в номінації «ТОП-книга», Білінґва Трактат об ангелах **Віри ЗУБАРЕВОЇ** (поетеса жила в Одесі, закінчила університет ім. І.І.Мечникова, тепер живе у США). У здійсненні цього крупного проекту взяли участь перекладач поеми німецькою мовою Кіртін Брайтенфелнер (Відень, Австрія), видавництво «PANO» (Цюрих, Швейцарія). Книга оформлена малюнками Ернста Неізвестного. Другим лавреатом визнана **Енциклопедія друзей Олега ГУБАРЯ** з Одеси.

У номінації «Дитяча ілюстрована книга» дипломами відзначені видавничий проект — «Бібліотека пригод для дітей» (української

та російською мовами) харківського видавничого дому «Фактор», книга віршів **Сонячне коло** поетки з Одеси **Надії МОВЧАН-КАРПУСЬ** і казки для дітей дошкільного віку «Дванадцять місяців» та «Ох», які в подарунковому варіанті видала «Преса України».

У номінації «Бібліотека творів» кращими визнані: видавничий проект — **АВІЦЕННА «Канон врачебной науки»** у 10 томах (одеське видавництво «Еніо»), серія книг **«Символ времени»** московського видавництва «Аграф» та книжкова бібліотека газети «День» (м. Київ). У номінації «Альбомні видання» дипломами відзначені подарункове видання поеми **Танець с тенью Олени ПАЛАШЕК-СТОРОЖУК** (фотоілюстрації Олени

Мартинюк) і двотомний **Одесский альбом Юрия Овтина**.

Журі відзначило художника книги **Анну ГОЛУБОВСЬКУ** за творчий вклад у оформлення книг М.Жванецького «Одесские дачи», О.Губаря «Энциклопедия друзей», «Либерти».

У номінації «Учбово-довідкова література» дипломи ярмарку одержали

київське видавництво «Знання» за книгу **Історія економічних учень** й одеське видавництво «Ярослав» за випуск підручників та навчально-методичних посібників для молодших класів загальноосвітніх шкіл.

У конкурсі «Одеса на сторінках книжкових видань» дипломами відзначені двотомовик **В. Бабаджан. Из творческого наследия. С.Лущик. Вениамин Бабаджан. Жизнь и творчество**, збірка **Михайла ЖВАНЕЦЬКОГО** **Одесские дачи**, книга **Жертвы Холокоста рассказывают**. Ігуменя Серафима нагороджена дипломом за вклад у відродження духовного життя Одеси засобами книги, зокрема сприяння виданню книги **І.ПОТОЦЬКОГО** **Линия жизни**.

Кр

Олег ГУБАРЬ. Энциклопедия друзей. — Одесса: Друж, 336 с. (п)

ЧИ НАКРИЄ РИНОК «ЗЕЛЕНА

Нинішній серпневий ярмарок у Одесі виявився наповнений цікавою книжковою подією. Змінилася концепція — змінилася атмосфера. Коли раніше це був розширений базарчик, то тепер — місце рівноправного діалогу українського та російського книгарства. Запросили серйозних видавців-сусідів («Аграф», «Алетейя», «Захаров» etc.), розмістили їхні стенди упереміш із українськими — і тим самим унаочнилися реальні конкурентні параметри: чиї книжки привабливіші за співвідношенням ціна/якість. Цього року перевага лишилася за росіянами — й лише тому, що правдиві українські конкуренти зігнорували «Зеленою хвилею». А якби були приїхали, скажімо, «Літопис», «Акта», «Темпора» — «перемога», либонь, була би за нами. Про перспективи оновленої «Зеленої хвилі» КГ довідувався в координатора ярмарку Лали АЛЕКСЕЄВОВОЇ:

Л.А.: — «Зелена хвиля» — одна з найбільш рейтингових виставок Одеси: зі своєю історією, навіть мітологією, як і належить справжньому одеському явищу. Звісно, упродовж дев'яти років її доля не була рівною й безхмарною: стартувала «Зелена хвиля» яскраво й потужно, проте кілька ос-

татніх років позначилися спадом. Причина — втрата «подієвості» у програмі ярмарку й територіальне розділення експозиції на торгову й видавничу частини. 2003-го року ми розпочали реанімацію: оновили концепцію, акцентували на рекламі, public relations.

Проте «Зелена хвиля» має і стабільні по-

зитивні риси, завдяки чому стала частиною новітньої історії Одеси. Із року в рік цей виставковий простір акумулює всю інтелектуальну еліту міста, всіх одеситів, що читають і пишуть. А що таких чимало — «Зелена хвиля» стала без перебільшення аншлаговою виставкою. Та й професіонали книготоргівлі оцінюють Одесу як «найбільш читаюче» місто України.

КГ: — Одесити справді такі активні відвідувачі книжкових заходів і закладів?

Л.А.: — Одесити — це романтики й прагматики водночас, тямущі читачі й азартні покупці. Тому головним героєм «Зеленої хвилі» є Його Величність Читач, саме він і формує характер ярмарку й утворює черги за книжками, характерну ознаку «Зеленої хвилі». Традиційний склад наших експонентів — видавництва й книготорговельні підприємства (приблизно 50 на 50), які їдуть до Одеси задля зустрічі тет-а-тет із читачем, із тим, чиї смаки й потреби намагаються вгадати, від кого залежать і видавничі плани, й обсяги продажів. Але це не означає, що все зводиться до звичайної роздрібно́ї торгівлі.

ОСОБЛИВОСТІ PR ВЛІТКУ

Загальне враження від Міжнародного книжкового ярмарку «Зелена хвиля» — домінування російської книжки. Видання українською були репрезентовані в Одесі: у гомеопатичних дозах — в експозиціях деяких книготоргівельних організацій; концентровано й репрезентативно — на стенді рейтингу «Книжка року».

Юрій ЧЕКАН

Проте співвідношення російська/українська книга та, відповідно, російські/українські видавці було явно не на користь останніх. Великі українські видавництва, можна сказати, проігнорували виставку, «віддавши» її своїм російським колегам. Звичайно, у відносних величинах ситуація виглядає не так песимістично, адже з 130 учасників «Зеленої хвилі» російських видавців — лише 7%. Проте масштаби учасників часто непорівнювані: чи можна ставити на одну дошку величезне російське видавництво «Независимая газета» і Саратський районну друкарню або ж московський гуманітарний видавничий центр «Владос», який друкує підручники для всіх

рівнів освіти й СПД Лінникову, яка складає та виготовляє інформаційні довідники? І ще. В асортименті великих українських книготорговельних організацій, представлених на «Зеленій хвилі» — мережі

книжкових супермаркетів «Буква», українського представництва видавничого будинку «Пітер», компанії «Тесей», дистрибуційного центру «Ексмо-Україна» — переважає російська продукція. Тому теза про домінування російської книжки на «Зеленій хвилі» — аж ніяк не перебільшення. Й абсолютно слушними виглядають слова Генерального директора московської ви-

давничо-книготорговельної фірми «Пер се 2000» Наталії Григор'євої про те, що на українському ринку їм конкурентів немає. Принаймні, якщо судити за складом учасників одеського ярмарку. Зазначу, що, за словами Н.Григор'євої в асортименті «Пер се 2000» щороку з'являється близько 360 книжок психологічного, культурологічного, філософського спрямування, а на «Зеленій хвилі» все, що привезли, розпродали. І це не дивно, адже українських видавців, які пропонували б аналогічну літературу, тут не було.

Чим зумовлена така позиція? Над цим питанням розмірковує директор львівського видавництва «Літопис», яке спеціалізується на книжках із культури, філософії, історії, філології, перекладній літературі гуманітарного та природничого напрямків, **Михайло КОМАРНИЦЬКИЙ**:

— Основна причина відсутності на «Зеленій хвилі» українських видавців і нашого видавництва зокрема — незручний час проведення. Серпень — це пора відпусток. Одеський регіон дуже привабливий; ми систематично беремо участь у травневій виставці («Українська книга на Одещині»,

ХВИЛЯ?»

За роки діяльності «Зеленої хвилі» у свідомості споживача усталалося сприйняття виставки як престижної щорічної події: люди планують свій книжковий бюджет; не потрапити на «Зелену хвилю» вважається прикрою випадковістю. Разом із тим, видавці розраховують і на об'єктивну оцінку власної діяльності з боку тих, хто формує закупівельну політику бібліотек. Представники цього сегменту книжкового ринку — постійні й зацікавлені відвідувачі виставки. Важливо й те, що виставка відбувається в розпал курортно-туристичного сезону.

Кр: — Якої літератури на ярмарку купують найбільше?

Л.А.: — Лідирує художня література. Далі — дитяча й навчальна. Великий попит на медичну літературу, а пропозиція недостатня. Спостерігається зацікавленість літературою іноземними мовами: методичною, навчальною, діловою, спеціальною, художньою, багато хто шукає за неадаптованими виданнями. Стійкий інтерес до nonfiction — інтелектуальної та університетської книжки.

Кр: — Російськомовна Одеса не бачить

**ПРИГОДУ ЗА ПРИГОДОЮ
ЧИТАЙТЕ З НАСОЛОДОЮ!**

передплата

Пригодницька бібліотека

для читачів
9-12 років

Замовляйте у видавництва «Тезис»
а/с 2890, м. Вінниця, 21027
тел./факс: 8 (0432) 46-48-16
e-mail: thesis@in.vn.ua

СУПЕРАГЕНТ ОСО
ТАСМІНЦЯ
ЗОЛОТОГО КЕНУРУ

ВОЛОДАР ІВАНОВИЧ
ПРИГОДИ
БОЖА ОНИСЬКА

ЩО НЕ ДЕНЬ,
ТО СУБОТА

продукції багатьох «просунутих» українських видавництв. Чи є шлях виходу за ці межі?

Л.А.: — Не вдаючися до аналізу питання, констатуємо факт: Одеса читала, читає й ще довго читатиме російською. Принаймні, художню літературу. Проте, ще два роки тому українська книжка не йшла в нас зовсім, а зараз наявне зростання інтересу. Nonfiction українською — купують! Ясна річ, цікавляться творами, що входять до шкільної програми, особливо якісно виданими й із гарними коментарями. Дитяча література українською також цілком запитана. Попри те, що масовий попит є в основному на російську книжку, аж ніяк не можна вважати південний регіон втраченим для української книжки. А більшість крупних гравців українського видавничого ринку, зорієнтованих на національну аудиторію, схоже, вважають так і до сьогодні, не їдуть до Одеси.

Кр: — Що нового чекати від «Зеленої хвилі» наступного року?

Л.А.: — Аудиторія читачів української книжки й далі збільшуватиметься відповідно до насиченості ринку гарною й дуже гарною книжкою. І ми прагнемо, аби в Одесі були представлені саме такі досягнення українського книгарства. Вже другий рік до Одеси радо їдуть серйозні російські видавництва, і ця тенденція, гадаю, зростатиме. Врешті решт, Одесі притаманно об'єднувати, а не навпаки. Культурна програма розшириться, запросимо більше цікавих людей: письменників, художників, культурологів. А щодо конкурсів «Одеса на книжкових сторінках» та «Мистецтво книги», — хочемо зробити їх масштабнішими, об'єднавши зусилля з впливовим Всеукраїнським рейтингом «Книжка року».

Розпитувала Галина РОДІНА **Кр**

що проводиться бібліотекою ім. Горького — Ю.Ч.), а терміни проведення «Зеленої хвилі» нам не підходять.

— А що є для Вас найпривабливішим моментом виставок та ярмарків — можливість продажів, укладання угод, презентація своїх здобутків?

— Звичайно ж, усе це має місце. Проте найголовнішим стимулом будь-якої виставки я вважаю комунікаційний момент — зустрічі та спілкування й на рівні керівників видавництв, і на рівні фахівців: редакторів, маркетологів. Зустрічі з читачами також приваблюють видавців...

Схожу точку зору висловив і директор іншого потенційного конкурента росіян — київського видавництва «Юніверс» **Андрій САВЧУК**, також відсутнього на одеській імпрезі:

— Одещина — надзвичайно перспективний для українських видавців регіон. Насичений, небайдужий до української книжки. Проте брати участь у «Зеленій хвилі» ми не стали, щоб не розпорошувати сили. Адже через місяць відбудеться Львівський Форум видавців. — потужніша, розкрученіша

акція. Крім того, серпень — час відпусток, а до будь-якої виставки треба ретельно готуватися. Необхідно провести роботу з потенційними покупцями, підготувати угоди, візити, зустрічі.

— Кого Ви маєте на оці, говорячи про «потенційних покупців»?

— Це представники книготорговельних організацій, бібліотек, інших структур, які займаються дистрибуцією книжки.

— Що Ви, пане Андрію, вважаєте основним привабливим моментом виставки?

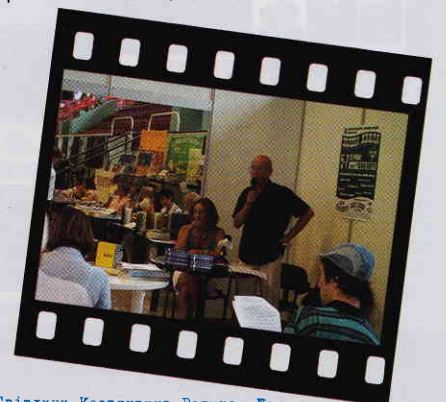
— Виставка приваблює, якщо організатори потурбуються про розголос, резонанс у пресі. Крім того, вони повинні потурбуватися про цільове запрошення покупців.

Отже, літо, час відпусток — чи не найголовніша перепона участі українських видавців у «Зеленій хвилі» (думки інших видавців із цього приводу дізнатися не вдалося — на момент підготовки матеріалу в переважній більшості київських, львівських, харківських видавництв усі перші особи знаходилися у відпустках). А як на це питання дивляться їх російські колеги? Говорить головний редактор та генеральний директор Санкт-Петербурзького видавництва «Алетейя» **Ігор САВКІН**:

бурзького видавництва «Алетейя» **Ігор САВКІН**:

— Наше видавництво входить у першу сотню інтелектуальних видавництв Росії. Одне з найменших за кількістю співробітників воно випускає багато хороших книжок, у нас виходить приблизно 120 найменувань на рік. В Одесу ми привезли 230 найменувань і вже за перший день продали дві третини асортименту — відчувається спрага за якісною культурологічною, філософською, історичною літературою. Що дивує — так це час проведення виставки. Серпень — місяць, коли в людей закінчуються відпускні кошти...

«Зелена хвиля-2005» буде ювілейною — але чи з'явиться в Одесі дев'ятий вал українських книжок?

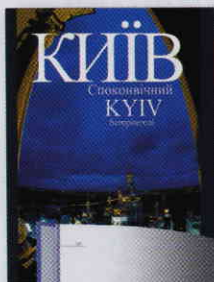
Світлани Костянтина Родика, Галини Родіної та Василя Колпакова

Кр

31

**ЗАПРОШУЄМО ДО СПІВПРАЦІ БІБЛІОТЕКИ,
КНИЖКОВІ МАГАЗИНИ, ОПТОВИХ ПОКУПЦІВ**

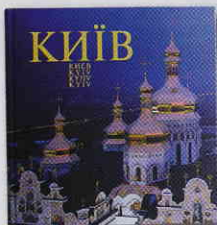
"БАЛТІЯ ДРУК"

фотоальбоми

ФОТОАЛЬБОМ "КИЇВ СПОКОНВІЧНИЙ"

Видання має анотації п'ятьма мовами: українською, англійською, російською, німецькою, французькою. Формат - 225 x 304 мм, обсяг - 264 стор.

ФОТОАЛЬБОМ "КИЇВ"

Видання має анотації п'ятьма мовами: українською, англійською, російською, німецькою, французькою. Формат - 158x170 мм, обсяг - 144 стор.

ФОТОАЛЬБОМ

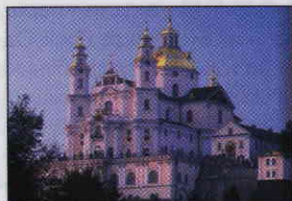
"НАЙЧАРІВНІШІ КУТОЧКИ УКРАЇНИ"

Видання має анотації п'ятьма мовами: українською, англійською, російською, німецькою, французькою. Формат - 300x240 мм, обсяг - 104 стор.

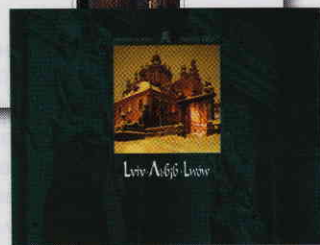
ФОТОАЛЬБОМ "УКРАЇНА"

Видання має анотації українською, англійською, та російською мовами. Формат - 210x148 мм, обсяг - 64 стор.

ФОТОАЛЬБОМ "ЛЬВІВ"

Формат - 275x210 мм, обсяг - 64 стор.

мистецькі альбоми

Мистецькі альбоми

"Українська ікона. Іконотворчий досвід діаспори", "Віч-на-віч із Шевченком", а також видання, присвячені українському живопису, національній кухні тощо, розкривають перед читачем безмежний світ культури нашого народу.

УКРАЇНСЬКА ІКОНА.

ІКОНОТВОРЧИЙ ДОСВІД ДІАСПОРИ. Формат - 220x170 мм, обсяг - 160 стор.

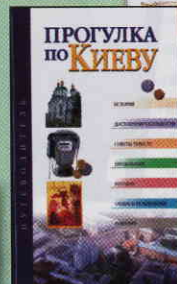
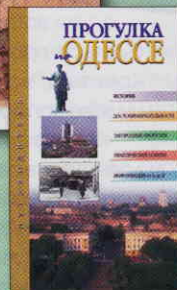

путівники

"ПРОГУЛКА ПО ОДЕСІ"

Формат - 125x200 мм, обсяг - 144 стор., 5 карт: міста, околиць і тривимірна карта центру Одеси

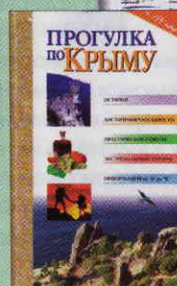
"ПРОГУЛКА ПО КИЄВУ"

Формат - 125x200 мм, обсяг - 224 стор., 2 карти - Києва та центру міста

"ПРОГУЛКА ПО КРИМУ"

Формат - 125x200 мм, обсяг - 224 стор., 17 карт: карти міст, фізична й адміністративна карти Криму

СЕРІЯ "МАНДРУЄМО У ВИХІДНИЙ"

Формат - 120x200 мм, обсяг - 72 стор., 2 карти: міста та околиць

Україна, 03150, м. Київ, вул. А.Барбюса, 51/2,
тел./факс +38 044 251-1047,
e-mail: baltija@ukr.net
ІНТЕРНЕТ-МАГАЗИН www.baltia.com.ua

ПЛЕСО СПОГЛЯДАННЯ
І ТИШІ

«Мальовнича», «писанкова», «рахманна» — яких тільки романтично-романтичних означень не придумало про свій край чутливе українське ество. І це — без жодного туристично-рекламного глянцевого патосу: дається взнаки некомерційна (естетична) складова чуттєвого єднання з навколишнім.

Тетяна ЩЕРБАЧЕНКО

Важко точно визначити, яким чином вдалося «Балтії Друк», світляру Сергію Тарасову й упорядникам альбому *The most picturesque places of Ukraine (Найчарівніші куточки України)* утриматися на межі романтики й комерції — залишити поміж красивостей місце душевній чутливості й приватному, якщо не інтимному, простору майже живого спілкування з світлинами. Налаштована на європейське сприйняття України, на її давні історичні корені, географічну неповторність, передмова, щоправда, не уникла етнографічного шароварництва: «За давньою традицією вас привітно зустрінуть хлібом-сіллю гостинні люди. Ви обмінєтеся думками у дружній бесіді. Ви будете зачаровані задушевною українською піснею. Під настрій затанцюєте з господарями гопака...» Отакої. Це, мабуть, коли якомусь чартерному чільнику винесуть вишивані дівчатка хліб із кришталевою сільничкою, то він тут само заспіває й «під настрій» затанцює.

Гаразд, це — хвилька «гумору» (від автора передмови А.І.Григорука) перед мандрівкою. Про альбом правильно написав рецензент *Kr* — уміщені тут світлини актуальні навіть для активних мандрівників, яким «завжди здаватиметься, що знаєш ще купу чарівних куточків» (ч.11-12'2004). Об'єкти визнаного у світі фотографа фіксують такі стани архітектурного й природного довкілля Ук-

раїни, які, змінюючись щомиті, абсорбують унікальну ландшафтно-ноосферну поверхню Краю. Саме поверхню, адже в альбомі — мізер людей (надибала мурашково-маленьких: заклопотану пару пастухів із коровами, жменьку урбо-перехожих, дядька на возі та рибалку напроти церкви). Тут майже відсутні деталі — вирішальна риса «соціалки», а панорамність із грою перспектив та світлотіней — світло-ранків, злато-надвечірків — невідворотно втягує в плесо дзену.

Тиша — ось чого так нині бракує... Споглядання — окраси про-

минальної вічності. Зачаєна в шелесті піску побережна ринва, схилена в пошанній множині кетяги не-пісенної каліни, бані й хрести в режимі

оф-лайн, відбитки перистих хмар на свіжій ріллі, поза-реальний туман ранку, гострі пальці голих дерев над дзеркалом лісового озера, вояки-сосни обіч зелених кучерів Бугу, макова кров долини, неканонічні мошні старовинних замків, герметика церковних склепін, зимова феєрія Собору св. Юри, іжаки-Карпати, зеленоджинсові латочки полів на бугристих раменах Краю...

Мого краю. Твого Краю. Буколічно-урбаністичного не-раю. Без гео-політики, гео-графії, геології.

Гео-графіка, гео-логіка, гео-культура, які так важко віднайти в порожнистий метушні віку.

Kr

Сергій ТАРАСОВ. *The most picturesque places of Ukraine (Найчарівніші куточки України)*. — К.: Балтія Друк, 104 с. (с) (Рецензія див.: *Kr* ч.11-12'04)

ЛІДЕРИ ЛІТА

«ВІЗИТІВКА»

художні альбоми та представницькі видання

1	Мистецтво України 1991-2003. — К.: Мистецтво, 416 с. (с)	
2	Давня українська ікона із приватних збірок. — К.: Родовід, 336 с. (с)	
3	Сергій ТАРАСОВ. Найчарівніші куточки України. — К.: Балтія Друк, 104 с. (с)	ч.2,11-12,15-16'04
4	Лідія ОРЕЛ. Мальоване дерево. Наївний живопис українського села. — К.: Родовід, 232 с. (с)	
5	Сергей ПОЯРКОВ. Безукоризненное несовершенство. — К.: Юнивест Принт, 192 с. (ф)	ч.5-6'04
6	Die Dankbare Bukowina. — Чернівці: Золоті литаври, 74 с. (п+с.-смуга)	ч.3'04
7	Давид Шоста; Андрій Чебикін; Оксана Кірпенко. — К.: Фонд сприяння розвитку мистецтв	ч.4,11-12'04
8	Роман СЕЛЬСЬКИЙ. Твори з приватних збірок. — К.: Оранта, 168 с. (с)	
9	Сергій БЕДУСЕНКО. Сьомий вимір. — К.: Фада, АТД, 80 с. (п)	

Рецензія в «Kr»

краєзнавча і туристична література

1	Елена КАРАКИНА. Прогулка по Одессе. — К.: Балтія-друк, 144 с. (о) + карта	
2	Любомира БОЙЦУН. Тернопіль у плінні літ. — Тернопіль: Джурра, 392 с. (п)	
3	Сергій УДОВИК. Київ; Крым. Сер. «Міста України». — К.: Ваклер, 66+98 с. (о)	
4	Микола ЧАБАН. Мандрівки старим Кам'янським. — Дніпропетровськ: Іма-прес, 224 с. (п)	ч.13-14'04
5	Дмитро МАЛАКОВ. Тут був Євбаз, а потім — Площа Перемоги. — К.: Амадей, 144 с. (п)	
6	Елена ЗИНЬКЕВИЧ. «Концерт и парк на крутояре...»: Киев музыкальный XIX — начала XX ст. — К.: Дух і Літера, 316 с. (о)	ч.11-12'04
7	Юлія ФЕРЕНЦЕВА. От Бахчисарая до Большого каньона; Переяслав-Хмельницький. Сер. «Мандруємо у вихідний». — К.: Балтія-друк, 72 с. (о)	
8	Валентина РОЗУМЕНКО. Непал, або Подорож в Гімалаї. — К.: Просвіта, 184 с. (п)	
9	Владислав РЯБЧИКОВ. Незавершенная книга об истории Крыма. — Симферополь: Сонат, 248 с. (п)	ч.9'04

Рецензія в «Kr»

ЛІДЕРИ ЛІТА

«МИНУВШИНА»

давня історія (до кінця XVIII ст.)

1	Омельян ПРИЦАК. Походження Русі: стародавні скандинавські саги і Стара Скандинавія. Т.2. — К.: Обереги, 1304 с.(п)	ч.ч. 4,15-16'04
2	А.П.ВЛАСТО. Запровадження християнства у слов'ян: Вступ до середньовічної історії слов'янства. — К.: Юніверс, 496 с.(п)	
3	Сергій КОВАЛЕНКО, Ольга ПУГАЧ. Опис козацької України 1649-го року: Довідник. — К.: Просвіта	
4	Віра ФРИС. Історія кириличної рукописної книги в Україні. — Л.: АНУ ім. І.Франка	ч.9'04
5	Тетяна ЯКОВЛЕВА. Руїна Гетьманщини: від Переяславської Ради-2 до Андрусівської угоди (1659-1667 рр.). — К.: Основи, 644 с.(о)	ч.ч.1,5-6'04
6	Аполлон СКАЛЬКОВСЬКИЙ. Історія Нової Січі, або останнього Коша Запорозького. — Дніпропетровськ: Січ, 678 с.(п)	
7	Трипільська цивілізація у спадщині України. — К.: Просвіта, 326 с.(о)	
8	Ігорь ТУРОВ. Ранний хасидизм: история, вероучение, контакты. Сер. «Библиотека Института юдаики». — К.: Дух і Літера, 254 с.(о)	
9	Лаврентій Данило ГУЦУЛЯК. Божественна літургія Йоана Золотоустого в Київській митрополії після унії з Римом (період 1596-1839). — Л.: Свічадо	
10	Археологія Тернопільщини. — Тернопіль: Джура, 276 с.(о)	
11	Ігор КАГАНЕЦЬ. Арійський стандарт. — К.: А.С.К., 336 с.(п)	ч.10'04
12	Страна казаков. — К.: Радуга, 216 с.(п)	ч.10'04

Рецензії в «К»

історія XIX-XXI ст.

1	Україна Inkognita; Дві Русі. — К.: Українська прес-група, 496+400 с.(п)	ч. 8'04
2	Дмитро ШУРХАЛО. Українська «якбитологія»: Нариси альтернативної історії. — Л.: Свенас, 180 с.(о)	
3	Барбара ЄЛЛАВІЧ. Історія Балкан XVIII і XIX століття. — К.: Свенас, 512 с.(о)	
4	Михаїл МИЦЕЛЬ. Евреи Украины в 1943-1953 годах: очерки документированной истории. Сер. «Библиотека Института юдаики». — К.: Дух і Літера, 362 с.(о)	
5	«Вибрати не можна тільки Батьківщину»... Збірник статей і досліджень. — К., 336(о)	ч. 5-6'04
6	Василь ГРИШКО. Москва сльозам не вірить. — К.: Юніверс, 246 с.(п)	
7	Чорна тінь голодомору 1932-1933 років над Тернопіллям: Книга пам'яті. — Тернопіль: Джура, 292 с.(п)	
8	Евгеній ЯЩЕНКО. Коростенський плутон: Історико-філософський очерк. — Коростень: Вечірній Коростень, 126 с.(о)	

Рецензії в «К»

ОЧИМА ВІКІНГІВ

Тетяна РЯЗАНЦЕВА

Ви досі не знали, що означає латинський вираз «opus magnus»? Погляньте на «Походження Русі» відомого історика, гарвардського професора О.ПРИЦАКА — одразу зрозумієте. Другий том його дослідницької епопеї вражає своїми габаритами. Книжка має 1304 сторінки, з котрих 111 — це тільки покажчик імен і назв! Загальна вага тому — близько двох кілограмів.

Творчий засяг також па-сує до визначення «велика праця». Із властивим йому прагненням «не минати ані тільди» професор О.Прицак намагається в першій частині із максимальною повнотою проаналізувати відомості давньоскандинавських саг про Русь і Східну Європу (до XII ст.). До уваги беруться навіть легендарно-романтичні оповіді, що, безперечно, допомагає побачити сувору картину стародавнього скандинавського буття в усьому розмаїтті своїх проявів. Пригадується й хитромудрий термін «imarologія» з арсеналу літературознавства. Аналіз проф. О.Прицака, котрий дозволяє сучасному читачеві роздивитися особливості північноєвропейського Середньовіччя крізь призму скандинавських саг, насамперед, дає унікальну можливість (перефразуючи назву відомої книги чл.-кор. НАН України Д.С.Наливайка) поглянути на русичів тієї пори «очима вікінгів». Думаю, в цьому сенсі книгу О.Прицака вже належним чином оцінили небайдужі до своєї праці шкільні вчителі історії.

Якщо на початку капітально-го дослідження американського вченого історія тісно переплітається з фольклором і літературою, то далі викладено «історію з географією», до якої згодом долучаються політика, економіка й соціологія, бо йдеться там про «Середньовічні суспільно-політичні організації навколо Балтійського моря» та «Основні структури давньоскандинавських суспільств 800—1280 рр.» Коро-

тенький вступний розділ другої частини про стародавні назви Балтики все ж має дещо до діла із красним письменством. Його відкриває уривок із праці давньоримського історика Тацита, котрий описує «море зі спокійними, майже стоячими водами», а от далі — така деталізована інформація про умови та історичні особливості балтійського мореплавства (глибина, солоність, течії, вітри, характеристики узбережжя, тощо)... хоч зараз лаштуй вітрила й — повний вперед!

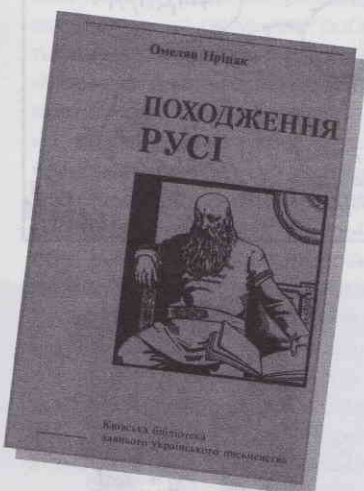
Історико-географічний опис країн балтійського ареалу та історію перших торговельних і політичних організацій Північно-Східної Європи буде цікаво прочитати навіть тим, хто має поверхове уявлення про середньовічну Скандинавію та її стосунки із стародавньою Руссю, що вже казати про фахівців, до послуг яких надається велетенський довідковий апарат!

Дослідження проф. Прицака може виявитися корисним навіть шанувальникам модного нині фентезі. Звертаюся, насамперед, до тих, кого цікавлять витoki й загалом «цьогосвітній» культурний і літературний контекст творів Дж.Р.Р.Толкіна. Натякаю: матеріал про саги (особливо моменти, де розглядаються «Саги про королів Норвегії» та «Властиво «героїчно-легендарні саги») стане в пригоді, якщо важко дати собі раду із стилем «Сільмаріліона»; герой «Саги про Гаральда Сіру Шкіру» виявляє глибоку спорідненість із батьком чарівної Лутіен, королем Тінголом, а крім того... та читайте самі (ну, добре, добре, остання підказка: зауваги про давньоскандинавську релігію й

особливості культових споруд дають несподіваний ключ до імені одного з Валарів у «Книзі Забутих Переказів І»). Для фанатів генеалогічних таблиць і схем у дусі Більбо — повне задоволення від процесу на сс. 922, 927, 928, 940—945, 1008—1009 (ви тільки уявіть собі прізвиська скандинавських королів: Ягня, Свиня, Синьозуб, Брусок!) плюс широка палітра географічних карт і купа цитувань першоджерел мовою оригіналу (різні скандинавські мови, грецька, латина, арабська та ін.).

А на останок, щоб, як то кажуть, мало не здалося, — десять різнопланових «Екскурсів», такий собі історичний десерт (поданий із гумором й елементами детективу), для кращого розуміння окремих моментів європейської й української історії, зокрема «звідки прийшов літописний Рюрик?».

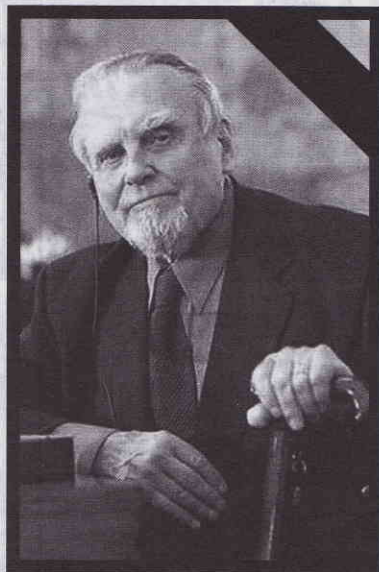
Можу принагідно заспокоїти тих, хто побоюється не пробитися через терни спеціальної термінології. Оповідна манера проф. Прицака, на щастя, вдало збережена при перекладі, тяжіє радше до есеїстики. Отже, другий том «Походження Русі» — книга варта уваги не тільки фахової аудиторії, але й усіх прихильників історичного читання, що прагнуть тримати свій інтелектуальний рівень на належній висоті.

Kr

Прицак **ОМБІАНЕ**. Походження Русі. Т. 2: Стародавні скандинавські саги і Стара Скандинавія. — К.: Обереги, І304 с. (п)

НЕ СТАЛО МІЛОША

14 серпня помер один із найвидатніших польських поетів, перекладачів і громадський діяч Чеслав МІЛОШ (1911—2004).

Лесь ГЕРАСИМЧУК

Для нього Слово й Народ були Богом. Як сказав його великий сучасник філософ Лешек Колаковський, «його виболена поетична думка скеровувалася на наріжні питання для нашого народу: проблеми Бога і віри, розуму й любови, народу, — проблеми сливе не розв'язні».

Чеслав Мілош народився 1911 року в Литві — на теренах, що на них невдовзі почала претендувати самостійна Польща. У Вільно (Вільнюсі) він розпочав свою поетичну творчість і наукові розсліди студентом університету короля Стефана Баторія. Від першої своєї збірки «Поема застиглого часу» (1933) він виявився поетом напрочуд чутливим до змагань свого народу, висловив передчуття катастрофи, яку принесли за кілька років до Європи та світу Сталін і Гітлер.

Ця чутливість і пов'язаність з долею народу, що властива лише великим особистостям, збереглася в поета назавжди. Як писав 1953 року Вітольд Гомбрович, «у нього є щось на вагу золота, що я назвав би «волінням реальності», а водночас відчуття драматизму нашої кризи. Він належить до небагатьох, що їхні слова мають якесь значення...»

Під час війни Мілош брав участь у житті варшавського підпілля, а від 1945 року перебував на дипломатичній роботі у Франції та США. А 1951 року він звернувся по політичний притулок і більшу частину життя відбудув на чужині. Спочатку поет жив у Мезон Ляфіт під Парижем, а з 1960 року — в США. Невдовзі став професором Відділу слов'янських літератур і

мов у Каліфорнійському університеті в Берклі, а в 1981-1982 — професором Гарвардського університету.

У таборі соціалізму протягом десятиліть його прізвище лишалося під забороною. Помалу ситуація почала мінятися в Польщі лише після того, як 1980 року він став лауреатом премії Нобеля. А в Україні протягом останніх років перекладено заледве кілька його творів із величезної та різноманітної спадщини.

Окрема сторінка в зацікавленнях цього потужного таланту — переклади з Біблії. Він не просто перекладав із оригінальних мов достеменні тексти, а пропускав їх через власну творчу душу. Яскравим прикладом дару передбачення Мілоша є його передмова до високо поетичних тлумачень Євангелія за Марком та Апокаліпсису. Вони вийшли 1984 року в Парижі, а 1989 року в Любліні з окремими редакційними змінами. Отож у передмові, написаній у Нью-Гемпширі в квітні 1984 року, він віщував загин імперії, використовуючи параболу Риму слідом за біблійною традицією: «Рим перебував на вершині своєї потуги, але його знищення було роковане, бо пиха сили, настільки великої, що ніде не зустрічає собі опору, і всевладдя світової імперії приходять лише до такого кінця. Час метаісторії і час історії — різні...» Йдучи за давніми пророками, Мілош вірив, що імперіям дадуться знаки муки упокорених народів.

Для початку принаймні його рідним Литві та Польщі насилу вдалося позбутися лещат імперії. Так буває з кожною вітчизною, яка прагне свободи, і так чутливо бачить кожний поет, котрий переймається жаданнями своєї вітчизни.

До нас думки цієї великої людини доперва починають приходити.

Kr

Чеслав МІЛОШ. Вибрані поезії. — Л.: Каменяр, 2000, 133 с. (о)

Малював Олексій Кустовський

за мотивами притчі Акутаґави Рюноске
«ПАВУТИНКА»

Kr

Рюноске АКУТАґАВА. Павутинка. /
Всесвіт, ч. I-2 '04

ПЕРВАЯ ПРИЧИНА — ЕТО... НЕПОРУШЕННИЙ ЗАКОН

Серед чисельних авторів кримінально-детективних романів **Александра Марініна** посідає особливе місце, принаймні, з огляду на три причини.

Юрій ЧЕКАН

По-перше, вона досконально знає той предмет, про який пише. Юридична освіта, тривала робота у правоохоронних органах, зрештою, кандидатська дисертація з юриспруденції — все це дає таке знання матеріалу, якого не здобудеш ані відстороненим читанням спеціальної літератури, ані інтерв'юванням практиків, котрі щедро діляться своїм досвідом, ані багатою творчою фантазією. Завжди, у кожній професії, є такі деталі та тонкощі, про які дізнаєшся лише на практиці, у процесі — і по яких одразу видно справжнього професіонала. Марініна таким фахівцем є, що очевидно з її детективів, у яких немає «проколів» у деталях, натомість проглядається органічне знання кримінального світу, і методів роботи оперативників та слідчих, і набуте на практиці розуміння стосунків між різними за масштабами, підлеглістю й усілякими іншими ознаками структурами правоохоронних органів...

По-друге, Марініну-детективіста відзначає здатність доволі швидко продукувати велику кількість текстів (за останні роки вона написала близько тридцяти романів; останній із яких, **Соавторы**, обсягом під 500 сторінок, писався всього-навсього три місяці). Це, як здається, — не результат роботи «літературних негрів», що прикриваються брендом «Марініна» й конвеєрно штампують тексти, мов пірїжки. Романи Марініної — ординарні, але авторська робота. Авторка практично не повторюється ані у великих масштабах (сюжетні положення та ситуації, драматургічні колізії), ані в деталях. Остання риса є дуже важливою професійною якістю, якої, на жаль, не вистачає багатьом літератам, що працюють у сфері масової літератури. Наприклад, у книжках цікавої й доволі популярної авторки «іронічних детективів» Дар'ї Донцової нерідко знаходимо досить великі кавалки «мандруючого» тексту (а як інакше одній, без помічників видавати нагора по кілька романів на рік?!), а «король російського детективу» Александр Бушков із роману в роман — чи то про «піранью» Кирила Мазура, чи то про «вовка» Данилу Черського, чи то про «скажену руду» Дар'ю Шевчук майстерно варіює всього два сюжетні алгоритми...

По-третє, романи Марініної просто «читабельні». Легка мова, точне й влучне слово, прості речення, гарний баланс між «розмовною» та «книжкою» лексикою — усе це робить споживання (саме так!) цих текстів приємним та необтяжливим процесом. Жодних зусиль, жодного «спротиву матеріалу». Як результат — детектив бере на себе й на відмінно виконує рекреаційно-релаксуючі функції. Маємо легке, проте якісне читиво, яке не претендує на нетлінність.

Новий роман Марініної — «Соавторы» — повністю вкладається в наведені параметри. Сюжет водночас детективно-закручений (кілька вбивств, які на перший погляд не мають між собою жодних перетинів) й елементарно простий (все «зав'язується» на особі головного героя — відомого в радянські часи письменника, який зараз є стрижнем «проекту», своєрідним бригадиром творчої трійки, яка штампує тексти масової літератури). Переповідати хитросплетіння «Співаторів» — означає позбавити прихильників детективу солодкої миті розв'язання колізій, передчасно зробити таємне — явним. Тому зверну увагу на інше: постійна героїня романів Марініної, слідча Настя Каменская (як небезпідставно вважають, alter ego письменниці) у цьому романі постає в не зовсім звичному й типовому для себе вигляді. Безпричинні слози, немотивоване й раптове роздратування, постійні сумніви у своїх силах, у правильності своїх вчинків — ці риси Каменської зазвичай маловластиві. Однак у «Співаторах» їх вистачає. Що, головна героїня Марініної переродилася — набувши рис «кисейної панянки» чи розвинувши в собі інтелігентський «комплекс провини»? Справжня ж причина значно банальніша: клімакс. І клімактерична підполковниця, із жахом очікуючи неминучу пенсію, змушена боротись не тільки зі своїм станом, своїми комплексами, але й зі складно-заплутаною справою, з амбіціями колеґ, із дурістю одних та підступністю інших... Каменская, як завжди, із честю вирішує покладені на неї завдання, розв'язує заплутані вузлики людських стосунків і робить незрозуміле — явним. У результаті маємо, незважаючи на кілька вбивств, happy end, що зовсім не дивно — таким є непорушний закон жанру.

Александра **МАРИНИНА**. Соавторы. — Москва: ЕКСМО, 448 с. (п)

ЯКЩО МЕНЕ ВІШАТИМУТЬ, СВОЮ МОТУЗКУ Я НЕ ПРИНЕСУ!

Леонід ФІНКЕЛЬШТЕЙН

Мене завжди дивувало, із яким захопленням ми вибудовуємо реєстр ворогів, які заважають жити, дихати, працювати. У цьому

реєстрі, на жаль, відсутня одна позиція — ми самі. Переконали, що ми — найбільші наші вороги.

Цей висновок мав своє підтвердження після зустрічі з відомою російською детективницею-технологом Устіною, яка взяла на себе обов'язки рупора великого російського видавництва й «протягувала» деякий гуманітарний проект, мета якого — поставити нас, українських видавців, якщо можна так висловитись, «нижче колін» (на колінах ми вже стоїмо).

Із радістю побачив однастайність своїх колеґ-видавців: і брати Капранови, і Костянтин Родик, і всі інші в цій розмові, на мій погляд, виглядали пристойно, достойно, професійно. А потім почалися відгуки в пресі...

Класик колись казав: «Не продається вдохновенье, но можно рукопись продать», і найстрашніше було переконатися, що деякі наші журналісти із задоволенням продають і натхнення. Особливо мене вразило інтерв'ю пані Ірен Роздобудько, яка захищала від образ (яких, до речі, не було!) свою російську колеґу й у той же час свідомо й винахідливо ображала, як тепер зрозуміло, своїх головних ворогів — українських видавців. Ну, от не хочемо ми, видавці, просувати російські технології на свій український ринок!

Ми поважаємо, любимо російську літературу. Але з цього не випливає, що російська попка, її просування в Україну є складовою нашої роботи.

Мені особисто дуже соромно за людей, які шикуються у «п'яту колону», забуваючи не тільки про своє натхнення, але й про свій громадський обов'язок.

КР

РЕФЛЕКСІЇ ДЕТЕКТИВ У ЛАПКАХ АБО ВОЛИНЯКИ З «ВОЛИНАМИ»

Коли минулого року в пресі з'явилося кілька несхвальних, чи, більш правильно буде сказати, — неоднозначних відгуків на новий роман Юрія Андруховича «Дванадцять обручів», один симпатик письменника ображено висловився: «Для чого на нього так нападати? Зрештою, Андрухович не кожен рік романи пише, треба мати хоча б повагу до людини, якщо книжка не сподобалася. Ну не пішло тобі — і промовчи!». Подібним чином хочеться заступитися за новий роман волиняка **Сергія БОРТНІКОВА** «Карателі». Зрештою, у сучасній українській літературі не так багато авторів, що вперто працюють у популярних жанрах і не соромляться цього. Так само не багато виходить текстів, де майже дотримана чистота жанру, у даному випадку — детективного. Причому книжки Бортнікова друкують незалежно від того, перміг він у якомусь літературному конкурсі чи ні.

Андрій КОКОТЮХА

Більше того: автор прорвався до прес-тижного російського видавництва «Ексмо», де кілька років тому в серії «Чорная кошка» побачив світ його роман «Перша ходка». Книжка, коли чесно, широко не прозвучала, стала елементом валу російської кримінального читача, але приймемо це як позитивний факт письменницької біографії Бортнікова. Шанувальники новітнього українського «палп фікшну» знають попередні романи цього письменника — «Чистильник» та «Чистильник-2».

Нова книжка збирає ту ж саму авторську стилістику та манеру: Сергій Бортніков переконаний, що, окрім нього, ніхто в країні не знає про наявність соціальних виразок, котрі породжують організовану злочинність. Тому не лінується пояснювати, звідки в неї ноги ростуть: «Знаєш, чим у першу чергу хотів зайнятися Володя? Розібратися з фірмами, що вивозять за рубіж м'ясо, шкіри, гриби, сухе молоко... Довелося зачепити митниці, кілька міцних спільних підприємств, — він жартував, що

це не СП, а МГС — міжнародні гангстерські синдикати.» Потім викоринює її руками своїх героїв так завзято, як дбайливий господар корчує пеньки на території, відведених під власну забудову, заодно показуючи всім нам приклади безкомпромісної боротьби за майбутнє без криміналу: «Знаєш, кращого бійця і стрільця в нашому місті не було».

Наприклад, «карателі» у Бортнікова — це не есесівські або енкаведистські загоны, а мужні волиняки, котрі об'єдналися в групу «К.А.Р», що означає «Корпорація «Антирекет». І вони, можете бути впевнені, не раз дадуть прикурить відмороженим хижим волинським рекетирам, скільки б вони не погрозували їм своїми «волинами» — так на жаргоні називають вогнепальну зброю.

У цьому він, письменник і за сумісництвом відомий на Волині журналіст, лишається романтиком. Хоча, поза всяким сумнівом, знає життя та, зокрема, кримінальні реалії краще за багатьох колег по жанру. Але там, де мусив би нарости здобутий під тягарем багажу подібних

знань професійний мозоль здорового цинізму, бачимо варту поваги віру в можливість змінити цей світ на краще коли не кулаками, то принаймні гаслами на зразок «Схаменіться, будьте люди, бо лихо вам буде!»

Патос та публіцистичність, на які час від часу збивається автор у тексті, я б не зараховував до недоліків роману. Швидше це неодмінне явище, породжене нерегулярністю видавничого життя, до якої авторів змушують реалії сьогодення. Жанр, обраний Бортніковим, комерційний за визначенням. Отже, написання романів ув ідеалі треба ставити на потік. Тоді не буде зрозумілого бажання сказати в одній книзі все й відразу, висловитися по-можливості гостро, звинуватити всіх і в усьому — коли ще буде нагода сказати правду. Нерегулярність пропозицій, що надходять від видавців, розпорошують увагу автора. А він, у свою чергу, розпорошує увагу читача. Як це можна спостерігати в романі «Карателі».

За авторською задумкою, текст мусить по можливості широко показати ступінь криміналізації українського суспільства й чітко вказати винних. Це: продажні політики всіх рівнів, їхні спонсори — бізнесмени, які за сумісництвом — бандити. На службі в криміналітеті — менти, котрі готові не лише покрити будь-який злочин, але й взяти в нього участь. Так само на політиків і бандитів працюють колишні працівники радянських спецслужб, що перетворилися на кілерів-віртуозів. Можуть пересадити своїй жертві вражені раком клітини чи вбити її, помастивши кермо машини отрутою. А місто Луцьк, яке прямо не називається, але втаємничений читач його відразу визначить, стає типовою моделлю всього українського суспільства, де бардак, безробіття, політичний та кримінальний беспредел.

Нонна-Анна
СТЕПАНОВА

Отже, тримаю справжній український детектив. Ніколи не думала, що так приємно читати про бандитські «тертя» українською. За кілька сторінок ейфорії намагаюся упіймати нитку сюжету. Вдалось. Міцно тримаю, аж раптом вона зникає. З'являється нова «нитка»... І не остання, як виявиться потім. На жаль, автор трохи загубився у структурі власного твору: кілька спланих, пов'язаних спільними героями кримінальних історій — ретельно написаних, з убитими й вбивцями, із таємничою зброєю. Але часом здається, що це переплутані сторінки різних томів однієї книги, бо деякі дійові особи «то вири-

СКІЛЬКИ ВАС, КАРАТЕЛІ?

Американська передача «Служба порятунку 911» суттєво відрізняється від української «жахалки» «Магнолія ТВ»: американці розігрують усі страшні ситуації, а наші передачі хлібом (чи ефіром?) не годуй — дай показати кілька справжніх трупів, бажано напівспалених чи напіврозкладених. Письменник **Сергій БОРТНІКОВ** у детективі «Карателі» майже уникнув жахіття «Магнолії ТВ», але й «перебрав» із розігруванням ситуацій.

нають, то потопають» на кілька розділів, тоді знову з'являються.

У «Карателі» розгортається страшна картина всуціль корумпованого й збандитизованого суспільства: кримінальні розправи, перевезення заборонених товарів через митницю, спекуляція, викриття зло-

чинців, смерть викривачів, помста їхніх друзів, помста бандитів друзям... Замкнений ланцюг трагічних подій, котрі наприкінці книги вже якось і втрачають свій трагізм, — таке вже наше життя, де нічого хорошого бути не може, а якщо й буває, то швидко закінчується, а особливо у тих, хто

Тому за сюжетом простежити дуже важко, що однозначно вважається «мінусом» для детектива. Всередині однієї книги ми маємо безліч героїв та декілька окремих сюжетних ліній. І згадані вже «карателі» — не головні герої роману, хоча з їхньої історії книжка починається, нею і завершується. Між іншим, кожна з цих історій довершена й витримана в справді кращих традиціях жанру, якщо забути про те, що в кожному випадку головним злочинцем вийде або політик, або відомий бандит, або продажний мент, або просто абстрактна «мафія». Відтак на задній план відходить головне: причина скоєння того чи іншого злочину. Ажже політик чи бандит і без того сволота, вони вбивають і грабують тому, що інакше жити не можуть, а з дороги прибирають тих, хто заважає їм може дізнатися правду.

Українець, що служить поліцейським у ПАР, повертається на батьківщину, аби знайти вбивцю свого брата-близнюка. Молода дівчина, майстер зі східних єдиноборств, після загадкового зникнення коханого стає відлюдницею на островах, але потім повертається до активного життя, аби помститися вбивцям. Адвокат на свій страх і ризик розслідує загадкове вбивство друзів. Несподівана смерть міліціонера-ловеласа спричинює серію кримінальних розборок. Нарешті, повчальна історія «карателів»: вони настільки захопилися наведенням порядку в місті, що не чулися, як самі стали схожими на бандитів. Ось такі сюжети, персонажі яких майже не перетинаються в тексті, тому читач не встигає їх полюбити чи хоча б виявити до них якусь симпатію. Окрім того, що вони «хороші», а їхні вороги «погані», жодної інформації.

Зрештою, обраний жанр у даному випадку цього не потребує. Кожна окрема оповідь ведеться жваво, си-

бодай трошки втягнувся в цей кримінальний світ. Тому й зникає суть катарсису — після жаху й співчуття немає очищення, немає розв'язки. Карателі, скільки б не карали, не здатні знищити всю погань, й у фіналі книги зло навіть не є переможцем? воно просто є, як і було, могутнє.

Наратор-оповідач на перших сторінках пояснив, що все, описане в книзі, «вибудувалось довкола історії «карателів» і персонально — Валерки Франчука». Проте Валерка Франчук аж ніяк не є центральним персонажем. Головна героїня — Ірина Нестеренко, типова «спортсменка, комсомолка, активістка». Вона чемпіонка з карате, тренер зі стрільби, працює на СБУ (так склалося життя) і втрачає коханих чоловіків. Подекуди зайвий «солов'їно-кавиновий» патос мови героїв

туації хоч і прогножуються, але впізнаються. Тому триста сторінок роману не надто втомлюють. Сьогодні це дуже важливо в умовах, коли письменники, що претендують на лідерство в літературі, навипередки хваляться нечитабельністю, «елітарністю» та змагаються в месіанстві.

Але особисто я постійно перечіплявся в тексті через... лапки. Їх тут безліч. Або автор, або його редактори чомусь уперто беруть у лапки не лише жаргонні словечки, які давно втратили своє кримінальне значення і ввійшли в повсякденну мову пересічних громадян. Кожне слово, що має в тексті непряме значення, відразу береться в лапки, аби підкреслити це: «Мені пощастило уникнути декількох «крутих розборок», «мені було абсолютно «фіолетово», «Жени бабки» — «муркнув» здоровань» — «Скільки» — «злякано» пробурмотів я». «Ви досить мило «цвірінькали» в клубі», ну й таке інше.

У принципі, ми звикли, що при визначенні статусу, який не відповідає прямому значенню чого-небудь, ставляться лапки. Сергій Бортніков, судячи з великої кількості поставлених ним лапок, так само звик до подібних оцінок. Але в такому разі він ставить під сумнів нашу, читачку компетентність у питаннях, що таке добре, а що таке погано. Тому старанно це пояснює, пережовує, «залапковує» — і позбавляє тим самим читачів задоволення дійти до висновків від прочитаного власним розумом. Звісно, будь-який автор знає щось краще за пересічного читача. Але той, хто любить читати, й особливо — детективи, трошки змаже собі задоволення від прочитання справді цікавих та якісних історій «від Бортнікова».

не врівноважують навіть неадекватно спокійні реакції на страшні звістки. Автор намагається заглибитись у психологію переживання смерті близької людини, але ці пасажі часом видаються штучними, розіграними, наче ота «Служба 911», «Не вірю!»

Проте «Карателів» я дочитала. На жаль, видання не має ані передмови, ані біографічної довідки про автора. Якщо це перша книга — то Сергія Бортнікова можна привітати й побажати, щоб у наступних книгах, можливо, було менше героїв (відповідно, менше трупів і трагедій), і щоб врешті хоч у когось із них життя склалося.

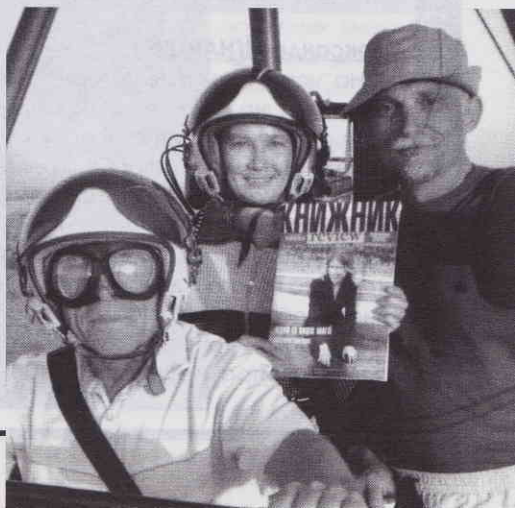
Сергій БОРТНІКОВ. **КАРАТЕЛІ.** — Тернопіль: Підручники & посібники, 304 с. (о)

ХРОНІКА

... У Будинку вчителя відбулася презентація двотомника лірики **Петра ПЕРЕБИЙНОСА**, головного редактора «Літературної України». Книга **Чотири вежі** вийшла у видавництві «Ярославів вал». «Чотири пори року. Чотири пори віку. Чотири вежі на сторожі...» — про символічність числа «4», про стриманість, лаконічність поезії автора. На вечорі Анатолій Дімаров принагідно покритикував писанину молодих; були також Михайло Слабошпицький (ведучий) Станіслав Зінчук, Петро Осадчук, Михайло Гоян, Марія Влад, Віктор Грабовський. Загалом на вечір зібралось дуже багато людей, із приводу чого Петро Перебийніс сказав, що «хоч прожито немало, немало написано й видано, але подібне свято книги у його житті вперше». Допомогла організувати презентацію Ліга українських меценатів.

... Чергове лавреатство **Марини та Сергія ДЯЧЕНКІВ** уже не дивує. Наразі вони отримали премію на польському фантафесті «Sfinks». Тим часом на 26-му європейському конвенті фантастики «EUROCON», який нещодавно проходив у Болгарії, Україну також була помічена: **кращий «галузовий» журнал у Європі — «Реальность фантастики»**, а спеціальний приз «кращим молодим авторам за поданням національних делегацій» отримав серед українців **Володимир АРЕНЬВ**. Окрім того, приємним сюрпризом для любителів — аматорів та професіоналів — фантастики стало рішення організаторів проводити головний форум європейської фантастичної культури 2006 року в нашій країні.

... У центральній міській бібліотеці ім. А.Гріна в Феодосії під орудою дитячого письменника Євгена Білоусова відбулася презентація **Kr**. Заходи продовжилися на легендарній горі Узун-Сирт — батьківщині вітчизняної безмоторної авіації. На світліні — захоплена книжником і польотами редактор видавництва «Онікс-Санкт-Петербург» Лариса Горова з українським письменником та книгарем **Володимиром ЯВОРСЬКИМ**.

БУДУ ЯК ТАТО

Автор цих рядків завжди вважав, що наше майбутнє — в минулому. Що далеко не діти, кислотні, альтернативні чи «смолоскипові», визначатимуть те прийдешнє на далекому острові української ідентичності. Оскільки невідомо, що вони згодом понавитворять і на яких цибульків перекинуться, натомість проминулі речі існують вже й тепер. Їх, перевірених славою й держвидавом, можна оприлюднити, і з чистою совістю роздарувати рідним і близьким. Чи треба ж чогось більшого?

Ігор БОНДАР-ТЕРЕЩЕНКО

Ось і **Микола ЖУЛИНСЬКИЙ**, людина при посаді, вирішив перевірити власний академічний глянecь на предмет об'єктивного змісту. Видавши книжку *«То твій, сину, батько»* і продовживши відроджену традицію родинної ареографії, в якій і «Топінамбур, сину» Б.Жолдака, і «Чорноморець, матінко» А.Криштальського. До книжки Жулинського увійшли зокрема спогади його батька, загубленого у воєнному лихолітті Другої світової, і віднайденного сином аж напочатку 1970-х у самій Гамеїріці. Вибравши форму полілогу (з усією родинною) і приперчивши все це діло коментарем В.Дрозда, дбайливий автор підбив підсумки ніби як проміжкові,

але насправді — із тонким прицілом у вічність.

Чарівність книжки Жулинського полягає в тому, що він не приховує своїх мотивацій. Інституційна теорія літератури давно вже розставила чіткі акценти: письменник — це та людина, яку називає «письменником» чергова «Історія української літератури XX століття», а Жулинський — одна з провідних ланок цієї самої системи. І може собі дозволити думати по-родинному про... Ні, не про комунізм за клунєю, а — про вічність. Тож не дивно, що коментаторські спостереження Дрозда за простими побутовими сюжетами піднесені до метафізичного рівня моралі.

Хоча спочатку Дрозд таки не відмовив собі в приємності копнути старого друга, кума й віце-прем'єра в офіційний

зад, з'ясувавши: про критику Жулинським у далеких 80-х свого роману «Катастрофа»; про власного пса Жульєна, названого на честь самі-розумієте-кого; і про пересмішництво нашого прем'єра-академіка, «коли заходилося про звання, посади і всілякі інші аксесуари номенклатурно-показушного існування». І вже по тому заходився довкола високого, але з людським обличчям: «Виснажений людським вирвиськом навколо нього, Микола Жулинський час від часу тікав до мене у Халеп'я, падав на траву і засинав, обійнявши свого друга Жульєна Миколайовича. Я обгородив це місце і написав на дощечці: «Тут спали віце-прем'єр міністр України і поет-академік Жульєн».

Загалом це безумно симпатична книжка. Причому «безумство» тут нероздільне із «симпатичністю». Микола Жулинський вітлює собою ідеальний радянський тип доброго пана із сільських інтелігентів: трохи скептик, подекуди ліберал, місцями опозиціонер, але, по суті, — такий самий розумник-глитай із своїми хатніми мопсами, левретками, наймитами з еменесів і палацом у Кончі-Заспі. За такого положення вільно й навіть треба говорити про те, що пам'ятаєш: «Я непомітно дивлюся, чи нікого близько немає, підходжу до зупинки, великим і середнім пальцями правої ноги ту цукерку піднімаю із землі, беру у руку, тоді у рота — слиною промив...» Безумно, кажу ж, цікаво.

ДЕ ТВОЇ ОЧІ, ЖИТТЯ?

Дмитро КЕШЕЛЯ — письменник екзотичний. І не тому, що він із віддаленого гірського краю Закарпаття, і не тому, що вже виросло покоління людей, для котрих ім'я письменника не на пам'яті (бо остання відповідного рівня видання та й накладу книжка вийшла близько 20 років тому). Річ у тім, що на тлі звичної нашої душі аномії у суспільстві твори митця огортають людське ество світлом праведності. Сам Дмитро Кешеля нагадує героя ірландського фольку Чорного Патріка, котрий у години сум'яття спускається з гір, аби розв'язати чи послабити суперечки, що заважають народові жити і плекати державу для вічного (як ми це називаємо на землі) існування. Можливо, гори знають?

Олександра ІГНАТОВИЧ

На чому тримаються гори? На цвіті терену, на синіх левах, на слюзі, що здатна перелитися в річку, на Святій шіфі (діалект. «корабель»), на боязні гріха, а не смерті... На цьому ж тримається і людство: на плеканні моральності у собі, що без неї тане інтерес та повага й до життя, і до зоряного неба, і до себе самого...

На чому тримаються Осінні сповіді Дмитра Кешелі? На вро-

щенні митця в душу Верховини. На безмежній любові, з якою снуються легенди про нас і Карпатський край, творячи, можливо, той альтернативний мітологізм (Н.Зборовська), що його на теренах України так бракує в ці дні. Кредо прози Дмитра Кешелі: не загравати зі злом! Осінні сповіді... **І в Смерті були Твої очі** якнайкраще мотивують цю пересторогу — лише праведні люди мають шанс на небесний святый Корабель та вимощення сакрального земного шляху, зрештою на

самоактуалізацію себе як нації, відтак — на відтворення.

На чому тримається світ дійових осіб книги? На генетичному відчутті себе продовженням Землі, Неба, біблійних героїв, Всесвіту; на осмисленні взаємозалежності маєстату й людини (це й сприяло збереженню неповторності краю за тисячу літ іноземного панування). Шлях від не-віри до віри, шлях від профанства до відання долають горяни-персонажі книжки Дмитра Кешелі. Вони вимушені скинути із себе ношу інфантильності, бо обставини спонукають їх до зрілих рішень і відповідальних вчинків. Дмитро Кешеля надає горянам життєвої «об'ємності», пристрасти; повномірно демонструє глибини людської психології. Камертоном художнього світу самого автора, його своєрідного змужніння, звільнення від стереотипів, на мою думку, стає інтерпретація жіночих постатей.

На чому тримається Дмитро Кешеля-письменник? На невпинному саморозвитку, на осмисленні істини «пізній себе», на потужній здатності до сублімації (яка виявляється тепер із особливою

Але найцікавіше у книжці, звичайно ж, про батька Миколи Жулинського. Ось де сюжет, поема про море й оптимістична трагедія вкупі! Уявіть собі людину, вигнану німцями на роботу за часів ВВВ, яка пройшла Освенцім з еміграцією до Америки. «Старший брат Вадик наказував нам, — пише автор, — і не згадуйте про батька, бо, як дізнаються, що він десь є, живий, не буде нам тут життя, не буде ходу нікому з нас». І ось ця легендарна людина повертається в Україну, до своїх покинутих синів. «Ми хвилюємося: коли він вийде, той батько? І на-решті — виходить! Через плече — магнітофон, яскрава сорочка, гавайська, червоні штани, червоні черевики, парик, зуби — вставлені, вийшов, сміється, магнітофон реве якісь буги-вуги... Ми думаємо — зараз батько буде плакати, ридати, цілувати нас, море сліз буде. А він: «О, то хто? То ти, Вадику? Чого ти такий лисий?! А це Стах? Чого ти такий малий і вже пузатий?!».

Ви розумієте? Чоловік пройшов крим-рим і смерть у Освенцімі, але з привітанням життя розглядає привезені з пекла фотки! А тут пляшку з-під поли тихцем наливаєш у власному кабінеті... « — А цю пісню ти знаєш?.. Не знаєш? — напитує батько в номенклятурного сина. — І махає рукою: — Чого тебе навчили ті совіти? Не скажемо ж: пляшку з-під поли... І знову не вгамовується: «Ти знаєш такого сіха?.. Не знаєш? Що ти там знаєш? Ви там, в Україні, — усі антихристи». І так протягом доброї сотні сумно-веселих сторінок. А ви як думали? Безсердечно? «Я не маю серця. Мені німці серце вирізали. Я без серця живу», — звітує між іншим наш веселун.

Словом, важко, мабуть, Миколі Жулинському з таким американським батьком, із такою людиною-оркестром. Не на тих пляшках виховувались. Але читачеві стає на диво легко від переглянутого синопсиса поколінь. Бо гадали ж, що академіком все й завершиться.

Kr

Г.ЖУЛИНСЬКИЙ, М.ЖУЛИНСЬКИЙ. «То твій, сину, батько». — К.: Генеза, 112 с. (п)

якістю) і необхідності писати.

Дмитро Кешеля — емоційний до тремі в руках; артистичний — його діапазон широченний: від чорного трагіка до істерика-реготуна; натура-медіум — здатний вловлювати найменші душевні порухи оточення і відчувати Всесвіт; наділений часточкою благодаті (Є.Маланюк), — відкрив для себе світ і відчувся в ньому одиницею, наснаженою креативною силою, переріс самотраш, відшукав нішу особистої свободи. Через це, думається, сучасна проза Д.Кешелі зачаровує розкутістю писання, мовними експериментами, енергією слова.

Накреслюючи вистраждані мандрами душі «мандали», Дмитро Кешеля немовби самоцілюється й водночас пропонує катарсис нам...

...І родиться Світ вільним — для мрії, для казки, для життя, для справ.

На цьому й тримаємося.

Kr

Дмитро КЕШЕЛЯ. ...І в Смерті були твої очі. — Ужгород: Госпрозрахунковий редакційно-видавничий відділ управління у справах преси та інформації, 180 с. (о)

ДАЙДЖЕСТ

ПІЗНАЙ СЕБЕ, АБО ЯК БУТИ ЧОРНИМ

Нонна-Анна СТЕФАНОВА

Книга Дебри Дж. ДИКЕРСОН *Кінець темряви. Повернення духу чорного населення справжнім власникам* оповідає не лише про расизм білих, але й про відповідь чорних на нього. До дискусії авторка залучає думки афро-американських інтелектуалів, адже їхні погляди досить відмінні від того, що думають навіть найосвіченіші білі. У вступі — короткий виклад витоків расизму й довга історія білого гноблення, котре, врешті, було подолане рухом за права людини. Завдяки йому чорні американці є вільними й процвітаючими, але, продовжує Дикерсон, «багато чорних не знають, як далі жити в цьому чудовому вільному світі, де вже нікого звинувачувати за власні невдачі, окрім себе».

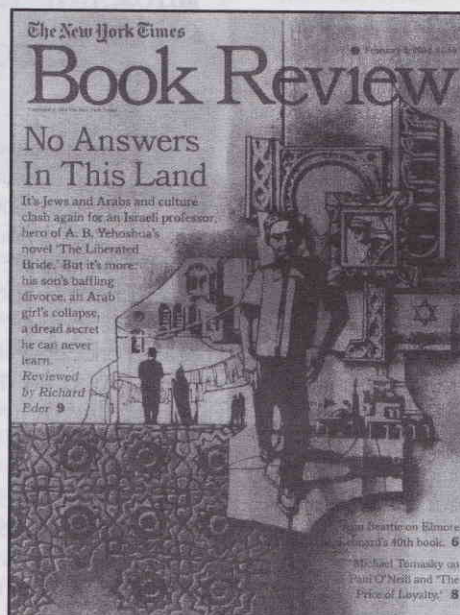
Проте, крім цитат, бібліографії та історичного розгляду теми, видання має й інший пласт — це книга-порадник. «Американські читачі люблять книги-поради, — іронічно зауважують критики. — Усі вони, і чорні і білі, натхнені можливостями самовдосконалення». Автори на кшталт Дикерсон часто дають поради чорній расі. Їм здається, що афро-американці потребують інструкцій, як бути чорними: «Вони повинні покращити себе задля власного ж блага, звільнитися від минулого і вести Америку у майбутнє».

Чорні часто говорять, що не почуваються американцями і, як наслідок, підпорядковуються масовій расистській свідомості, виносять самі себе на маргінеси. Дикерсон критикує їх за це: «Коли чорні матимуть сміливість жити як окремі індивіди, із довірливим поділом на соціальні групи — незалежно від раси, коли почнуть йти курсом, незалежним від присутності білих людей, беручи на себе відповідальність за власну поведінку й рішення — лише тоді вони зможуть досягти колективних цілей, здобути значних заслуг і домогтися вагомих соціополітичних позицій як повноправні громадяни».

Авторка робить закиди Стівену Спілбергу — у його фільмі «Врятувати рядового Раяна» немає жодного чорношкірого. Частина «Кінця темряви» присвячена тому, як Голівуд знімає афро-американців і взагалі чорних, але представлений у книзі контекст є доволі мізерним. Назагал виданню бракує «нюансів і балансів».

Висновок, що «чорні повинні шукати проблему в собі» не новий — афро-американці чують це довгий час із різних джерел. А найголовніше — Дебра Дикерсон «не має потрібних знань і не зробила достатньої кількості досліджень, щоб писати дошкульну книгу про життя афро-американців чи американський расизм».

За матеріалами
The New York
Times Book Review
February 1, 2004

Kr

41

ДО ЗІР КРІЗЬ ТЕРНЯ*

(Майбутнім редакторам від Бога — І7)

ДОСИГЬ ГОВОРИТИ

Малюнок Олексія Кустовського

За часів «бурхливого розвитку української культури в сім'ї народів-братів» наявні в нашій мові стилістичні засоби, які не мали аналогів у російській мові, оголошувано застарілими і їх ретельно виполювано з українських текстів шляхом лінгвоцидного редагування. До таких «опальних» стилістичних засобів потрапили зокрема безособовий пасив (I) та перша особа множини наказового способу (II).

СВЯТОСЛАВ КАРАВАНСЬКИЙ

ДО ДЖЕРЕЛ!

Редактори з великої літери мають бути обізнані з цими засобами української стилістики, нехтуваними за часів «дружби народів», і там, де ці засоби розмаїтять, скорочують або пожвавлюють виклад, давати їм зелену вулицю.

I. БЕЗОСОБОВИЙ ПАСИВ

I. Приклад безособового пасиву:

Ой, **убито, вбито**,
Затягнуто в жито,
Червоною китайкою
Оченьки **прикрито**.

Вживання цієї стилістичної риси можливе в текстах різних жанрів (**взято** на облік, **покликано** на комісію). Крім скорочення викладу думки, ця риса запобігає стильовому одноманіттю тексту. Замість казати й писати «У такий спосіб **були визначені** норми нашої поведінки», краще й коротше сказати «У такий спосіб **визначено** норми нашої поведінки». Зміст не змінився, але скоротився і якоюсь мірою українізувався.

БУЛО НАКЛАДЕНЕ ТАБУ чи НАКЛАДЕНО ТАБУ?

Пише доктор філологічних наук: «...на теми дисертацій про репресованих... письменників було накладене... табу». Цей стиль прищеплювано українській науковій еліті шляхом цілого ряду лінгвоцидних заходів продовж десятиків років. Так навчали студентів, які потім ставали вчителями, науковцями, письменниками, академіками. Стиль цей точно копіював мовно-стилістичні стандарти, властиві російській мові. Що ж до своїх питомих стилів, то українці мусили їх забувати, бо їх не вчила жодна школа включно з вищою. Наслідок цього лінгвоциду ми спостерігаємо сьогодні. Безособові пасивні форми дуже рідкі гості в сучасних текстах. Було б незле для добра української мови організувати для навчених «під зорями Кремля» вчителів та науковців кур-

си підвищення кваліфікації, які б доповнили советську мовознавчу освіту репресованими в СРСР рисами української мови. Відвідавши такі курси, цитований вище науковець сам відредагував би наведений уривок так: «... на теми дисертацій про репресованих... письменників накладено... табу».

ВОНИ БУЛИ ТАКИ ПРОДЕМОНСТРОВАНІ чи ЇХ ТАКИ

ПРОДЕМОНСТРОВАНО?

Уявлення про переваги в деяких виразах саме українського стилю дає і такий приклад. Пише майже письменниця:

«...гостям... обіцяли... продемонструвати... унікальні технології. І **вони** таки **були продемонстровані**». А тепер подивимось на відредагований варіант: «...гостям... обіцяли... продемонструвати... унікальні технології. І **їх** таки **продемонстровано**». Чи не краще? І коротше, і легкомовніше, і таки по-українськи.

II. ПЕРША ОСОБА МНОЖИНИ НАКАЗОВОГО СПОСОБУ

Приклад цієї граматичної форми:

Заспіваймо пісню веселеньку
Про сусідку молоденьку!
Про сусідку **заспіваймо**,
Серце наше **звеселяймо**!

Коли мовлене містило в собі не те, щоб наказ, а просто пропозицію або заохочення щось зробити, українці вживали наказового способу: «**Перейдім(о)** до іншої кімнати» (А), а не «**Перейдемо** до іншої кімнати». Вжиток (А) характерний для західно-слов'янських мов, зокрема для чеської та польської. Мабуть, ненависть до всього західного змушувала московську керівну мафію викорінювати геть усе, що чимось різнилося від східних стандартів, в тому числі й у мові (хоч західній білизні, а надто бюстгалтерам, мос-

ковські партійні дами віддавали перевагу).

Ідучи за схваленими в зореносному Кремлі стандартами, витворені в зашторених кабінетах «літературні норми» приписували міняти форми, засвічені в цитованій пісні, на форми **заспівуємо, звеселяємо** (Форми дійсного способу, властиві в такому житку мові старшого брата). Не почнім, а почнемо, не візьмім, а візьмемо, не створім, а створимо тощо.

ПОЛИШИМО чи [по]ЛИШІМ, ЗВЕРНЕМОСЬ чи ЗВЕРНІМОСЬ?

У тексті письменника, який довгенько працював у советських ЗМІ, подибуємо такий кавалок: «Тож **полишимо** оту легкість безжурну, ту сюжетність... пригодницьких шкіців..., **полишимо** такому ж неவிбагливому... споживачеві... пригодницької... продукції..., та й **звернемося** до прози серйозної...». На манері письма цього літератора відбився стаж його роботи в «соловечьких» ЗМІ, де дуже прискіпливо стежено, щоб на шпальти газет не потрапляв «націоналістичний» (читай український природний) стиль. Тим-то цей автор і вживає форми **полишимо** і **звернемося** замість (по)лишім і звернімося, які в такому кучерявому тексті мали б пожвавлювати виклад думки, відповідно до української стилістичної традиції.

Спробуймо відредагувати корифея літературної праці: «Тож **лишім** оту легкість безжурну, ту сюжетність... пригодницьких шкіців..., **лишім** такому ж неவிбагливому... споживачеві... пригодницької... продукції..., та й **звернімося** до прози серйозної...». Як на мене, текст ожив, набув динамічних рис.

Мовно-стилістичні стандарти, вироблені сотнями поколінь мовців, таки варто наслідувати, а не ігнорувати.

Kr

* Зберігаємо правопис автора

ТУГІ СЮЖЕТНІ ВУЗЛИ

Доба Середньовіччя завжди приваблювала літератів. Романтична традиція, наприклад, ідеалізувала ті часи, прикрашаючи побут та ігноруючи тотальну антисанітарію середньовічних міст, наділяючи лицарів, хрестоносців та розбійників, ремісників, купців та селян всілякими чеснотами, усвідомленням власної неповторності та індивідуальності, бурхливими «новоевропейськими» (а точніше — сентиментально-романтичними) почуттями...

Іван РАДВАНСЬКИЙ

Мешканці лицарського замку чи княжого терему, королівського палацу або ж селянської хати в тих романах думали та діяли як наші сучасники, тільки одягнені в інші, колоритні шати та оточені екзотично-раритетними меблями, будівлями, речами. Події історії — дійсні події — були не більше, ніж тлом для захоплюючих інтриг та розгортання запутаних сюжетних колізій. Однак гостросюжетна історична література завжди викликала інтерес у читача, адже саме вона робила далекі часи зрозумілими й цікавими; спонукала до читання наукової історичної літератури, зрештою — змушувала замислюватися над минулим свого народу та інших країн.

Саме такою видається серія романів **Олександри КРАВЧЕНКО** — *Київська невеста*, *Сужений Марии* та *Тайна преображения*. У перших двох дія відбувається у XII сторіччі. Княжий Київ, Новгород, Візантія, Крим — куди тільки не потрапляють герої! І

всюди — попри підступність ворогів, карколомні пригоди та несподіванки долі, Добро бере верх над Злом, честь, правда, любов та вірність перемагають.

«Тайна преображения» переносить читача до Італії доби Треченто. Сюжетним стрижнем історії від Олександри Кравченко — чи то у «київських», чи то у «туринських» декораціях — щоразу виступає сильне кохання (це — чи не єдина «жіноча» риса її романів). Подолання перешкод, ніби в чарівній казці, спрямоване до щасливої розв'язки. Але скільки пригод доводиться пережити головним героям на шляху до щастя! Оббріхана Завидою та Бериславою, мачухою та нерідною сестрою, красуня Анна мало не стала черницею.

Купець Дмитро потрапляє в рабство на піратські галери. Викрадена з батьківського дому Марія зустрічає на своєму шляху хрестоносця Жана де Рідфора, який насправді виявився не аквітанським графом, а сином новгородського купця Шуміли.

Освічена й делікатна Лавінія волею володаря Туріна виходить за брутального вояка — капітана Руджієро й силою свого духу перемагає, пробуджуючи в його душі відчуття краси, поваги та кохання. Все це затягнуто в тугий сюжетний вузол, насичено історичними деталями та подробицями, написано з наївною пристрасністю, щирим захватом та прагненням передати читачеві своє захоплення частково придуманим, частково реконструйованим минулим.

Історичні романи Олександри Кравченко приваблюють ще однією рисою: вони позбавлені національного герметизму. Авторка дивиться на європейську історію з висоти пташиного лету — і вільно поєднує долі сучасників, переплітаючи їх шляхи в неймовірних конфігураціях...

Історичні романи Олександри Кравченко приваблюють ще однією рисою: вони позбавлені національного герметизму. Авторка дивиться на європейську історію з висоти пташиного лету — і вільно поєднує долі сучасників, переплітаючи їх шляхи в неймовірних конфігураціях...

...І все-таки, невже втрата цноти для дівчини Середньовіччя була такою вселенською трагедією? Чи в мені заговорив чоловік XXI сторіччя, який не так тонко відчуває й не бачить, на відміну від О.Кравченко, тут особливих потенцій для вибудови романного сюжету?

Кр

Александра КРАВЧЕНКО. *Київська невеста. Сужений Марии. Тайна преображения.* — Донець: Донецчина, 480+448+480 с. (о)

ДЕСАНТ МУМІ-ТРОЛІВ

Складається враження, ніби на наші неозорі обшири від Сяну до Дону висадився численний десант мумі-тролів.

Іван ЛУЧУК

Понад тридцять років тому у видавництві «Веселка» в перекладі Ольги Сенюк вийшла повість фінської шведськомовної письменниці **Туве ЯНСОН** «Диво-капелюх». Ця книжка стала тоді наче маніфестом людяності й доброти для цілого покоління. Саме людяності, хоча й йшлося в ній про кумедних створінь, зовнішньо зовсім на нас, «вінценосних природних створінь», не схожих. Та поміж мешканців Долини Мумі-тролів утворювався такий потужний заряд гуманізму, що міг слугувати гарним зразком і для власне людської поведінки.

Щойно стараннями «Видавництва Старого Лева» із міста Лева з'явилася перша книга з тритомника *Країна Мумі-тролів*. До неї увійшли три повісті Туве Ян-

сон — «Маленькі тролі і велика повінь», «Комета прилітає» і «Капелюх Чарівника». До другої книги увійдуть «Мемуари Мумі-тата», «Небезпечне літо» та «Зима-чарівниця».

А до книги третьої — «Невидиме дитячко та інші оповідання», «Тато і море» та «Пізно восени». Таким чином, матимемо повний комплект оповідей про милих мумі-тролів та їхніх друзів, ба навіть і про їхніх ворогів.

Повісті переклала знана перекладачка скандинавських письменників Наталя Іваничук. У роботі вона зіткнулася з пікантною проблемою — як передавати імена героїв так, щоб вони, будучи зрозумілими українським дітям, адекватно відповідали дотепному оригіналові, а заодно ще й відрізнялися від версій Ольги Се-

22,00 €

нюк. Наталя Іваничук гідно впоралася із завданням, зайвий раз потвердивши своє ультрапозитивне реноме штудерного майстра художнього перекладу. Отже, Мумрик-Нюхайлик став Нюх-мумриком, а Пхик — Чмихом.

Ошатно видана книжка вабить своєю яскравою помаранчевою обкладинкою, а тонований папір, зручний шрифт і велика кількість графічних ілюстрацій дозволяють дитині легко і швидко читати. Слід зазначити, що ілюстрації до повістей про мумі-тролів малювала сама Туве Янсон (1914—2001), яка за фахом була художницею, чудовим карикатуристом, ба навіть образ Мумі-троля з'явився спершу в графічному виконанні й аж згодом перекочував на писані сторінки.

Дебютна повістина Туве Янсон «Маленькі тролі і велика повінь» є наче преамбулою до решта книжок. Та вже у повісті «Капелюх Чарівника» талант Туве Янсон розгортається на повну силу — це справжній шедевр світової літератури для дітей.

Кр

Туве ЯНСОН. *Країна Мумі-тролів: Книга перша.* — Л.: Видавництво Старого Лева, 352 с. (п)

ЛІДЕРИ ЛІТА

«ДИТЯЧЕ СВЯТО»

книжки для малечі та молодших школярів

1	Алан Александер МІЛН. Вінні-Пух і Всі-Всі-Всі. — К.: Махаон-Україна, 224 с.(п)	ч.15-16'04
2	Чарівні казки. «Золота серія». — К.: Махаон-Україна, 144 с.(п)	
3	Сер. «Дитяча шухлядка» — К.: Вадим Карпенко	ч.1, 11-12'04
4	Ігор КАЛИНЕЦЬ. Забави тістечок. — Л.: Друкарські куншти, 24 с.(о)	
5	Мій перший атлас у малюнках; Мій перший англійський словник у малюнках. — К.: Махаон-Україна	
6	Українське дошкілля. — К.: Смолоскип, 558 с.(п)	
7	Віллі БРЕЙНГОЛЬСТ. Як я живий і здоровий з'явився на світ; Привіт, мамо, привіт, тату! — Л.: Свічадо.	
8	Віктор БЛИЗНЕЦЬ. Звук павутинки. — К.: Веселка	
9	Євген БЕЛОУСОВ. Тарасове перо. — К.: Просвіта	ч.7, 8'04
10	Дитячі ігри та розваги; Виручалочка. — К.: Просвіта, 424+304 с.(п)	ч.11-12'04
11	Даниель МОНТАНО. Домик Пом-Пом. — К.: Амадей, 88 с.(п)	
12	Весняний благовіст; Цвіт папороті; Дарунок Різдвяної казки. — Дрогобич: Коло	ч.8'04
13	Олександр КАЧЕРОВ. Основи здоров'я і фізична культура. — К.: Просвіта, 160 с.(о)	
14	СОБКОВСЬКИЙ. Лисичина криничка; Сльозаночка Полуднева казка; Спокійночка Оленка-зеленка. Забаганка. Де штанці? Звеселяночка. Не будіть котика. Колисаночка. — Миколаїв: Юг-інформ	

Рецензії в «Кіт»

КНИЖКА РОКУ, 2004: НОМІНАЦІЯ «ДИТЯЧЕ СВЯТО»

НОСТАЛЬГІЙНА

Книжка «Вінні-Пух і Всі-Всі-Всі» Алана Александера МІЛНА видавництва «Махаон-Україна» спричинилася до доволі суперечливих відгуків читачів. Зрозуміло, дорослих. Зрештою — вона й призначена для читання дорослими дітям. Із одного боку — це прекрасне (без перебільшення) видання, ілюстроване Людмилою Коммунар, викликає ностальгію за дитинством. З іншого — виховані на радянських мультиках і перекладі «Пуха» Бориса Заходера просто не можуть адаптуватися до «нового» ведмедика — майже серйозного й аж ніяк не дитячого. Що поробиш, звикли ми підходити до всього незнайомого з готовими мірками.

Марія КРИШТОПА

Сам Мілн усе життя стверджував, що ніколи не писав дитячих книг. Звідси — і своєрідне сприймання Вінні-Пуха багатьма науковцями (?), і їхні дискусії навколо вчинків ведмедика та його друзів, і занадто дорослі трактування й аналіз. Уже 1963 року Фредерік Круз у книзі «Пухова плутанина», покликавши на допомогу Карла Маркса й дідуся Фрейда (гуртом і батька легше бити), злегка «поінтерпретував» героїв казкового Лісу. Ну, пожартував хлопака. Забули би про це всі. Але через десять років Беджамін Гофф видає книгу «Дао Пуха». Тут уже не до жартів. Почався справжній бум: пошук фалічних символів, психіатричні діагнози (Кристофера Робіна, наприклад, назвали аутистом). Вадім Руднев у своїй праці «Вінні Пух і філософія обыденного мовлення» (М.: Гнозис, 1994) розглядає Вінні-Пуха й П'ятачка — як коханців, а ла — як латентного сексуального суперника ведмедика-казанови. Автор ілюструє своє припущення славнозвісним походом на день народження до віслочка, де Вінні з'їдає весь мед і дарує ла порожній горщик («тобто порожній фалос»), а «поросятко

НЕКРИВАВИХ КАЗОК
НЕ БУВАЄ

У сучасному світі надто мало казкового. Ні, глобалізація не випала казку на манівці, вона просто пропонує геть спримітивлені сюжети: я досягну успіху без паління, як використати своїх друзів і не перетворити їх на ворогів (народне про Карнегі); казка про Попелюшку перетворилася на американську мрію, з якої вилучено абзаци про працелюбність, скромність та доброту.

Анастасія БОГУСЛАВСЬКА

Натомість міт відзначається своєю всеохопністю, казка — умінням ненав'язливо й цікаво вчити, оповідаючи про найскладніше. Наприклад, про закони світу, згідно яких зло, відпущене на волю, повертається бумерангом до свого «родителя». Люди здогадуються, що існують ще якісь закони, крім викладених у багатостраждальній Конституції, — жінки люблять хай бідних, але щирих, їжа смакує тим, хто гарно працює, алкоголь веселить тих, в кого є справжні друзі...

Ви помітили, що останнім часом спостерігається просто якийсь бум на літературу, фільми з елементами казкового — «Гаррі Поттер», «Баффі — переможниця вампірів», «Нічна варта», «Володар кілець»? А всезагальне зацікавлення «фентезі», ірреальним, неземним, потойбічним? Люди прагнуть давніх, дідівських знань про цей світ. Тому й нідерландські саги та легенди в нібито дитячій книзі **Летючий голландець** захопили.

Колись Пропп сказав, що некривавих казок не буває. Потверджен-

література для підлітків

1	Летючий голландець. — К.: Юніверс, 256 с.(п)	ч.15-16'04
2	Всеволод НЕСТАЙКО. Торедори з Васюківки. - К.: А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 355 с.(п)	
3	Книга знань у запитаннях і відповідях. — К.: Махаон-Україна, 160 с.(п)	
4	Все про все на світі. — К.: Махаон-Україна, 384 с.(п)	
5	Цивілізації стародавнього світу. — К.: Махаон-Україна, 124 с.(п)	
6	Жуль ВЕРН. П'ятнадцятирічний капітан. — К.: Веселка; Тернопіль: Навчальна книга - Богдан, 304 с.(п)	
7	Шарль ПЕРРО. Казки. — К.: Веселка, 102 с.(п)	
8	Галина МАЛИК. Злочинці з паралельного світу - 2. — Л.: Світ, 96 с.(п)	ч.1'04
9	Іван КРИП'ЯКЕВИЧ. Пригоди малих козаків. — К.: Веселка, 255 с.(п)	
10	Пол СТУАРТ, Кріс РІДЕЛ. Бурелов; У нетрях темного лісу. — К.: Веселка; Тернопіль: Навчальна книга - Богдан, 240+352 с.(п)	
11	Діти Козацької матері. — К.: Веселка, 334 с.(п)	
12	Мандруючи до зрілості: виховання для життя в сім'ї, для підлітків 13-16 років. — Л.: Свічадо	ч.5-6'04
13	Динозаври; Рослини: Спорт. Сер. «Дитяча енциклопедія». — Х.: Фоліо	ч.7'04
14	Євген БЕЛОУСОВ. Легенди, были и сказки Крыма для детей. — Севастополь: Библекс, 272 с.(п)	ч.7'04

Рецензії в «Кіт»

ПРИЄМНІСТЬ ДЛЯ ДОРОСЛИХ

ПЕРІОДИЧНЕ ЖИТТЯ

РЯТІВНИЙ
СОНЯШНИК

Якщо дітяхам вчасно не дати до рук щось цікаве — вони почнуть тероризувати рідних батьків. Таке перманентне нещастя особливо поширене під час шкільних канікул. Хочете годину спокою (і, при цьому, чистої совісті)? Купіть дитяток «Соняшник» (чч.5,7/2004). Яскраві й цікаві малюнки, захоплюючі історії змусять ваших нащадків на деякий час забути про свої садистичні здібності. Переконливо?

Марія КРИШТОПА

А тепер про обов'язкові ганджі. Ви ж знаєте, дорогі дорослі, що нічого доброго це життя просто так не дарує. Отож наберіться терпіння вислухати енну кількість віршиків у виконанні своїх мучителів, а також будьте готові дізнатися все про місто Русалоньки — Копенгаген та парк Софіївку. Ви добре зятамите, хто такі лемури, чим вони відрізняються від мавп, а про їхні різновиди (галаго, довгоп'яти, мармозетки) вам обов'язково наснитися щось таке — вельми нав'язливе. Але це не страшно, бо не одноманітно, адже у сні ще прийдуть мурахи, ворони, дельфіни, шимпанзе. Не лякайтеся. Інформація мусить якось розповсюджуватись. Якщо вам її забагато, поділіться з колегами, сусідами. І пишайтеся тим, що у вас такі мудрі діти. Ну, хто, крім них, знає, як святкують Купала та день Юрія? Хто ще листується з однолітками із Польщі? І якщо ваша дітлашня почне писати віршики, оповідання та казки, щоб взяти участь у соняшниковому конкурсі, — радійте: а раптом вам не доведеться купувати їй давно обіцяний велосипед (таку okazію навіть відсвяткувати наперед можна).

Якщо ж трапиться так, що ваша дитина нічого не виграє, а лише заморить вас своїми оповідками, тоді поцупте в неї той «Соняшник», прокрадіться тихенько на кухню, змайструйте собі горнятко кави та й візьміться за кросворди: чесно, коли можеш все відгадати, починаєш поважати себе, геніального!

Kr

45

вирішує подарувати їй повітряну кульку — пружний символ вагітності, але від страху завагітніти знищує кульку. Правда, «іа знаходить вихід у символічній мастурбації»...

Серйозно все це, любі мої. Настільки серйозно, що починаєш задумуватися, чи варто дозволяти читати дітяхам «таку» книжку. Хоча, як стверджував Вітгенштайн, «значення кожного елемента тексту визначається контекстом його споживання. Текст не описує світ, а вступає в складні взаємодії зі світом». Атож, кожен знаходить те, що шукає.

Боріс Захедер, звісно, викрутився з цього доволі вдало. Додав тирси в голову бідолашному ведмедику (у справжнього Вінні такого добра не було), трішки порозважав читачів і заявив: «Конечно, это вольный перевод! Поэзия в неволе не живет». А решті перекладачів — непереливки. Кому ж потрібне

ведмежа-зануда, яке стоїть на обліку у стількох психіатрів світу?

Володимир Панченко собі таких пасажів, як його російський колега, не дозволив. Тому «махаонівський» Вінні-Пух доволі скромний (звісно, якщо закинути подальший психоаналіз). Особливо це помітно, коли читаєш тексти пісеньок, які, на відміну від заходерівських, радше лагідні, ніж дотепні:

Ах, як добре Ведмедиком бути!

Як я носика в мед умочив —

Не боюсь ні грози, ні дощів!

Як на лапки я меду набрав —

Навіть вітер мене не злякав!

Ось така історія й така книжка. Чи сприйме її український читач, чи купуватиме? Важко сказати щось напевно. Можливо, упередженість і «консерватизм» співвітчизників цьому на заваді не стануть. Адже книга й без перекладацької бравади й адаптації дуже цікава й популярна — лише одне видавництво «Маффі» до 1996 року продало аж 20 млн. примірників. Тому хочеться вірити в краще.

Kr

Алан Алексанґер МІЛН. Вінні-Пух і Всі-Всі-Всі. — К.: Махаон-Україна, 224 с. (п)

ня — казка «Русалка з Вестерсхоувена». Люди сміялися з безборонності дівчини з лускою та зеленим волоссям, яка втрапила до невода. Це так по-людськи — прив'язати до цікавості істоту до щогли, потішатися з того, що її морський чоловік не може її врятувати, іграшка помирає, люди її викидають, а потім жахаються страшної бурі, що змиває хатинки вже з їхніми дружинами й дітьми. Так, це жорстоко, але примушує людей замислитися над власними вчинками. Такої правди про світ потребують не лише діти, але й дорослі.

Характерною є легенда про двох велетнів, які вбивали людей тому, що хотіли знайти ключі від щастя. І все не знаходили. Нарешті один із них зловив дівчину, таку гарну, що їй навіть шкода було вбивати. Велетень помічав, що вона його боїться, тому спробував говорити до неї лагідніше, а тоді почав митися, подарував дівчині браслет, і навіть ключ щастя перехотілося йому шукати. Це помітив інший велетень. Він здогадався, що дівчина, очевидно, принесла ключ щастя. Тому він вбив «щасливого» велетня, але ключа не знайшов, дівчина втекла, а вбивця помер від туги й самотності.

А всі ці середньовічні привиди! Душі, які не можуть заспокоїтися після смерті, бо не виконали обітницю чи мали надто велику прихистість, чи вчинили щось лихе. Їхні історії цікаві й з історичного боку, бо наочно відтворюють давні бельгійські, нідерландські звичаї і побут. Легенди надзвичайно цікаві й як психологічні замальовки, причому набагато майстерніші за сучасні «покетбукові». Тут і молоденька дівчина, яка сама не знає, чи любить хлопця, якому легковажно обіцяла бути вірною (обіцянки вона не дотримала), і дикий Прот, який, попри життя «справжнього мужика» — п'янки-гулянки, збройні походи, геть сентименти, — дуже поважається за своєю дружиною, яку вбила випадкова куля. Є й оповідь про дружбу хлопця й коня. Тварину довелося віддати різнику, бо у фортеці в облозі міг настати голод, а потім хлопець ходив вулицями звільненого міста й плакав, коли всі раділи.

Прекрасні сюжети, гарна мова, товстелезна книга — більш, ніж на 250 сторінок, улюблені Нідерланди, де в образотворчому мистецтві був геніальний перехід від середньовіччя до відродження, філософічність, достойне оформлення.

Kr

Летичий голландець: Нідерландські саги і легенди. — К.: Експрес, 256 с. (п)

43,00 €

ВИ ШУКАЄТЕ КНИГУ?

Скористайтесь допомогою служби «Книга — поштою».

Будь-яку книжку з розміщених на наших сторінках із позначкою Ви можете замовити в нас та отримати на пошті післяплатою.

Для цього треба **надіслати нам замовлення**, в якому обов'язково **вказати**: автора книги, назву книги, назву видавництва.

Адреса для замовлення: ТОВ «Редакція газети «Книжник-review», а/с 135, Київ-70, 04070.

Повний прайс наших книжок Ви також **можете замовити** за адресою:

olga@elitprofi.com.ua або ознайомитися з ним на сайті www.review.kiev.ua

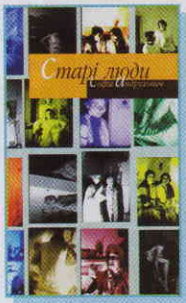
КНИГА — ПОШТОЮ

 10.00 грн

 12.50 грн

 10.00 грн

 14.00 грн

 14.50 грн

1. Тарас ПРОХАСЬКО. FM «Галичина». — Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 52 с.(о)+ аудіокасета (Рецензії див. також: *Кр ч. I, 4'02*)

Голос Тараса Прохаська вже доволі давно не зваблює слухачів станіславського радіо «Вежа». Але там залишилися його «відчуття присутності». Щось таке зостанеться й у вас після прочитання цієї книги. Її добре дозувати — кожного дня по одній оповідці. Тоді насолода досвідом автора, його рефлексми на світ будуть із вами дуже довго.

2. Андрій ЖУРАКІВСЬКИЙ. к. — Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 104 с.(о) (Рецензії див. також: *Кр ч. 7'04*)

Перша книга молодого письменника інтригує вже самою назвою. Під палітуркою — ще цікавіше. Якщо існує наркопроза — то це вона. Можна «втикати» від само-

го читва. Лише не передозуйте — за наслідки автор відповідальності не несе. Досить із нього вміння й бажання добре писати.

3. Софія АНДРУХОВИЧ. Старі люди. — Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 92 с.(о) (Рецензії див. також: *Кр ч. I'04*)

Дорослішають не тільки дівчатка, а й книги. Стають гострішими, втрачають пас- тельність й наївність. Такі старі дилеми — куди подіти страх перед смертю, куди подіти себе у цьому житті? І люди, що бор- сяються серед цих дилем. Чи впливають?

4. Юрій АНДРУХОВИЧ. Екзотичні птахи і рослини з додатком «Індія». — Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 112 с. (о) (Рецензії див. також: *Кр ч. I5-16'02*)

Найулюбленіший Андрухович-поет — ув одній книзі. Можна згадувати, вчити на-

пам'ять і читати вголос романтичним па- нянкам, підспівувати «Мертвому півню». А можна просто потішити себе хорошого якісною, глибокою, тонкою поезією, бо лю- бити себе таки треба.

5. Тарас ПРОХАСЬКО. НепрОсті. — Іва- но-Франківськ: Лілея-НВ, 140 с.(о) (Рецензії див. також: *Кр ч. 23'02*)

Ця книжка — для жінок, які хочуть збаг- нуті самі себе. Вона — для чоловіків, які прагнуть досягти абсолютної мужності й легкості. Немає тут ніяких збочень, що би там не говорили зловмисники. Бо, коли йдеш, не збиваючись на манівці, своєю до- рогою, це не збоченство, а доля. Є лише непрості історія життя непростих людей для непростих читачів. Себто — для обра- них. Себто — для вас.

З КАТАЛОГУ «КНИГА — ПОШТОЮ»

№ п/п	Назва книжки	Ціна
	О.ЗАБУЖКО. Хроніки від Фортінбраса. — К.: Факт	20,00
	О.ЗАБУЖКО. Шевченків міф України. — К.: Факт	16,00
	О.ЗАБУЖКО. Польові дослідження з українського сексу. — К.: Факт	10,50
	О.ЗАБУЖКО. Казка про калинову солілку. — К.: Факт	7,50
	О.ЗАБУЖКО. Репортаж із 2000-го року. — К.: Факт	10,50
	О.ЗАБУЖКО. Сестро, сестро. — К.: Факт	33,00
	Ю.МАКАРОВ. Культурний шар. — К.: Факт	16,00
	О.ІРВАНЕЦЬ. Очамимря. — К.: Факт	16,00
	А.ДНІСТРОВИЙ. Місто уповільненої дії. — К.: Факт	16,00
	О.СТРАЖНИЙ. Храм Афродіти. — К.: Факт	15,00
	В.КУРІ-ГАТА. Полянянки мису Тенес. — К.: Факт	12,00
	А.ЕРНО. Пристрасть. — К.: Факт	17,50
	Д.КРЕМІНЬ. Синописис. — К.: Факт	17,50
	И.ЕВСА. Опись имущества. — К.: Факт	17,50
	М.СОКОЛЯН. Кодло. — К.: Факт	16,00

КНИГИ ЦЬОГО ЧИСЛА

№ п/п	Назва книжки	Ціна
	Роман ВОЛЧУК. Спомини з повоєнної Австрії та Німеччини. — К.: Критика	15,00
	Імануель КАНТ. Рефлексії до критики чистого розуму / Переклад з німецької й латини та примітки Ігоря Бурковського. — К.: Юніверс	29,50
	Людмила ТАРАН. Книга перевтілень; Болотні вогні; Володимир ЗАТУЛІВІТЕР. Четвертий із триптиха. Серія «Зона Овідія». — К.: Факт	16,00
	Іван АНДРУСЯК. Часниковий сік. Серія «Зона Овідія». — К.: Фактс.(п)	16,00
	Жан-Мішель БЕНЬЕ. Роздуми про мудрість / Пер. з фр. Є.Марічева. Сер. «Зміна парадигми»; Вип. 4. — К.: Ніка-Центр, 2003	22,50
	Гендерна перспектива / упоряд. В.Агеева. — К.: Факт	15,50
	Омельян ПРИЦАК. Походження Русі. — К.: Обереги, 1997 — (Київська б-ка давнього укр. письменства. Студії; Т. 3). — Парал. тит. арк. англ. Т. 2: Стародавні скандинавські саги і Стара Скандинавія	127,00
	Луве ЯНСОН. Країна Мумі-тролів: Книга перша. — Л.: Видавництво Старого Лева	22,00
	Летючий голландець: Нідерландські саги і легенди. — К.: Юніверс	43,00
	Феноменологія духу / Пер. з нім. П.Тарашук. — К.: Вид-во Соломії Павличко «Основи»	38,00
	Джон ГРЕЙ. Жінчини с Венери, мужчини с Марса / Пер. с англ. под ред. И.Старых. — К.: Софія	29,00

27 серпня

«Ми мусимо навчитися чути себе українцями...»
(Іван Франко)

«КНИЖНИК-КАЛЕНДАР»

1635 Помер іспанський драматург, поет і прозаїк епохи Відродження Фелікс Лопе де Вега Карпійо — автор понад 2000 п'єс, 3000 сонетів та 20 поем. На українську його п'єси перекладав М.Лукш, а вірші — М.Москаленко. Прем'єрою спектаклю «Фуенте Овехуна» розпочалися вистави Другого театру Української Радянської Республіки (Київ, 1919).

1770 Народився німецький філософ Георг Вільгельм Фрідріх Гегель — автор ідеалістичної філософської системи, базованої на самореалізації абсолютної ідеї у формах чистих логічних сутностей, природи та різних формовиявах конкретного духу.

1856 Народився Іван Франко. Попри те, що «кожен, — як пише Євген Маланюк, — почувши ім'я Франка, сказати б, здіймає шапку», його твори сьогодні читають переважно у школах чи університетських аудиторіях. А шкода, бо Франко бачив значно глибше за інших, ще наприкінці XIX століття він відкинув марксистську ідеологію й передбачив визначальний вплив національних рухів у столітті XX.

1871 Народився американський письменник Теодор Драйзер. У 1927-му цей яскравий представник критичного реалізму гостював у Києві. На українську його перекладали Л.Смілянський та О.Кундзіч.

1895 У румунських Яссах народився український поет та перекладач Володимир Кобилянський. Його творчий шлях позначений символізмом, прагненням розібратись у собі, збагнути, де в нас закінчується народне й починає окреслюватися індивідуальне.

В моїй душі...

В моїй душі глибоке плесо сліз,
Таке глибоке, як печаль народу,
З яким я жив, з яким тужив і ріс,
З яким вінок віників терновий ніс

Од роду і до роду.

Так мрія стомлена бредє в пісках,
Іде й паде під тиском урагана,
Вона давно погинула б у пітьмах,
Коли б не світ у темних тайниках —
Ясна фата моргана.

1902 Народився Юрій Яновський — письменник, найприкметнішою рисою якого була непереможна віра в людину, або, як писав Григорій Костюк, «в розумність і доцільність її земного буття. І це, сказати б елліністичне світовідчуження надає його творам особливої принади».

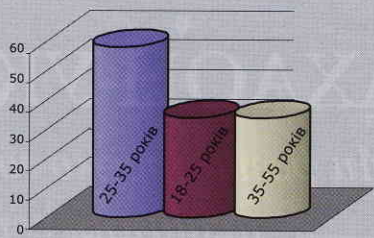
1955 Вийшов у світ перший екземпляр Книги рекордів Гіннесса.

НАШ
ЧИТАЧ

За даними соціологічного опитування, здійсненого під час X Форуму видавців у Львові (вересень 2003)

Аудиторія читачів журналу «Книжник-review»

за віком

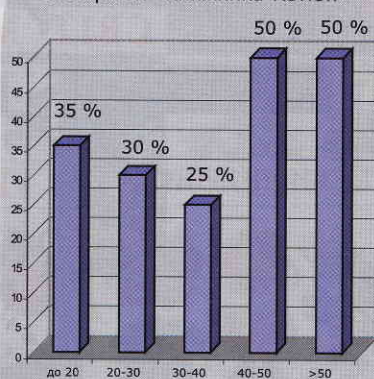
за освітою

Рейтинг літературно-книжкових видань серед покупців книжок

Відсоток читачів, які дізнаються про нові книжки переважно зі сторінок «Книжника-Review»

ЦІНИ
НА РЕКЛАМУ
КР
ЗНИЖЕНО

» » Кольорові шпальти

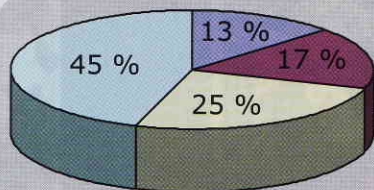
1-ша сторінка обкладинки	1500
2-га сторінка обкладинки	1200
1/2 шпальти	700
3-тя сторінка обкладинки	1000
1/2 шпальти	600
4-та сторінка обкладинки	1200
1/2 шпальти	700
Внутрішні шпальти	900
1/2 шпальти	500
1/4 шпальти	300
1/6 шпальти	200
Центральний розгорт (дві шпальти)	1850

» » Двоколірні шпальти

Розміщення зображення обкладинки книги з короткою анотацією на сторінках «Книга-поштою» — 70 грн.	1 шпальти	550
	1/2 шпальти	350
	1/4 шпальти	200
	1/6 шпальти	120

Вартість (грн.) з ПДВ*

СХЕМА ПОШИРЕННЯ ЖУРНАЛУ

- ☐ Індивідуальна передплата
- ☐ Роздріб
- ☐ Бібліотека
- ☐ Цільова розсилка

ПЕРЕВАГИ

Кольорова реклама на обкладинці і вклейках формує респектабельний імідж фірми, свідчить про її готовність до співпраці з новими клієнтами, робить ваші книжки упізнаваними для продавців, покупців і читачів.

ЗНИЖКИ З ОПЛАТИ

2-х публікацій	—	5 %
3-х публікацій	—	10 %
4-5-ти публікацій	—	15 %
6-ти та більше	—	20 %

Тел./факс: 416-05-57

e-mail: galina2@elitprofi.com.ua

*Ціни вказано без урахування податку на рекламу

Kr

Machaon

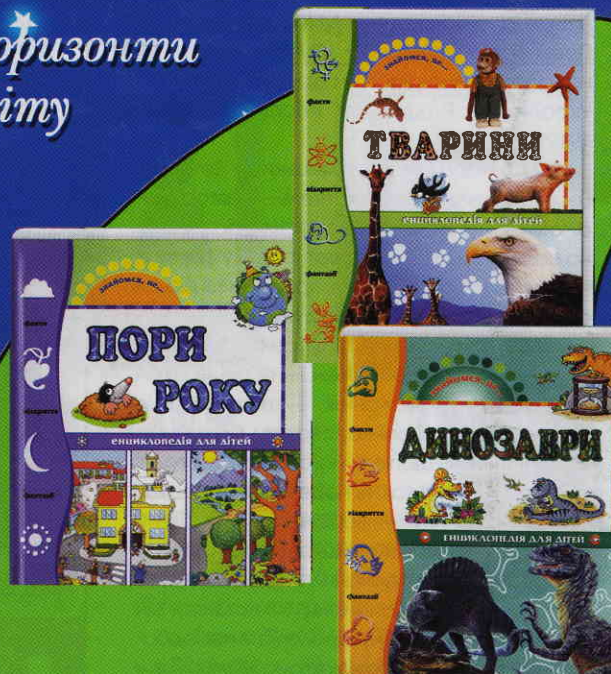
«МАХАОН-УКРАЇНА»

*Ми розширюємо горизонти
пізнання світу*

Серія «Твоя перша енциклопедія»

Найкращі французькі художники попрацювали на славу, аби тобі було цікаво прочитати ці книжки.

Серія «Знайомся, це...»

Неодмінно познайомся, щоб знати —
найвичерпніше, найцікавіше, найновіше...

Серія «Всі-всі-всі найулюбленіші книжки» —
дарунок малечі відчої літератури — давніх та сучасних
письменників.

Серія «Сонечко»

Казки, вірші, розвивальні ігри — все для тебе, юний читачу,
аби твоє довілля було цікавим і різноманітним.